

Amen! Gott Vater und Sohne ic.

Amen! au Jesal' olgo, Ja Voial' kitus tulge
 Amen! au Jesal' olgo, Ja Voial' kitus tulge
 Waini finnitago uskus, Meid uskus: Waini
 finnitago uskus, Meid uskus, Meid tehko õnsaks
 Amen! Meid tehko õnsaks, Amen!

2. Amen! kül sa woid tehha, Et same Kristus
 tust nähha: Amen! kül sa woid tehha, Et same
 Kristust nähha: Kui temma pilwes tulleb, Kui
 tulleb; Kui temma pilwes tulleb Kui tulleb Meid
 taewa wõtma, Amen; Meid taewa wõtma
 Amen.

3. Amen! rõõm olgo meile, Ja kitus Jummalale:
 Amen! rõõm olgo meile, Ja kitus Jummalale:
 Keif tulge ühte kofko, Keif kofko, Keif
 tulge ühte kofko, Keif kofko, Müüd õiges uskus
 Amen: Müüd õiges uskus, Amen.

4. Amen! surm ei te hirno, Sest Kristus
 nab ello: Amen! surm ei te hirno, Sest Kristus
 annab ello: Kes esmalt hauda pandud, On pandud;
 Kes esmalt hauda pandud, On pandud
 Müüd ellab ikka, Amen: Müüd ellab ikka, Amen.

5. Amen! hing Jesa kidad, Waini Kristust
 tundma sadab: Amen, hing Jesa kidad, Waini
 Kristust tundma sadab: Se aitko meid keif ühte
 te, Keif ühte: Se aitko meid keif ühte, Keif
 ühte, Seäl teises ellus, Amen: Seäl teises
 ellus, Amen.

Raunid Waimolikkud Laulud,

mis

meie Eesti-Marahwa

Paulo-Kamato

jure pandud

nende heaks,

kes süddamest Jesust noudwad,
 ning uskus Temma siise, ja Temma
 armastuseses püüdwad juurduda, kaawada,
 ja wägge wotta.

Annast
Annast
Annast

Annast
Annast

Annast
Annast

Annast
Annast

Annast
Annast

Annast
Annast

Annast
Annast

Annast
Annast

257.

O du Liebe meiner Liebe etc.

Ommal Wisil.

Annast Jesus, armastaja! Kallis dimis-
teggia! Surest armust kannatada Bot-
tas raske waewaga: Mo heaks tappa-lammas
waid, Piddid surma minnema: Keik ma-üma
põttud tullid Maksima omima werrega.

2. Arm! kes sinna olled nutnud Olli-mäel,
mõrd higgistand: Waewasse sa olled tõrnud, Ja
mõrd kindlast armastand: Olled wõtnud kannatada
Jessa wihha melega: Ükski ei wõind wai-
stetada, Mis so surm wõind lõppeta.

3. Arm! kes hädda julgest kandes Hirnaste
sõid pilkatud: Arm! kes rasket wallo tundes
Surmast ei saand nelatud: Arm! kes enmast
sõhkeks näitnud, Kui õhk, rannu, oesa saand;
Kui hing ihust äralasknud, Olled süski ar-
mastand.

4. Arm! kes sinna mind ka wõtsid Hinge hei-
tes armasta, Armastussest mulle tõtsid Apri hal-
wetussega: Jessa holeks sa mind andsid: Sur-
tes palusid mo eest; Nisci waewa mo eest kandes
Sest mind peastsid wihha kãest.

5. Arm! kes kinnitasid mulle So ni mitme ha-
waga

waga, Et ma piddin jáma sülle Sinno prudite
lõpmatta, Arm! süs wotko sinno südda,
on urmine, werrine, Waigistada keik mo hádda
Mis siin juhtub minnule.

6. Arm! kes sinna olled surnud, Ja null' rüü
Külges seäl Raddumatta warra saatnud: Wõõ
ma so werre peäl, Oh, kui wägga süs sind tää
nan, Et sa harwatud mo eest. Te et sinno kää
ges hingan, Kui hing lahku ihho seest.

7. Arm! kes surma waewa näinud, Ja mo kää
ma hinge eest Külma hauda olled läinud, Sin
ma tännan süddamest, Et sa wallus hinge hää
sid, Et woin ifka ellada; Önnistusse mulle kää
sid: Iggawest mind armasta.

258.

Liebe die du mich zum Bilde ic.

Wisil: Jummal ma ning taewa Loja ic.

Arm! kes sa mind olled lonud Ömma nõo já
rele; Arm! kes patto wasto tonud Ömma
tust mo hingele: Arm! sind ärrawallitsen, Et so
párralt ifka jáán.

2. Arm! kes sa mind wallitanud Enne kui siin
lodud weel; Arm! kes inimesseks sanud, Keik
meie wijsi peäl. Arm! sind ärrawallitsen, Et so
párralt ifka jáán.

3. Arm! kes sa siin kannatafid Mo eest surnud
hukkatus; Arm! sa nenda walmistafid Wõõ
rdmo, önnistust; Arm! sind ärrawallitsen, Et so
párralt ifka jáán.

4. Arm! kes on Waim, ello, wäggi, Walgud
tõdde, fanna, te; Arm! kes ennast orjaks tegud

Et mind aitaks truiste: Arm! sind ärrawallit-
sen, Et so párralt ifka jáán.

5. Arm! kes omma ifke alla Pannud mo meelt
hoga; Arm! kes sa keik melewalla Mo kääst
nomud, süddant ka: Arm! sind ärrawallitsen,
Et so párralt ifka jáán.

6. Arm! kes palludes káed tõstab Mo eest, ja
mind armastab; Arm kes ausast mo eest kostab,
Berrega mind lunnastab: Arm sind ärrawal-
itsen, Et so párralt ifka jáán.

7. Arm! kes wottab minno kehha Ärratada
haua seest! Arm! kes annab mulle náhha Au ja
waino iggawest: Arm! sind ärrawallitsen, Et so
párralt ifka jáán.

259.

Jesu Kraft der blöden Herzen, ic.

Wisil: Jummal Ma ning taewa Loja ic.

Ärra waimo toetaja, Hingamine wallo sees,
Abhastuskes rõnustaja, Jesus! arst, kui
arm on káes, Kallis rohhi, mis siin ifka Par-
andanud hinge wigga.

2. Párris: pat on wägga riffkund Süddant kur-
sijimoga, Ihho, hinge lábbi tikkund, Et ma
ellen ellota: Keik mo werri, keik mo üddi Du
kes hirm, ja patto tüddi.

3. Kurrat, lihha, ilm mo peäle Ömmad noled
awad, Ja mind, kui ma tousel, jálle Patto
kalla líkkawad, Et ma sattun hábbi sisse, Enne
mo saan hingamisfe.

4. Kui mo waim sind wottab nouda, Kelab
Jesus tedda weel: Kui so wain mind tahhab
hoida,

hoida, Nakkub sedda lihha meel: Ei ma suda
nam kanda Omna raske patto hädda.

5. Oh kes wottab minno süddant Surma
hust peastada! Sa, mo arst, ja wäggen
sand! Woid keik wigga parrata: Sa woid
lo wähhendada, Sa woid surma kautada.

6. Wotta mind so armo läbbi Tehha
sarnafeks; Süs so werre wäest mo többi
raneb so krusfeks. Kui so waim mo harwad
ab, Süs mo südda abbi leiab.

7. Kui sa süs, mo peastja! wöttad Jesu
fees ellada; Küll süs keik mo soned töttad
ue elloga. Sinno wägge tahhan hoida
ja sull' k'ust anda.

260.

Fahre fort, fahre fort! Zion fahre ic.

Ommal Wisil:

Eddasi! eddasi! Sion minne walgusfes
ja feista noua Esimesse armo fees,
hallikasse ioua, Kitfast uksest minne allatsi
eddasi.

2. Kannata, kannata! Sion wotta
hädda, laimist julgest kanda, Olle ustaw
mani, Jesus tahhab kroni anda Sion, kui
wottab hamnuista, Kannata, kannata.

3. Taggane, taggane! Sion taggane, kui
kõrjust, rahha wottab näita, Wõrgo ärra
so film, Ärra kõhna pole heida: Sion! ilma
must foggone Taggane, taggane.

4. Sella, sella! Sion waimo sella,
sind keikpiddi kiusab, Jätta tedda kuulma

Käi ni, kui so täht sind sadab, Sion head ja
turja wotta ka Sella, sella.

5. Wäggise, wäggise Tungi nüüd Jummalas-
se, Sion minne waimus wahwaks, Ärra ja
täps surmasse, Jesusse ja haljaks oksaks Sion
häust tikkü wäesse Wäggise, wäggise.

6. Ilmuta, ilmuta! Sion wäes end ilmuta,
Et se werma arm on sütud, Näita, mis se teeb
loga, Kellest prudiks olled hütud; Sion, et ukse
tähti tehtud ka, Ilmuta, ilmuta.

7. Kindlaks ja, kindlaks ja! Sion pea mis sul
on, Ärra wotta leigeks minna, Waat, et liggi
wauab kroon; Mis on tagga, jätta süna.
Sion, kui on wiinne hädda ka, Kindlaks ja,
kindlaks ja.

261.

Hüter, wird die Nacht der Sünden ic.

Wisil: Keik tulge minno jure nüüd ic.

Ohks löppe pea wahhimees, Se patto õ, kus
ollen fees? Ons sedda ööd weel paljo; Eks
kau wahhest pünnedus Mo süddamest, ja holes
us, Mis korwam on kui kaljo.

2. Oh saaksin nenda walgustud kui Ma saab
wõtast römustud; Mo hinge päike touse! Ma
ohen külmi ja seggane, Mo walgus ja mo karja
ne! Oh tötta tulles, jõe!

3. Seft meie udes seddusfes Jo ellame, ja tund
on kääs, Et walgus peab sama: Ma süskel rum-
malussega Weel pean taplema, et ma Ei õppind
weel sind tundma.

4. Jo meie õ on löppenud, Et sa mo Jesus,
touse

toufenud; Mind õ weel finni hoiab: Sepärast wotta mulle ka, So ommale nüüd paistada, Kesk walgust sada nouab.

5. Sest kuida minna päwa tödd Woin tehha kui ei nä kui ödd, Ja mul so joud ei tötta? Kuis armastust woin näidata, Ehk allandusfes ellada, Ja patto õ tödd jätta?

6. Oh süta omma tuld mo sees, Et hingel pole leks enneses Nüüd ennam waewa nähha; Ma ollen pimine ussife, Mind walgusta, mo Jesust! Et jouaksin head tehha.

7. Kül aimoke on moistusfes, Hing polle siiski walgusfes; Sa kallis Jesus isse, Sa pead päike ollema, Ja mulle walget teggema, Ning paistama süddamesse.

8. Hing! silmade eest pead sa Keik katted ärra pannema, Need keelwad walget samast: Siis peab puhhas ollema, Kui Jesust peab leitama So süddant walgustamast.

9. Mo filmi putu, terweks te Ja kolbarawaks et selgeste Ma selleran keik tehha: Sest siis on dige hädda ka, Kui päwal filmad ühteke Sest walgest ei woi nähha.

262.

Solt' ich meinem Gott nicht singen. 10.

Wisil: Wotta Jesandat nüüd kita 20.

Es mo kohhus tänno tehha Jummalale ilma peal? Sest ma saan kül keikist nähha, Kui ni helde temma meel. Polle muud kui armastada südda, Mis on temma waimo sees, Et keik hoiab kannates,

kannates, Kes süin auustawad tedda. Aeg keik asjad lõppetab, Jummal ikka armastab.

2. Ni kui kofkas poiad mattab Omma kahhe timoga, Nenda ka mind Jummal kattab Keik-piddi armoga; Kui sain emma ihhus lodud, Jhesu, hinge andis mull, Ja ka pärrast toidust kül On mo kätte rohkest todud. Aeg keik asjad lõppetab, Jummal ikka armastab.

3. Ei ta Poeg ni kallis olle: Mo eest annab tedda ta, Et ta piddi põrgo tulle Kustutama werrega. Oh need armo süggawusfed! Kuida woi mo nõdder meel, Ehk ta usin kül on teäl, Moista keik need armastusfed? Aeg keik asjad lõppetab, Jummal ikka armastab.

4. Omma waimo, digeks saatjaks Temma annab sanna sees, Et ta mulle juhatajaks Olleks, kui on hädda käes; Et ta minno süddant täidab Pühha kallil usfoga, Mis teeb surma kadduma, Põrgo temma finni kōidab. Aeg keik asjad lõppetab, Jummal ikka armastab.

5. Minno hingel on ta noudnud, Keik head tehha järgeste; Jhhule ka appi joudnud, Kui sel olnud kitsas ka; Kui mul joudo polle olnud, Ja ma seisin abbita, Siis on omma rannnoga Jesus mulle appi tulnud. Aeg keik asjad lõppetab, Jesus ikka armastab.

6. Saewas, maad ja nende wäed On mo kas-siks seätud, Mis filmi näab, mis katswad käd, On mo kätte jaetud, Weiksed, willi ja keik roh-hud, Orkus, ja mis mä-e peäl, Mis on metsas, merres seäl: Se keik täidab meie kõhhud. Aeg keik asjad lõppetab, Jesus ikka armastab.

7. Kui ma maggan, temma murre Walwab
 linnitab mo meelt, Et ma pattusse ei surre;
 ka tunnen armo seält; Kui mo Jesus polleks
 nud, Egga mind ni juhhatand, Ei ma olleks
 bi saand, Kui mull' hädä kätte tulnud.
 keif asjad löppetab, Jesus ifka armastab.

8. Monda suurt ja rasket hädä On käl kum
 rat walmistand; Ei ma ial tunnud sedda,
 minno liggi saand. Ma sain ingli abbi nähha
 Kes on saatnud kaugele Arra, mis se waenlase
 Mull püdis pahha tehha. Aeg keif asjad löp
 petab, Jesus ifka armastab.

9. Ni kui isä murret kannab Igga ühhe laps
 eest; Ehk ta wahhest hirmo annab Neil,
 eksiwad ta käest: Nenda wottab minno Jesus
 kannatada minnoga, Ei ta raiu modogaat.
 Witsa hirm on minno muhelus. Aeg keif asjad
 löppetab, Jesus ifka armastab.

10. Kui ta hirmutab ja hawab, Ehk on kibe
 minnule; Süski mulle kasfo sadab, Kui ma
 mõtlen diete, Et ta mulle hirmo annab Kui sa
 kes mind armastab, Ilma feltisist lahutat, N
 ti läbbi taewa tommab. Aeg keif asjad löp
 tab, Jesus ifka armastab.

11. Minna tean tõest sedda, Pean kindlasti m
 lema, Risti-inimeste hädä Peab üksford löp
 pema Kui on talwe otsa sanud, Tulleb sui:
 nendage Tulleb risti järrele Sella, kes on k
 natanud. Aeg keif asjad löppetab, Jesus ifka
 armastab.

12. Et nüüd Jesu armastuses Polle otsa näh
 hage, Sest ma pallun allanduses, Jesa,

so lapsokse: Te, et woin sind auustada Keiges
 ommas ellus tõest, Ood ia päwad keigest wäest,
 Kuumi saan sind armastada Ja sind kita südas
 meist Teises ilmas iggawest.

263.

Guter Hirte, wilt du nicht ic.

Wisl: Jesus õnnisteggia.

1. Eks sa heida, Karjane! Armo omma lamba
 peäle? Wotta mind so sülesse, Juhhata
 mind õige tele. Eks sa tahha hädä sees Uidata
 mind, abbimees!

2. Wata, kuida efsin ma Rakspiddi, oh mis
 murre! Tulle, wotta, wi mind ka Omma lam
 bokeste jure. Lamba lauta sada mind, Kus keif
 lambad tundwad sind.

3. Sind ma püan kangeste Mende hulkas tae
 was nähha, Kes sind kirowad järgeste, Ükski
 woi neil kahjo tehha; Rõmo sawad kartmatta,
 Ei woi ial eksida.

4. Sest siin on mul kitsas kä, Minna ellan
 mures järgest, Waenlased ka allate Minno
 piirwad kangeft, Et ma waene lambokse
 Rabho ei sa ialge.

5. Mind oh! ärra lasse sa Huntidele ossaks
 sada! Karjane, oh aita sa, Et ma neist woin
 woi sada: Wi mind omma lambokest Taewa
 kanta hädä seest.

264.

Erschein du Morgenstern.

Wisi! Oh wagga Jummal, kes 2c.

3. End näita koido: täht, Väärn paista mulle kelle
gest, Mo Jesus! walgusseks Ja minno sinu
idrgest; So armo tullega Mind läbbi sojenda
Ja selle walgega Mo süddant uenda.

2. So tõe waimoga Te mulle sedda puhtaks
Et lähhaks keik mo tõe So armastuskes pühhaks.
So walgus täitko mind, Et Jesal' au sest saaks
Ja temma armo leef Mind paistes kosjutaks.

3. Null' anna sinno sees Siin kää ja keik te
ha, Et pimme, karwal nou Jääks keikis minno
mahha; Mind omma silmaga Kätpiddi tallor
Et sinno järrel kää, Kui ele lähhad sa.

4. Te et keik pölgades Sind üks meles hoiat
Sind ommaks walgusseks Ja elluks ifka nouat
Mo kõrwad lahri te, Et pannen tähhele, Mis
rädid; tomma mind, Siis jooksen järrele.

265.

Ihr armen Sünder kommt zu Hauf 2c.

Wisi! Keik tulge minno jure nüüd 2c.

3. Tulge kokko, pattused! Et ruttage si
sed! Kui koormatud, ja waesed; Wä
Jesus süddant lahri teind Neil, kes on wä
kurwaks läind, Ja tundwad wiggadused.

2. Ja wottab wasto pattused; Siis tulle: Si
sus pakkub kâr, Sind tahhab ärrapeasta.
tulle nuttes, uskudes, Ja jalge ümber hakkad
Ja wottab hallastada.

3. Wä

3. Üks karjane ei lammaske, Mis eksind on, ja
näijane, Et jätta ial mahha: Ühheksatümmend
Ühheksa Ja jättab kõrbe holeta, Ja otsib ühhe
tagga.

4. Waat! Jesus otsib süddamest Sind ärra
kõddund lambokest, Kuuni Ta saand sind leida.
Oh! hing! end leida anna ka, Ta hawadesse
pöe sa: Ta woib weel armo heita.

5. So arm on suur, mo Jesuke! Ma waene
tullen allaste, Oh! hallasta mo peäle! Ma ola
ken tal, mis eksinud, Ja pattudega wõrkutud;
Mind peasta, sata tele.

6. Oh! hädda mul, et sinnust ka Jo wagga ol
ken lahkund ma. Nüüd taggasi mind hia So
kamba lauta; wotta sa Mind falla-kimpust peäs-
wida. Mo südda muud ei püa.

7. Te, et so lambokessseks jään, Ja sind, mo
sinust karjast nään Siin ellus, surmas ifka; Te,
ma: ilmast pöggenen, Kui Jummal laps,
ameretsen, Et tühjast ei sa wigga.

8. Mind peasta, Jesand! allati: Mind hoia
keigest surmani, Et uskus ellan ifka. Mind
hoia sinno õiguskes, Ja õige pühhitsuse sees;
Siis polle karta wigga.

9. Oh! wotta omma tuikest, Mis kaitsemist
sinno kääst, So hawus warjul hoida.
Mind kela patto teggemast, So waim mind
wõtko wäggewast Ka kinnita, ning woida.

266.

Ihr Seelen! sincket, ja sincket hin 2c.

Wisi! Armas Jesus! arwita 2c.

3. Inged! allandusse sees Heitke enmast Peästja
ette;

ette; Wortte õige usso wäes Selge armastusse
kätte; Urge liaks kurwastage: Rõmus end
allandage.

2. Jesand paljo head on teind, Meile ifka
bi saanud, Meie rõõm on sureks läind Sel
mis südda ihhaldamid: Sedda Jesu liina naine
Wainus, ja niind kätte same.

3. Sedda wägge tunneme, Mis meil teised
nistanud! Uhhes nouus olleme, Redda Jesu
walgustanud: Süddames kül same nähha,
seälhammas tulleb tehha.

4. Waat! se keif on teadmatta Ilmale,
sõgge, rummal; Sellele on moistmatta Keif
mis süddames teeb Jummal; Kui waid hoiatada
mis enne, Ja weel pakkub Jesukenne.

5. Pühhade suits püstri jääb, Se, mis meil
palkwest touseb, Meie naine, et se lääb Rõgese
ja ifka suitses. Ingli passun kangeft hüab,
mo kulutada piab.

6. Wainus kiini hakkame Teine teist kätse
isse: Uhhelasse keif waume Armastusse pohja
se, Uhhest armo kahust jone, Uhhel armo te
kätse.

7. Kallab hädda tunneme, Et se te on ohh
ne, Mitmes waewas olleme; Süiski meie
natame: Parremat teed ei woi olla, Kus
woime taewa tulla.

8. Surma-ello ellage Wassikad ma, ilma
lis! Tehke kül, mis tahhate! Meil on teine
kallis: Omnia ello kautame: Seie surres
same.

9. Agga, Arm! mis olleme, Et meid passim

ga hüad Ohto sõma aiale, Ja meid heaga täita
piad? Meie waesed ehmatame, Et so armo näh
ba same.

10. Meie wasto wõttame, Mis sa armust tah
had anda; Palludes niind tõttame, Et sa mur
ret wõttad kanda, Et sind ifka armastame, Ja
so sarnatses sin same.

11. Jesa aeda harrima Peab sures kannatus
ses; Taimed lähwad närsjima Esimeses hal
katusses; Muldas seemned räppastawad, Enne
kui need haljandawad.

12. Keif so õnsa waewa sees Tahhame tõdd
mist tehha; Jesand! olle abbimees, Kunni sa
me rahho nähha. Kät se peäle soga lõme; Aita,
mis so tahtmist teme.

267.

Jesu! meiner Seelen Leben 2c.

Wisl: Südda, mis sa murretsed 2c.

Ingel ello, Jesuke, Kes keif tunnend selgeste,
Mis on waino pohja sees, Nääd sa ommas,
nääd sa ommas walgusses.

2. Sinna karsud, mis ma teen, Rågin, nouan,
iggasfen, Mis ma ial hakkand teäl, Urwab ärra,
urwab ärra sinno meel.

3. Sedda wägga himmustan, Et mis tahhad,
tahha saan, Aita et nou korda lääd, Kauta,
kauta, mis wasto teeb.

4. Anna, et mis tahhad sa, Ifka on mo mielest
tahha, Waewas ni, kui rõmo sees, Ni siin, kui
ni siin, kui seäl sinno ees.

5. Kes so tahtmist mõdda teeb, Se kül ingli ello
nääd,

nääb, Ja woib põrgo wallus ka Dümma hinge,
ümma hinge jahhuta.

6. Agga kes ei jätta sull' Melewalda, tumme
kül, Et ka taewa rigi sees Põrgo-waew on, põ-
go-waew on süddames.

7. Sinno tahtmist ihkama, Dümma tahtmist
wihkama, Teeb, et kurb meel rahhoga Wallo
sees woib, wallo sees woib ellada.

8. Ennefega wõiklema, Dümma tahtmist sõit-
ma, Annab siin jö sagedast Maitsta taewa
maitsta taewa maggusast.

9. Oh siis tahhan sündida Dümma süddame,
ma ühtegi ei hakka teäl, Kuid mis tahhab, Kuid
mis tahhab sinno meel.

10. Kutsud sa mind taewasse, Eks ma seoda
iggats? Lükkad sa mind põrgusse, Mis sa teed
se, mis sa teed se on hea tõ.

11. Agga sinno hinge koorm, Berre higg, Kib-
be surm Näitwad, et se ial sul Meles polnud
meles polnud tehha mull'.

12. Tahhad siiski sa mo peäl Ue waewa panna
weel, Et ei kuski rõmo nä, Sündko sinno, sünd-
ko sinno tahtminne.

13. Kui mul häddas aitmatta Tulleb palwe-
lahkuda: Siis ma mõden: egga ma Tahha, mis
ei, tahha, mis ei tahha sa.

14. Juhub mulle teotus, Wangus, waes-
hirmutus, Ja weel ennam kannata, Sündko
kui, sündko ni, kui tahhad sa.

15. Ehk kül tuhhat surma nään, Hinge hä-
das nõdraks lään, Siiski saan ma rõmo sest,
se tulleb, et se tulleb sinno käest.

16. Kui sa tahhad kibbeda Ristiga mind kiu-
lata, Te, kui tunned, minnoga, Minna tahhan,
minna tahhan kannata.

17. Agga et ma weel ei nä Selgest, mis so taht-
minne, Oh! siis õhkan, sellera Sedda mulle,
sedda mulle, õppia!

18. Aita, et so walguskes Moistan Keiges om-
mas tõds, Mis on sinno tahtminne, Ehk mis
petwa, ehk mis petwa lihha tõ.

19. Kui mind aiab minno meel, Ehk ka kiusab
lihha keel; Kela sa nouks arwamast, Ehk kül
näitaks, ehk kül näitaks illusast.

20. Jesand! tahtma okled sa Annud, aita teh-
ha ka, Et ma teen siin ilma peäl, Mis sa tahhad,
mis sa tahhad illeweel.

21. Aita tehha Jesuke! Kurja lihha tallitse;
Ei sa korda ellades, Mis ei tehta, mis ei tehta
sinno wäes.

268.

Meine Seele, wilt du ruhn, ic.

Wifil: Armas Jesus awwira ic.

Hing, kui tahhad hingada, Ja head põlwe
ikka nähha; Kui sa puad, et ei sa Himmud
sulle waewa tehha, Botta Jesust armastada,
Agga keik muud unnustada.

2. Ei weel ükski kuruwaks läind, Et ta Jesust
armastanud; Ei weel ükski hädda näind, Et ta
Jesusele sanud; Jesust üksnes armastama, Se
on tdest õnsaks sama.

3. Sedda noudes nouad sa, Mis sull' sadab
pöerast tullo. Temma arm sull' annab ka Tae-
wast

wast rõnno, taewast ello. Temma arm teeb ei
sün waewas Sinno järg on, kui seal taewas.

4. Kui nüüd piin ja abhastus Sind ei pea kin-
ni wõtma, Kui sull dige rõnustus Ja täis rah-
ho peab tõtma; Wotta Jesust armastada, Ag-
ga keif muud unnustada.

5. Woi hing! et sa moistmatta Sedda rahho
polle püüdnu, Egga enne kartmatia Ommaks
kalliks warraks hüüdnud! Nutta, wotta waewa-
nähha, Et sa joudnud nenda tehha.

6. Ilma hüüd, au, rõnustust Wotta pato
muddaks panna, Ei need kela hirmutust, Ei need
tõsist rahho anna; Jesust üksnes armastama.
Se on: tõsist rahho sama.

7. Oh süs wotta ommast käest, Kallis Jesus!
mulle anda, Et sind teigest süddamest Wotkin
üksnes armastada. Et sind nouan, keif muud
jättan, Sedda nouan, fenna tõttan.

8. Armastusse waimoga Minno süddant hää-
woia, Ja mind, et so heldust ka Maitzen, juhha-
ta ja hoia, Et sind ühte puhko nouan, Ennast
jättan, sulle jouon.

9. Mis kül se hing tunda saaks, Kes sind puh-
tast melest nouab; Kui ei tahhaks, hinnustaks
Muid, kui sind, kus pole hoiab? Sell sa arm-
sam, kui keif, olled, Ja seks, mis ta tahhah-
tülled.

10. Hingaminne, rõnustus, Peäseminne Ew-
gest hirmust, Rahho, ello, õnnistus Tulleb, Ja
süs, sinno armust, Aita, et sind täiest nouan, Ja
so pole korwast hoian.

11. Kui on Jummal süddames, Süs ta ar-
mastama satab; Et ta alles on so sees, Armast-
tust

tusse teggo näitab: Jummal waim käsib ted-
da Ring ka Jesust armatjeda.

12. Armo leef, sa pühha lust! Süta põllema
mo mele, Et ma nouan armastust, Hüa ifka
minno peäle: Wotta Jesust armastada, Kui sa
tahhad õnsaks sada.

269.

Meinen Jesum laß ich nicht ic.

Wisl: Eks sa heida karjane ic.

Jesukest ei jätta ma, Et ta mo eest podud risti;
Sest mo kohhus hakkada Temmassa kui tak-
las kinni: Ja mo ello, walgus ka, Jesukest ei
jätta ma.

2. Ei ma jätta ellades Jesust, kummi Ma peäl
ellan: Ja peäl lodan süddames, Koggone ta om-
ma ollen: Keif meel käib ta peäle ka, Jesukest ei
jätta ma.

3. Lõpko kuulma, maitseminne, Lõpko tund-
ma, näggeminne, Lõpko ärra haisteminne: Tulgo
wiinne tunnikenne: Kui ka lähhan surrema, Je-
sukest ei jätta ma.

4. Ei ma jätta tedda ka Süs, kui saan ta
palle ette, Kus keif diged rõmoga Sawad usfo
palka kätte: Rõõm on, kui nään tedda ka, Je-
sukest ei jätta ma.

5. Minno hing ei hinnusta, Ei ma ilma, eg-
ga taewast, Jesu walgust tahhan ma, Kes mind
peästis kohto waewast, Leppitas mind Jõsaga,
Jesukest ei jätta ma.

6. Ei süs Jesust jätta ma, Hoian ifka temma
vole: Jesus sadab lõpmatta Mind ka omma ello
jõde.

jõe. Onnis on, kes ütleb ka: Jesusest ei jätta ma.

270.

Ich wills wagen ic.

Ommal Wisil:

Jesu ristist:; tahhan räkida. Se on wiisist:; Illus, arnas ka. Agga waat! mis julgen ma? Temma au on lõpmatta, Siiski tahhan:; Kui laps, kõnnelda.

2. Sinna tdest:; Olled armoke, Armastamast:; Sa ei wassige. Ni kurb polle üksige, Kes ei sunust rõnno nä, Kui so pole:; Hoiab kowwaste.

3. Risti lödud:; Kallis Peastia Rihhuta müü:; Mo Halleluja. Sest, kui minnestaksin teäl, Wal waid hellisefeks üks heäl Jesu ristist:; Meel saaks ärkada.

4. Jesus! kangešt:; Ristis pinatud, Meie si eest:; Wägga waewatud. Jesand, wannas seadusfes! Sullane waid ue sees! Sa tood õnne:; Mis meilt kaddunud.

5. Anna meile:; Kes hea melega Zabhaššime:; Sulle ellada, Õnnistust ei tahha ka Ilma Jesu werreta, Ennast isse:; Meile ümuda.

271.

Jesus Christus Gottes Lamm! ic.

Wisil: Armas Jesus arwita! ic.

Jesus, ilma süta tal Meie eest on surma sanud:; Ja meid risti waewa al Täieste on lunnastamast rõnno sawad.

2. Jummal isi ünnetõõks Ridad mis ta arm on teinud, Et ta Poeg on nende hääks, Kes on

kurjad, surma länud. Ons se werri meid teind õigeks, Kül siis kothus same selgeks.

3. Sest kui keif on leppitud, Et poeg wottis surma nähha, Eks ta surmast peästetud, Meid ei jouaks õnsaks tehha? Keddä temma wondeks huab. Digeks liikmiks tehha puab.

4. Mis weel? kui meid poia seest leitakse, kes hinge wigga Arstib omma werre wäest, Et ta seal sees ellaks ikka: Jo siis pattused ja waesed Boiwad kita, et on lapsed.

5. Kitus olgo illewel! Sulle Jesa, wata kõrgest, Et pat hinges kiusab weel, Meile tülli tehha järgest: So wain meile appi tulgo, Meie el lo so sees olgo.

272.

Jesu frommer Menschen Heerden ic.

Wisil: Jesus! surma ärrawoitja ic.

Jesus! kes on õnnistusfeks Waggade tru karjane, Te mind ommaks lambokesefeks, Mis sa sadad üksine. Oh! sa andsid armastusfest Omma ello lamnaste eest; Surres jo sa peästsid mind: Te, et armastan ka sind.

2. Lambad hoidwad karjast tagga; Karjatsel on ka se meel: Olgo siis üks meel meil agga, Sulle waewas, mulle teäl: Kui so armastus teeb heäle; Heäle mo armastus teeb jälle: Armastan sind, huad sa; Armastan sind, wastan ma.

3. Lambad tundwad omma karjast; Karjane neid tunneb ka. Aita, et ma josen wahwast, Nenda kuuda jooksid sa Minno jure, kui mind wahkis Põrgo hunt, ja neelda tahtis: Hüüdsid sa: sind tunnen ma, Minna: Sind ma tunnen ka.

4. Lambad kuulwad omma karjast, Heäle järrel jooksewad, Karjane ka kuleb karjast, Kui keik nemmad mäsiwad Te, kui hüad, et ma kulesen: Te, kui ahwardad, et josen, Et ma kulesen: Iffka sind; Jeesus! kule ifka mind.

5. Wotta Jeesus! kuulda heldest Omma nõdra talle heält: Oppeta mind hüüdma järgest, Kui ei lahku hunt mo peält. Mo heäl hea so melest olgo, So rõõm mulle jälle tulgo. Kui ma pallun, kule mind; Üle siis: ma kulesen sind.

6. Kule, Jeesus! wotta kuulda, Kui ma hüan, pallun sind. Ura wotta minnust pöödda; Wastust aita pea mind. Käl so nimmel kuled sinna, Se peäl Amen ütlen minna. Nüüd ma ussin, tunnen ka Rõõm sult, mo hoidia.

273.

Jesu schwebt mir in Gedanken zc.

Wisil: Jeesus surma ärrawoitja zc.

Jeesus minno mõttes ligub, Meies seisab temma piin; Mo hing temma pole tikkub, Kinni ollen ellus süin. Ta on minno kallim illo, Sadab wägga sure rõõmo; Jeesust, kes mo ehte ka, Wastastan ma lõpmatta.

2. Jeesus koido-täht kül ifka Hülgab minno süddames: Kui on mulle pahjo wigga, On ta wäggem abbinnees. Mo hing temma peäle wastab, Kui ta mind süit ärrasadab. Ello walguis olled Sa, Jeesus! sind ei jätta ma.

3. Jeesusele ollen wand'nud Ristmiseses, kui ueeste Sündsün, end ka ollen annud Temma õnnimäks allate. Jesu pole tahhan hoida, Siis woin feikist abbi leida: Ellus süin, ja surmas tõest Jeesust peästab hädda seest.

4. Jes

4. Jeesus jääb mo jure heldest, Kus ma ial liinun, nään Minna temma armo selgest, Kui ma, mis mo kohhus, teen. Kui ma õhto wodi lähkan, Kui ma warra illestoufen, Siis on warra hilja ka Jeesus mo nou-andia.

5. Jeesus üksi juhhatago Mind, ta nou on laitemarta, Minno teud õnnistago. Keik ma hakkannemaga, Keik mo õnneks Amen olgo, Temma minne auuks tulgo; Siis keik hästi forda saab, Kui mind Jeesus arwitab.

6. Jeesus minno ello saatja Meest ja wainu wetab, Minus rõõmo walmistaja, Kui mind nõdrus poetab, Kui mo ihho kiro lähkääb Ja mo ello raimmo lõppeb, Ehk on silmad tuhniid ka, Siisk ei jätta Jeesust ma.

7. Jeesus keiges waewas olgo Mo tru ustaw abbinnees; Argo lahkuninne tulgo Temmast, kui piin, wallo käes; Siis ei ial kisu hädda Minno hingekesest tedda: Lähkääks südda lõhki ka, Siisk ei jätta Jeesust ma.

8. Jeesusele minna ellan, Kui ta omma surten ka; Kasuks tulleb, et ma ollen Jeesusega pärria. Uhtegi ei pea sama Jal mind tast lahutada: Lõpko warra, ello ka, Siisk ei jätta Jeesust ma.

274.

Jesu gib mir deine Fülle zc.

Wisil: Jummal Ma ning taewa Loja zc.

Jeesus näita mull so joudo, Eks sa isse selgest nä Minno wäese hinge pudo? Eks se so meelt ärdaks te? Eks sa tahha peästa mind Pattust, et ma tenin sind?

b 5

2. Wal

2. Walgus sinna, minna sögge, Pühha sa, ma rojane; Sul on üpris paljo wägge, Mul jo löp pe-ford on kä; Peästia pattust olled sa, Näina ennast mulle ka.

3. Eks mo arst ei wottaks aita Mind, kes ollen többine? Miks ta wottis hinge heita Harward ja werrine? Kuis ma surma sisse lään, Kui ma ello jure lään?

4. Armastus peab armastama, Heldus helde ollema; Peaks ta siis unnustama Mind, ja jätma armota? Jo ta wottab hallasta Minna waese peäle ka.

5. Ni kui tulli tõest põlled, Põllema ka süttitab, Menda tõest armust tulled, Et ta armo sünnitab; Kes nüüd sedda kätte saab, Sedda walgus walgustab.

6. Agga mis sa aega witad Minno jure tulle mast? Kui sa mind so ommaks kitad, Arva woi aitamast! Joua, muido kardan ma, Et ma suren aitamatta.

275.

Jesus meine Zuversicht 1c.

Wistl: Armas Jesus arwita 2c.

Jesus, Onnisteggia, On mo lotus, Kuni elan, Sedda tean; tenumaga Minna wäga rabhul ollen; Ehk kül surma hirmustussed Mulla le saatwad ahhastussed.

2. Jesus, mo õn, ellab weel, Sest ma saan ka ello nähha, Ellan pärrast ifka seäl, Surma ei woi mull' hirno tehha, Wo Pea Jesus mind ei tahha Omma liket jätta mahha.

3. Uhes ollen tenumaga, Jggaweste kofkone

antud, Omma usso kädga Temma külge kinnipandud, Et surm ei woi hirmutada Mind, ei temmast lahutada.

4. Eihha ollen, pean ka üksford jälle põrmuks minna; Sedda tean, süski ta Mind woi mullast aratada, Et woin temma auustusses Jkka olla temma jures.

5. Jummalat siis tõeste Saan ma ommas ihhas nähha, Sedda ussun kindlaste, Sest mo Jummal woi keik tehha. Ka ses ihhus igga tõeste Nään ma Jesust maggufaste.

6. Süis woin minna selgeste Omma helde Jesust tunda, Pallawaks ka diete Temma armastusses minna; Agga keik se lahkeb minnust, Mis on ial wigga pattust.

7. Mis süin nuttab ärdaste, On seäl rõmus Jesu sülles, Põrmusse mind külwtakse, Sures woi touse ülles, Süin ma ine waene ollen, Waimolik seäl ette tulien.

8. Oh mo liikmed! olge teäl Rõõmsad, et teid Jesus kannab! Arva olle kurb, mo meel, Jesus heinas ello annab, Kui se wiinne passun hüab, Hauast kutsuda teid paab.

9. Naerge haua pimmedust, Naerge surma, Jorgo hirno! Jesus sadab rõmustust, Annab iggaweste armo. Temma lõppetab keik waewa, Wiib teid ommas seltsis taewa.

10. Jhhaldage süddamest Patto himmust lahutada, Botke aegsast keigest wäest Omma Jesust armastada. Süina noudko teie südda, Kus on olle karta hädda.

276. Jc.

Jesu, der du meine Seele etc.

Wisil: Jesus surma ärrawoitja etc.

Jesus! peästnud olled sinna Mind so kalli linn
maga Kurratist, et peäsen minna Lahti linn
mast, pattust ka. Sedda sinno pühhad sarnad
Mulle selgest teada andwad. Jesus olle abbits
weel Mulle nüüd sin ilma peäl.

2. Keigest süddamest sa noudsid Raddund laan
bad otšida, kui need ühte puhko joudsid Põrge
pole efsida. Sinna Jesus hüüdsid armust: Ete
waesed põdorge pattust! Eest so jure tullen nüüd
uskus; kauta mo süüd.

3. Minna illekohto-orri Jfka efsin kõrwale
Põite müüd kui patto porri Mo sees, ellan kurr
jaste: Keif mis ial mõtlen minna, Põlgab sind
oh Jummal! sinna Nääd, et hopis on mo meel
Däl ja tigge ifka peäl.

4. Minna pean tunnistama, Et head polle min
no sees; Mis ma heaks woin nimmetada, Kall
ma tunnen süddames; Agga, et ma lihha summa
Ja so arno sisse tungin; Ei se kähhä korda weel
Mis ei tahha, teeb mo meel.

5. Jesand! ma ei tea weelgi, Mis mind kurr
jast efsitab: Minno meel on efsitud lõhki, Et pat
wägga kippitab: Murrest südda nõdraks läinud
Anna andeks mis ma teinud; Ärra lükka ärra
mind, Et ma wiuhastanud sind.

6. Jesus! sa mo wõllad olled Maksnud oimma
werrega Lunnastaja! te, et tulleb Se mo en
nistusseks ka, Et Sa piitja hawad tundsid, Nää

peäl mo pattud kandsid, Oh siis kauta keif
nüüd, Et jään sinno oimmaks nüüd.

7. Mitto kord mind hirmutada Wottab pör-
hirmoga Kurrat, ja mind ärratada, Et saan
ingest woitelda; Et ei suda sedda kanda, Oh!
s wotta woinmust anda, Kinnita mind üllewelt,
Et ei heida ärra meelt.

8. Sinno werre hawad, naelad, Otkas-kroon,
nüüd, wallo, piin, Kätte ümber pandud paelad,
hawad keigest häddast sin: Reiad, wermed,
werre-higgi, Ja et hirmsaste sind peksti, Keif
mis ial waewas sind, Nõmustab, oh Jesus!

9. Kui ma kōhto ette tullen, Ükski peäse selle
keif, Aita siis, et lahti peäsen, Seisa isfi min-
no eest; Ärra mulle mitte anna Kuulda sedda
minno sanna: Minna teid ei tunnege, Winge ärr-
a tüllesse!

10. Minno wallo tead sinna, Minno waewa
wõistad sa; Sinno surma peäle minna Mõitlen
ka lõpmatta. Kurwa süddant mis sees kan-
nan, Sulle, Jesand Jesus, annan, Et se on
armust ka Kasterud so werrega.

11. Nüüd ma tean: sa mo hädda, Mis mind
waewab waigistad: Sinna teed kül tõeks sedda,
Mis sa isfi tootad: Se ei pea ilma sama Huf-
tusse sisse jäma, Sellele saab ello kroon, Kes
nüüd sin täis usko on.

12. Minna ussun, Jesand aita, Minna nõdder
allan sind, Onnna rammoga mind täida, Kui
te, surm sin kiusab mind. Sinno arno peäle
annan, Ja sind ennast nähha oran, Kallis Jesus,
ingest Pärrest usso woitlemist.

277.

Jesu deine heilige Wunden 1c.

Wisl: Sion kaebab sures waewas 1c.

Jesus! te, et sinno harwad, Wallo ja so kibbe
be surm Mo meelt ifka jahhutawad, Kui on
ihhul, hingel koorm; Touseb kurri nou mo sees,
Olgo sinno piin mo ees, Et ma sinno abhastus
sed Tunnen, ja so willestusjed.

2. Kui mo oal meel tahhab sedda, Mis mo kibbe
ha himmustab, Seisko meles, et so hadda
go tulle kustutab. Riisab sadan raskeste, Nii
et ma temmale Naitan sinno werned, harwad,
Et ta nouud tühjaks sawad.

3. Kui ma-ilm mind tahhab petta, Laia tee peal
awwata, Jesus! wotta abbiks tötta, Et ma
mötlen löpmatta Sinno lia koorma peal, Mis
sa kannatanud seäl, Et ma woin so jure jada,
Kurjad hinnud ärrasata.

4. Anna, kui mind waewatakse, Nammo om
ma harwatest, Kui neist südda kibwatakse, Sada
mulle ello neist. Olgo, kui mul hadda käes,
So rödm maggus minno sees, Et sa mulle abbi
saatsid, Kui sa mo eest surma läksid.

5. Sinno surm mo tugge olgo, Jummal Dn
nistreggia: Se mo finnitusfeks tulgo, Et ei tun
ne surma ma: Sinno surma abhastus Olgo
minno römustus: So surm, Jesus! andko
jälle illestousmist, ello, mulle.

6. Jesus te, et sinno harwad, Wallo ja so kibbe
surm Mo meelt ifka finnitawad, Kui on ihhul,
hingel koorm. Ello otfas aita sa, Et so pole hoi
an ma, Römo sinno harwust leian, Ja süs jule
gest ärrawoidan.

278.

278.

Unveränderliches Wesen, 1c.

Wisl: Jesus surma ärrawoitja 1c.

Jesus, üks sa olled ifka, Keigekallim löpmatta,
Baigistama Jesa wiha Dnma kalli wer-
ga Tullid, wotsid armo heita Meie peal, ja
seko täita. Sinna piddid surrema, Et ma piddin
kafema.

2. Sureks pean sinno armo, Oh sa Tal, kes
iggata. Mis sull teggi sedda himmo, Et sa läk-
s surrema? Oh saaks must so südda nähtud,
mis ni kumaks armust tehtud, Et ma saaksin
kalega Dnma wallo wähhenda.

3. Et woin hinge waewas sada, Minna waene
kiste, Ennast sunnust römustada: Sedda wäärt
mo pollege. Süski nödral' arstiks tulle, Kur-
wadele söbraks olled; Wotta mind ka Dn peal,
kes kui Peetrus nuttab teäl.

4. Minno peale ärra wata, Keige au wäärt
kalle! Wotta agga ärrasata Hinge koorma
kugele. Sinna moistad selle luggu, Kedda
waewas patto suggu, Et sa higgi, werre sees
koorma tundsid süddames.

5. Oh kui wägga se sind waewas, Wägga lam-
as, kallis Tal! Kui sa söudsid hadda laewas
lange wiha tule al! Meie pattud teotasid Sind,
kikmed wennitasid; Agga nenda olled sa Lep-
wand meid Jesaga.

6. Las mind sedda söbrust maitsta, Mis jääb
waks iggawest, Las mind werre hinda mait-
sta. Mis sa walland minno eest, Randes Jesa
mo häbbi Imme armastusse läbbi Waimo
saatsid Sa Meile jälle sellega.

7. Mull

7. Mul so südda lahti olgo, Ja so kühe uksele:
Minno südda sinna tulgo, Kui naan, et ma rode
tife. Joosko minno wain, mis nõdder, Sin
no harusse, kui pödder Josef nelja karras,
Seäl on wet ja werd ka sees.

8. Sinno werri kinnitago Hinge, üddi, kore
did ka; Minno wain uut rannu sago, Eal!
sull' uskus ellada: Berrega mo süddant wia,
Diges wabbaduses hoia, Ei siis tapja minna
se Putu, ma jaan rahhule.

9. Eal, sa andsid ennast mulle: Sinno hokeks
süddamest Annan jälle ennast sulle, Jaan so om
maks iggawest. Sa nüüd lainud auu sisse Ingi
seltsi: romma isse Ustaw Eal! so järrel' mind,
Et seäl jouan kita sind.

279.

O du allerliebste Liebe etc.

Wisl: Sion kaebab sures häddas etc.

REigellem armo walgus, Mis on armas
Jesuses! Sedda nouan, et so selgus Jkka
paistaks minno sees: Anna mulle walgustust,
Rahho, digust, rõnustust, Panne neid mo süd
damesse, Wotta mind so sülle sisse.

2. Üpres maggus arm ja heldus! Käl ma ollen
rojane; Mul on häbbi, mul on kurbus, E
hing on ni wiggane: Uggä sa, mo abbimees, N
ku omma surma wäes, Mis mo süddant rojane
tanud, Et se nenda hukka sanud.

3. Sada omma surma läbbi, Et, mis wägga
hinnustan, Keik mo raske hinga többi Raub, ja
ma terweks saan. Jesand Jummal! awwina
Wotta ofsa, pallun ma, Wanna ello peäle te
ha, Et uus ello olleks nähha.

4. Et

4. Et sa olled tulnud mulle, Oh siis ja ka min
nusse, Minna annan ennast sulle Orjaks sinno
rigisse. Soga mind nüüd ehita, Ja so sees
mind kinnita, Et ma sinno pole hoian. Te, et
sedda õme leian.

5. Sind ma walliesen mo ommaks, Üpris kal
les hinga kroon! Olgo mul' so ihho roaks, Ja
so werri, mis ma joon. Joda mind so kaemo
sest, Wotta ommast rohkest käest Armoga mo
sinno toita, Enneses mind hästi hoida.

6. Adam on sind mahhajätanud, Ja ka minna
annan sees; Sest on hinglele surm tõnud, Ja
so näggo polle käes; Wotta omma sannaga
Sedda surmast ärrata, Anna waino, ello mulle,
Wanna annan ennast sulle.

7. Sinna olled waggadele Heldest wotnud
käida, Et sa tahhad ennesele Nende süddant kas
ma. So su meile kulutab, Et se pühha waino
wab, Kes sind iggatses ja nouab, Jkka paltwet
wihha jouab.

8. Waat, se kalli sanna peäle Wottan ma
me palluda; Segä tahhan omma mele Keiges
pahoes jahhuta: Aica, et sind, armokemi! Jkka
omam iggatsen, Kinnita mind waino wäes, Hoia
waino armo käes.

9. Ärrata so sees mind ülles, Uksnes sulle ella
sa, Et saan rõmo sinno sülles, Ja woin ilmast
hõuda. Ja mo sisse wäega, Anna ello, rann
no ka, Kui sa minno sees ei olle, Ei siis ello mul
tulle.

10. Maggus arm! Et Jkka wihha On so läb
leppitud, Ja, kui waewati so lihha, Selgeks
ennuks nudetud; Oh siis pallun minna ka,
Minno

c

Minus wiha kustuta, Armastussega mind täie da, Et woin armo ülesnäita.

11. Aita, mis sa tahhad, nouda; Olgo, mis ma teen, so nou; Anna so seest rahho leida, Sulle keikis anda au! Sinno sanna kuu minne Saarko mind, et keik mo tö Boikso so pühha tahmist möda Ikka hästi tehud sada.

12. Miks ma peaksin weel ennast Alma pärrast waewama? Sada mind so külje hawast Hinge janno aiama, Sinno hawust, kust on seest Berri jooksnud ilma eest, Wiha tulle kustutama, Põrgo hirno kautama.

13. Anna, et so külje hawast, Mis wet andis werrega, Toidust nouan, peäsen waewast, Karta mind so tiwaga: Heida mind so küljese, Mulle jä, sa minnuse, Jahhuta mind ommast ellust, Et so pole hoian wahhust.

14. Binapu, kus külges ollen, Anna rammo oksale, Et ma so sees kaswan, õitsen, Ja saan walnis wiljale; Sata ommast rohkest wäest Wägge mulle toušma tõest, Aita wilja kandes nouda; Jesalt õnnistamist sada.

15. Sind ma tahhan ommaks wõtta, Et so paistus maggus on, Dinna walgussega tõtta, Se on minno hinge kroon, Sa tead, et se pudub weel, Et ta lihha wangis teal, Sada tedda õige tele, Et ei eksi temna jälle.

16. Mikku keik, mis kurrat nouab, Aita ilma kārra sees, Anna, kui surni liggi jouab, Et ma sinno surma wäes Rahholist lään maggama, Wiimisel päwal touse ka So sees, ja so surma pärrast Taewa lään ma ilma kārrast.

17. Aita

17. Aita mind keik sedda tehha, Mis sa mo keest nouad teal, Et ma muud ei tea, tahha, Kui mis tunneb sinno meel. Anna, et ma ühtege Ikka sinnota ei te: Juhhata mind, Jesand selgest, Sulle ennast annan täiest.

280.

Die Liebe leidet nicht Gefellen zc.

Wisl: Kes Jummalat ni lasseb tehha zc.

Es tahhad tõest armastada, Teist kõrwast se ei sallige: Kaks päikest ei sa walgustada Waad ühtlase seält taewa seest: Kaks wastast herrat tenida Ei woi, sest se ei sünni ka.

2. Hing! miks süs lonkad kahhes mõttes? Dns Jummal warraks arwada, Miks tühjad asjad sind süs peites Weel joudwad kinni pidada? Peab ta sind prudiks kutsuma; Süs pead sa ilmast lahkuma.

3. Kui tahhad Kristust ommaks hoida, Süs tedda üksnes hinnusta. Ja ärra lasse ennast wõtta, Waid tühja rõmo unnusta: So lihha peab surrema Weel enne, kui süit lahkud sa.

4. Miks wottad sa süs onna miele Weel sedda, mis siin mahhajaab, Ja ürrikesse rõmo peale Sul iggaweste wallo teeb? Kas tühti ann sind peab ka Siin waimul läilaks teggema?

5. So filmad sind kül rõmustawad, Kui tühjad asjad kätte saad; Süs agga hästi nurta saamad, Kui põrgo pina kannatad: Kes agga nuttes külwawad, Need diskades seäl leikawad.

6. Oh! Jummal, kus need inimessed, Kes enne wägga ahneste Ma-ilma hüüd ja rõnnus- nused Siin noudsid? nüüd hing järgeste Seäl põrgo-

põrgo-tulles waewa näab, Ja us se maddand
kehha sööb.

7. Ma-ilm wiib onnad surnud handa, Ja
neid ei ial ärrata: Kõl onnadel' woib Jesus jõe
da Mur, ello anda lõymatta: Ea auustab siss
ihho seäl, Kui teine surn on teiste peäl.

8. Alm, miks so asjad tood mo ette? Mis on
mul söga teggemist? Neid pakku onna laste
käte; Mo pärralt jägo Jesu rist. Kui jääb mo
osfaks Jesuke, Süs keik mis tahhan, on mo kä.

281.

Christi Blut und Gerechtigkeit.

Wist! So hing oh Jesus! tehko mind.

Kristusse werri, digus ka, Se minno au kuub
on, et ma Ses kõlban Jummalale nüüd,
Ja kui ma taewa lähhan siit.

2. Ehk tullen kofto ette ma, Ei ükski jälge
käbada: Ma ollen andeks andmist saand, Zal
on mo wõllad kaurand.

3. Mo wõlg nüüd risti külge jääb: Kõl uhke
kurrat sedda näab. Süs wõlla ramat kauri,
Kui Jesust risti naelati.

4. Ehk olleks wõlla ramat ka Kõl kirjutud mo
werrega; Ma ollen puhhas lahri sest, Ja keigest
wõlla sandmistest.

5. Miks kurrat Kristust risti löi? Sest teine
ma wigeks palgaks sai, Et hinged ta käest kaur
duwad, Ja Jesu käte lähhawad.

6. Ma tean: kurrat iski ka Näab, et ta kist
digusfega Keik inimessed lahri saand, Et Jesu
wangid lunnastand.

7. Jesus

7. Jesus on minno Issand nüüd, Se pühha
Zal, kel polte süüd, Kes risti surnud minno eest:
Ma ussun sedda süddamest.

8. Et temma werri, ussun ma, On illem war-
ra ofata: Keik armo täius tulleb sest, Se mak-
sib taewas iggawest.

9. Ma ussun, kui neid pattusid Weel paljo
ennam olleksid: Kõl kurrat werre hinda näab;
Ea ilma saab, mis temmal jääb.

10. Ma ussun, et mis hukka saab, Ja huk-
katusse sisse jääb, Keik lunnastud on iggawest,
Ja makstud igga hinge eest.

11. Ma ussun, et suur Jummal ka Saand
onma Poia surnuga Weel ennam onnas koh-
tus seäl, Kui olleks Adam risti peäl.

12. Kõl olleks sü süs tassitud; Kurrat waid
olleks naeranud: Jummal näggo puduks teäl;
Et Jesus peästnud, parrem weel.

13. Keik tunnistajaks olge nüüd, Kuis tah-
han taewa minna siit: Keik inglid! pange rõhhe-
le, Kes taewa au sees ollete.

14. Ehk Zalle armust ellan ma Ea tenistusfes
wiggata, Keik kurja woidan peälege, Ja patto
lurmani ei te;

15. Süski, kui taewa tullen ma, Ei headust ma
ei nimmeta: Waid, et ma, kui üks pattune,
Saan werre pärrast taewasse.

16. Seäl Abram laulab Zallele, Ja pühhad
hinged ühklase: Kui ramat lahri tehakse, Et
pattused on, nähakse.

17. Mis pulma-kuub sul, küssid sa? Mo Je-
sus isse, wastan ma; Süs kartis ta mind häd-
dalist, Kui paljas peäsin kurratist.

18. Se kalli kue hoidsin ma, Sest isfi luggu sellega, Et Kristus omma werrega Ka sedda hoiab wiggata.

19. Kui siis mult kirsitakse weel: Mis teggit sa ma ilma peäl? Siis ütlen: Kitus Jeesusel, Kui joudsin, siis head teggin seäl.

20. Et teädsin, et ta werri ka Keik pattud wotnud upputa, Siis olli se mo rõõm ja au, Et ma ei wotnud patto nou.

21. Kui tullit kurri himmo peäl; Ei se woiud fundida mind seäl: Sest lusti, uhkust, ahnust ka Ma woiisin Talle werrega.

22. Ei minna waidlend nendega; Waid lähe hemat noud woihin ma: Ma kaebisin sedda Talle lele Siis peäsin lahti allate.

23. Sest kurjad waimud lahkuwad, Et Jesu werre kardawad; Mis au ei anna Tallele, Sega ma saatsin kaugele.

24. Siis pühha rahwas sawad ka Suurt rõõmo tunda minnoga, Et rõõm saaks tehtud minnule, Siis waino wä est lautakse:

25. Keik au nüüd olgo Tallel sest, Et ta on tapperud mo eest, Ja on keik pattud kaurand, Et kõlbawaks ma temmal saand.

26. Et ma nüüd ellan ilmas weel, Siis on se Keik mo mõtte meel: Et risti-rahwast tahhan ma Se armo tele juhjata.

27. Et kallis, armas Jummal! sa Meid sinno no Poia werrega Ni wägga wotnud armasta, Et ei woi ärraarwada.

28. Keik, kes on armo sanud tõest, Teid pal lun minna süddamest, Et teie müüd ei kuluta, Kui sedda üksi lõpumat.

29. Weel

29. Weel ennam pallun õppiad, Et Jesu werrest räkivad: Sest igga hing siin tühiaks jääb, Senni kui Jesu werres keeb.

30. Oh Jesus! olle kidetud, Et olled lapseskindinud, Mind lunnastand, ja ilma ma So kalli werre hinnaga.

31. So werd meil' anna kuluta, Ja tedda pattust peästada, Kes tahhab kui üks pattune Weel kippuda so werresse.

32. Au kunningas, mo Jeesuke! Sa Jõsa poeg, ta sarnane; Keig' ilma peäle hallasta, Mis so pool hoiab, õnnista.

33. Et wallitsend mind armoga, So hawast tahhan tunda ma, Seäl kitelda so õigusses, Ja sinno werre kue sees.

282.

Wenn ich in Todes-Nöthen bin ic.

Wisi! Kui surma tund on ukse ees ic.

Kui ollen surma hädda sees Ja kusti nou ei leia, Siis ofsin Jesu hawades Ja surmas abbi sada. Seält leian nou ja abbi kül Mo raske patto koorma al, Ka surma, pörgo wasto.

2. Ei hädda woi siin ilma peäl Ni paljo walo fata, Mis Jesu firm ja hawad teal Ei jouaks parwandada. Ja firm mo ello, kasso ka, Mo lotus, abbi keelmatta, Mo au, mo kroon ja warra.

3. Ja kassi, jalgo sirrutab, Mo pattud wotab kanda, Ja omma pea nõrgutab Siin mulle heldest anda. Ja lassib külge pistada, Et selle keest woin wadata, Kui wägga helde temna.

4. Se õige armo üks on se, Mis kka seisab lahri.

c 4

lahtri. Kui Moal olli hädda kä Ja teinast lae
wa tehti, Et uppurustest peasis ta Siis omma
naese, lastega, Mi peastwad Jesu hawad.

5. Meis tahhan minna diete End ikka war
jul hoida, Kui õnest puust üt's linnokse Woib tui
sus asfet leida Mi kawa, kui se waiksaks jääb, Mi
mo hing ello puusse lääb. Se ello pu on Jesus.

6. Kui Moses kowwa kaljo löi, Et wälja
jooksis wessi, Mi Jesu külge pisteti, Kui olli poe
dud risti, Seält jooksis werri, wessi ka, Se hale
likas on lõpmatta, Mis jahbutab mind surmas.

7. Mull' anna õnast lahuda, Oh Issa! Eõr
gest taewast, Oh! Jesus õnnisteggia, Mind peasis
ta surma waewast. Oh pühha Wain! uks
lahtri te, Wi iggawesse ellusse Mind armo kae
wo jure.

8. Nüüd tunnen rahho, rõmo sest, Et sa mind
lunnastanud, Keik kurwastus mo süddamest
On mind jo ärra sanud. Mo hing, et minne,
Zummal ka Wüb pühha ingli seltsiga Sind tae
wa rigi sisse.

283.

Wer im Herzen will erfahren ic.

Wist! Armas Jesus sind ma pallun ic.

Kui sa püad tunda sada, Et se taewa Kuna
ningas, Jesus, wottaks halledast Ennast
sulle ilmutada; Osi tedda kirja seest, Kunni lei
ad süddamest.

2. Osi kui need targad tedda, Kunni touseb
täht so sees, Ja on seismas süddames: Siis käl
õnneks kida sedda, Sest et sulle rohkeste Wab
gust, õigust antakse.

3. Kui

3. Kui sa olled Jesust sanud, Siis so sees ka
õeste Tunnukse ta au ja rõ, Mis so hing on
kautanud: Zemma wägge tunnukse Warsi wai
mus selgeste.

4. Siis keik juttud ja keik kõnned On sest hel
dest Jesussest Ja ta armo paistmisest, Tedda
hoidwad himmud, mõtred, Kunni sedda kallikest
Rätte sawad foggonest.

5. Need on kangel Jesukessest, Kes au takka
aiawad, Rikkust, rahha püawad, Kiitewad sin
tähiast kombest, Alma rõmus ellawad, Eihha tahz
mist teggewad.

6. Käl need waesed illesnäitwad, Et neil pime
medus on kä, Sest et neimwad hulluste Tae
wa warra ärraheitwad, Botwad pühkmed selle
sest, Mis neid peastaks surma seest.

7. Egga need weel Jesust orsi, Kes, et korra
peastaksid, Ennast selget's sataksid, Oppiwad
käl õppetussi, Lähwad kirko, piirile, Ja ka püh
ha lauale.

8. Teed sa sedda wisi pärrast, Mõtteldes, et
sest saab käl, Siis sest polle kasso sull: Sest sa
pead süddant auvast Zummalale kinkima, Jesust
uskus orsima.

9. Siis ta annab ennast leida, Kui sa olled
õppimas, Zurlust kuulmas, luggemas, Ehk ka
mõtmas pühha leiba: Siis pat andeks antakse,
Ja hing puhtaks peastakse.

10. Siis sa woid ka rõõmsast tulla, Jesu et
te asuma, Ja kääst armo palluma, Ommas
palwes julge olla, Sest et sa keik omma rõõd,
Nenda kui ta tahhab, teed.

11. Aita Jesus, et ma nouan Sedda üksnes ilma peäl, Et sa mo sees ellad teäl, Ja et minna hästi jouan Sada sinno sarnatseks Siin ja seäl so fitusseks.

12. Siis ma nenda, kui need targad, Redda ilma naerratse, Meleumaks petakse, Sind mo Jesus, ööd ja päwad Tahhan kita, palluda, So ees ausast ellada.

284.

Wist! Voi! mis minna ollen teinud.

Alli sa risti tulles põlled, Wotta agga kanna nata, Jesu warjo al siis olled, Kui sa wotad palluda: Omma süddant allanda, Wotta järgest õhkada, Käl sa siis saad pea nähha, Et so Jesus keif woib tehha.

2. Kes on ilmas näinud sedda, Et on mahajäätud, Kes on põlgnud patto mädda, Ja sin armo osinud? Keif on wastowoetud, Partust lahti peastretud: Wotta nüüd ka sedda tehha, Siis saad omma Jesust nähha.

3. Kes sin uskus kindlast nouab Armo, helidust, allandust, Sellel Jesus anda jouab Rohket armo warrandust. Wotta sinna palluda, Orses kohhe uskuda, Volle siis sull karta hädda, Jesus tehha woib keif sedda.

4. Kui end patto pärrast waewad, Waene, ussu tõeste: Se on asjata, et kaebad, Sest et Jesus heldeste Nitab: wotta kannata, Temma abbi odata! Ei sul polle karta hädda, Käl so Jesus pörab sedda.

5. Toufeb kaebdus patto merrest Sinno peäle, wotta sa Jekka julgust Jesu merrest: Temma peäle

peäle wereta Mis on waew ja patto sü, Usstu tedda allati, Ei ta ial sedda laita, Sind ta wõtad tõest aita.

6. Keif so pattud Jesus kandis, Kui ta rippus risti peäl, Wallo sisse ennaft andis, Temma sees sa ollid seäl: Sedda waewas pörgo-piin, Kui ta so heaks hüdis siin: Jummal! miiks mind mahajäätad, Mo eest ennaft warjul pettad?

7. Kui ta pallus rohho-aedas Sinno patto koorma al; Warrisemas, sures waewas Olli siis se pühha Tal: Käl se tedda piggistas, Nenda et werd higgistas; Mi suturelli temma hädda, Kes woib ärramoista sedda?

8. Kui ta räkis seitse sanna Ristis, siis sind õnnistas: Kui so pattud wottis kanda, Siis sind wägga armastas: Olli wait kui tappa-tal So eest pörgo wallo al, Wottis so eest waewa nähha, Sind se läbbi lahti tehha.

9. Temma maksis sinno pattud, Runni need keif orsa said, Ei ta ühte patto jätnud Maks-matta, et olle wait! Wotta kindlast uskuda, Omma Jesust palluda, Patto wölg on tassa tehitud, Se waew Jesusest on nähtud.

10. Temma wottis patto wölgä Ennese süüks melega, Wottis keif neid omma selga Süddamest, ei kelega, Kusutas ka pörgo tuld, So eest, kes sa olled muld: Sest so südda rõmustago, Omma Jesust auustago.

11. Pörgo wõtned temma wöttis Ärra kura waimo käest; Ei sind woi se wanna jättis Sundida nüüd ommaft wäest. Ei Ta jätnud ühtege Woinust enam temmale: Et sind Jesus

Jesus armust hoiab, Kui ta kiusata sind puab.

12. Nüüd on sinno kobbhus ifka Omma Jesust tenida, Kes teeb ihho, hinga wigga Zerwekõ omma armoga; Anna sinna teimale Ausa tanno allate: Jesus armastab sind wägga, Nenda kaub patto rögga.

13. Nu ja kitus Jesal' olgo, Kes meil annud Poia teii: Kitus Jesussele tulgo, Kes sai oha wriks ristil peäl: Pühha Waino tanname, Temmal' kitust anname. Jesus pörab rõmuka waewa, Ja wiib ommas sülles taewa.

285.

Es glänhet der Christen inwendiges Leben ic.

Ommal Wisil.

Rül waggade ello siin seestpidi hiitgab, Ehk nemmad kül ilmaile naeruks on läind; Mis neile suur kunningas taewast siin jaggab, On temma ükspäines ilmsiks neile teind: Mis ükski ei moista, Mis ükski saand maitsta: Se ehre sees nende hing wottab nüüd paista, Et Jummalau au nende peäle saand tousta.

2. Kül wäljastpoolt näitwad kui alwemad sandid, Kes tüddi ma-ilmal, mäng inglidel on, Ja seestpidi on nemmad armsamad pruudid, Se ehre ja Jesussest armastud kroon. Üks imme ma-ilmas, Kes kunningal taewas Meelt, hinga ja waino siin walmista joudwad, Ja temma sees rõõmsaste ellada noudwad.

3. Keik nemmad on lihha sees Adama lapsed, Ja patto juur on neil ka süddames weel, Ni tundwad ka hädda, kui pattused teised, Ja sõwad ja

ja jowad, kui tarwis on teäl. Kui wotwad tööd teha, Ehk hingab se kehha, Ei olle neist ennam kui teistike nähha, Kuid et hul ma-ilma wiis keikis jääb mahha.

4. Waat, seestpidi on nemmad Jummalau saggust, Kes neid sanna läbbi on wäggewast loond, Kui kired ja legid sest Jummalau õhust, Kes neile ka illewelt toidust on toond. Need inglid on wennad, Kes siis ka, kui nemmad Siin Jummalat fittwad, seal rõõmsaste laulwad, Eks se neid ei rõõmustaks, kes sedda kuulwad?

5. Siin nemmad kül liguwad, ello on taewas; On nõdrad, ja kaitsewad, mis on Ma peäl. Neil hinges on rahho, kui karrin on ilmas. On sandid, ja sawad, mis himmustab meel. Rist waewab neid kängest, Rõõm jääb neile rohkest: Ilm arwab neid surnuks, kes ärraldind melest, Kes ellawad usso sees süddame polest.

6. Kui Kristus, kes nende sees ellanud, emast Ma-ilmale näitab ni, kui temma on: Süs neid ka, oh imme! kui Jummalaid kännast Ja kälkiste ehhitab Jesanda kroon. Süs tulleb au ette, Ja saab nende kätte: Süs selgeste taewas kui päikessed paistwad, Süs keikide kuuldes suurt rõmo heält rõstwad.

7. Ma! laula nüüd, diskage sared ja wessi! Et Jummalau seme on alles Ma peäl. Nüüd on so ka Jehowa pitser ja kassi, Kust tunnud, et õnistust tootab weel. Kül nendega sinna Saad hahama miina, Kui ilmub, mis tallele pandud neil taewas, Mis nendega ühitase ihkad siin taewas.

8. Mo Jeesus! kes sallajas hinge sees ellad,
Seestpiddise ilma au, illo jo kroon! Oh anna
kui ristil te peale mind kallad, Et mulle so sallaja
nou armas on. Iln hüüdke mind kurjaks, Jo
piddago modrats, Siin olgo mo ello kül warjale
pandud, Kui agga so jures rõõm mulle saab
antud.

286.

Mosesse ehk Eäso waidleminne pattuse
innimessega.

Wisil: Jummal, Ma ning taewa Loja.

Riks ni julge? waene rummal! Oh sa pinnne
pattune! Eks sa tea, et so Jummal Sinno
peale wihhane? Sinno pat on suur ja hirmus,
Ja sa olled ikka rõõmus?

Siin wabhel laula esimest salmi sest laulust:

Doh! kuhho lähhar ma Mo patto koormaga? Kusi pe
an armo leidma? Kes saab mull' abbits jondma
Et keif ilm appi tulleks, Mul siiski hädda olleks.

2. Wene rummal! kuhho heidad? Utle, kuh
ho sinna lääd? Kuhho ennast mo eest peidad?
Kas sa salgad omma tööd? Wata nuhtlusi,
põrgo färra! Maksa patto wõllad ärra!

2. Oh armas Jeesus! Ma tullen sinnule; Mo peale
armo heida, So heide süddant näita, Mind wotta ar
must wasta, So werrega mind fasta.

3. Usjata sa orsid abbi: Jummal on jo wih
hane. Suur on sinno patto häbbi: Jummal ei
sind kulege. Mõtle, sure patto peale Tulleb kare
ge nuhtlus jälle.

3. Ma waene pattune! So peale julgeste Ma tahhan
pattud heita, Et woiksin armo leida: Siis sinno pühhad
hawad Keif õnneks mulle jawad.

4. Woi! mis kurjaks olled läinud? Sul on
pudo

pudo keigest hääst; Patto orjaks olled sanud,
Lääd ka sedda iggawest: Põrgo pina pead sama,
Ja ka põrgo ikka jäma.

4. So pühha werrega Mind pattust puhhasta, Mo
kure süddant aita, So armo mulle näita, Keif pattud
kinnikatta, Ja merre pohja matta.

5. Wägga paljo on so patto, Et sa neid woi
arwada: Sest sa sanud suri wõlgo, Neid ei woi
sa tassuda; Weel sa ühte puhko eksid, Hirmsad
on so ello wiisid.

5. Sa olled minno õn Mo armas Jeesusenn Et sa mind
pattust peastnud, Ja olled neid ka süstnud So omma haua
seise, Seal matsid ja neid isise.

6. Sinna jättad mahha sedda, Mis so loja
tahminne: Sinna wihkad õige tedda, Olled ikka
wastane; Keif so teggo, sanna, mõtte Et se kõl
ba Temma ette.

6. Ehk suur mo patto tö, Siis saan neist wallale, Kui
ma so werre wottan, Se peale kindlast lotan; Kes sinno
jure jouab, Kül häddasi abbi leiab.

7. Olle wait! so patto hawad Haiswad otse
hirmaste. Wata, nende haisud touswad Suit
so wisil taewasse. Polle ühtegi sust kõlbo: Ar
mota sa lähhad põrgo.

7. Mul paljo waja kül; Mis siiski tarwis mul, Mo
õnneks keif on todud, So werre läbbi sadud; Sega ma
wordan ärra Keif patto, põrgo färra.

8. Jummal on jo modka wotnud, Walmis
on sind nuhtlema, Ammo on ta walmistanud,
Noled pandud peale ka: Sukkas olled; tead sin
na? Põrgo pole saad sa miina.

8. Ehk kurrat wäega Mind tahhab hirmuta; Mul
pole siiski hädda, Sa Jeesus woitsid tedda, Ja sinno pühha
werri Lõõb mahha temma leri.

9. Kes

9. Kes sull' sedda julgust annab? Kes sind nenda iuhhatab? Kes so eest nüüd murret kannab? Ehk kül käsk sind ahwardab. Eks sa hab' ka wäbhest heitma Meelt, ja ennast hukka moistina?

9. So werri tõeste Teeb sure imme tõ, Et selle wõla läbbi Keik raotwas leiab abbi, Et peästas surma käest. Ja patto, põrgo wäest.

10. Kui sa Jesust Kristust tunnud, Wõttad onnaks temma werd, Temma peäle lotust panna, Et on offas minno kord. Kui sa sega maksad wõlga, Egga Jummal sedda põlga.

10. Ma wõdan Jesust, sest So peäte süddamest, Et ma wõi hukka minna, Et surmud olled sinna, Ja minna pattud kannud, So rigt malle annud.

11. Agga nüis sa tahhad tehha? Kas sa ed' despiddi ka Ei woi patto ennast nähha? Ei ma-ilmast hoida? Tõssi on: kui tahhad iski kül sa tülled taewa sisse.

11. Mo süddant iuhhata So pühha waimoga, Et kura mahhajattan, Ming sinno jure tõetan, Et woin so jure jada, Ming taewa rigt sada.

287.

O ihr Kinder, was wills werden.

Wisil: Armast Jesus, armastaja!

Lapsed! kuis on hinge luggu? Eks se polle selge weel? Dns teil' teada; et noor süggu Pea surred ilma peal? Teada ka, et Jesust Jummal Ennam wõel kui päike näab, Ja et Edwato ja rummal Jggaweste hukka läab.

2. Jonaksin ma selletada Teile, muil', Ja Keik kile, Mis on selle jure sada, Kes ei aia kõrwale. Kuulge: kel on joud ja julgus, Et ta Jesu ligi saab.

saab, Sedda ehhitab seest walgus, Wäljast wägi kinnitab.

3. Tulgem, wõtkem otsa tehha Selle peäle warpi nüüd, Mis ei lasse armo nähha; Tagga-nege kurratid! Minge sea karja sisse, Kui teil on se lubba kä: Lapsed! Tal teid hoiab isse, Temma jure ruttage.

4. Puhtad waimud, wennad! waatke: Kord meil' seätud illusast; Tulge seltsi, hoidke, saate Jggamees ka omma last: Kui süs Jesu ette sare, Kummardades üttele, Mis siin meie wiisid näe, Sitast hakkas armo tõ.

5. Tulle meie jure warmalt Pühha laps, Immanuel! Meie liikmed on so pärralt, Hinged ostsid ennesel; Meil' eest kätkis woisid mata, Erakside sees käisid ka. Keik so armo nouud sada Meie kassuks tulles.

6. Aita, et so ees siin käime, Omma tahtmist rikkume Rängekaelust surredame, Edrumisest lahume, Eihha noud ja ellitamist, Kawalust ka kowwaste Bihkame ja karratsemist. Amen, nenda sündko se!

288.

Ich rühme mich einzig der blutigen ic.

Ommal Wisil.

Ma kütlen ükspäimis neist werrisist hawust, Mis Jesus on tunnud kül käskist, kül jalast: Ma mäsmin end neisse, ja uskus neis ollen, Et rõmo saan tunda, kui taewa ma tullen. Et rõmo saan tunda, kui taewa ma tullen.

2. Ma-ilm! mäsfa, midla, ja praasi kül sinna; Mo Jesust, kes lahke on, auustan minna: Ehk walgo

walko lööb, pitkne ka mürristab wahjust; Ei siiski ei ma Jeesusest lahku, mo kahjust. Ei siiski ma Jeesusest lahku, mo kahjust.

3. Kes waesed on waimus, neis Jeesus käl asjub, Keik kibbedat wallo ta rõmoga tasiub. Et, süddame Jeesus! se keik mul on teada; Sest hakkab so ümber, ei woi sinnust jada. Sest hakkab so ümber, ei woi sinnust jada.

4. Oh waatke! seäl tulleb mo Jeesuke rõdne fast, Ja ümber mo kaela ka hakkab ni armsast. Oh luoti! oh rõmo! mis jahutab wägga; Kes Jeesust ei nouaks nüüd iggawest tagga? Kes Jeesust ei nouaks nüüd iggawest tagga?

5. Mo Jeesuse peale käib keik minno mõtte, End annan ta orjaks, ja keik temma kätte: Et ütlem mo melest nüüd olla peab Ni kaua, kui Jummal siin ello mull' seab, Ni kaua, kui Jummal siin ello mull' seab.

289.

Ich bin ein kleines Kindlein 2c.

Wisil: Nüüd on se päärw jo lõppenu.

Ma ollen weike lapsote, Ja püan õnnistust; Ma ollen rannust nõdroke, Ei tea hakkastust.

2. Sa ollid, õnnisteggia! Mo heaks üks lapsote: Sa peastid omma werrega Mind waerwast, häddastke.

3. Noud, armas Jeesus! anna sa, Et tannad da woin sind: Ma ollen ilma kartinatta, Et aremastastid mind.

4. Ma mõden, sest et kuulnud ma, Et mo noort süddant kül So andeks olled tahtnud sa; Se polle nalli full.

5. Süis

5. Süis wotta minno süddame, Mo kallist Jeesuke! Ma tean, et on so omma se, So omma, armoke!

6. Mind wotsid lapses wasto sa Nistmisses helbeste, Ja kui weel ollin moismarta, Mind loid so ueste.

7. Mo hing nüüd terweks, selgeks ka Sai wõsttud puhtaste: Käl sedda tö-est ussun ma, Mis on weel hinge tö?

8. Kui tootud, hing peab ka, Mo Jeesus! olle ma So omma, tiggeduseta End puhtaks pide dama.

9. Ei olle joudo ühteke Mo waese lapse kades: Nüüd aita Isand Jeesuke! Sa ainus tuggerd mees!

10. Mo süddamekest hoia sa Se eest, mis rokastab. So werri pesis, puhtaks ka Weel peab, puhastab.

11. Kui korristad süit ilma seest Mind novert, mis on sest? Ma peäsen mitme hädda käest, Saan rahho iggawest.

12. Kui ennam aasto pean ma Süin seisima, wannaks lään, Mo kulla Jeesus! aita sa, Et paljo head ma teen.

13. Kui pühaste saan elland ma, Sest seks süin ristitud, Süis õnsa otsa sata sa, Ja anna mulle suud.

290.

Du sagst, ich bin ein Christ 2c.

Wisil: Oh wagga Jummal, kes keik 2c.

Ma risti-innime, sa ütled; Kas on tõssi? Et usk ja ello hea, süis hästi käib so käsfi Mis süin

sinna ütled nüüd, sesamma nouan ma, Et olleks minno usk pääw päwvalt laimatta.

2. Ma risti-innime, sa ütled; kas sa püäd, Et Jesust Jesandaks ka pühhas Wainus hüäd, Et palja telega, kas usso tõ so ka? Kui sedda polle sull, siis naero jut on se.

3. Ma risti-innime, sa ütled; kas siis ikkud Sa sedda mis on hea? kas keik, mis kurri, wiib kad, Ei Kristust armasta, kes patto armastab, Ei risti-innime, ehk seks end nimmetab.

4. Ma risti-innime, sa ütled: Temma peäle Ma ollen ristitud: siis sain ma armo jälle. Waat! et sa temmaga seäl ennast kihlanud, Kas armo seddust ka sa olled piddanud?

5. Eks sedda armo sa jo ammo unnustanud? Kas olled tõeks teind, mis sinna tootanud? Kas diges uskus sa ta sanna piddanud? Eks wanna innime so sees ei ellanud?

6. Ma risti-innime, sa ütled; sest ma kütlen Mis pühha õppetuis; ka kirja hästi loen: Ma kuisin; kas sa teed, mis kirri õppetab? Ei kütlen jat, teggiat waid Jummal auustab.

7. Ma risti-innime, sa ütled; püan sada Ma korra pihstile, seäl patto tunnistada. Ma pallun wägga sind: mo söbber! wasta mull, Kas püarast sedda siis on parrem ello sull?

8. Üks ikka olled sa: so teud, mõtted, sammud Käl pärrast pahhemad, so nouud on need wõtted nad; Mis head näikse weel, ei paigast kolle se: Keik on täis karwalust, kui waran diete.

9. Ma risti-innime, sa ütled; ollen samud ka Jesu lauult se, mis temma tootanud. Ma pallun näin

näita mull, kas sest sull kasso saab? Kas udes ellus sind se werri kinnitab?

10. Ma risti-innime, sa ütled, ma káin kirikus, Ma loen ramato, Ma laulan, pallun, rõmus! Need asjad on kül siis wast head keelmatta, Kui usk so süddame teeb puhtaks lõpmatta.

11. Käl risti-innime ma ollen, sinna ütled. Ei sinno ellust ná ma sedda, mis sa kütled. Kes Jesu järrel käib, se on ta pärralt ka, Selsammal on üks meel Jesusse melega.

12. Kui selget armastust usk ikka wälja kedab So uest süddamest, ja armoga sind sõdab; Kui olled allandik, ja õige tassane: Siis olled tõeste üks risti-innime.

13. Ni kaua agga, kui so pahha wiis mull näitab, Et uhkus, wallatus so süddant alles täidab: Kui wiuha, kaddedust täis on so kurri meel, Siis risti ellust sa kül kaugel olled weel.

14. Ma risti-innime, sa ütled: ei ná minna, Et sedda parramat, kui pagganad teed sinna, Ei te sa sagedast, mis targad pagganad; Käl koh: to päwal need so peäle kaebawad.

15. Oh! ärra kütle sa end risti-innimesseks, Künni sull sawad usk ja teud tunnistusseks. Ei olle sammust kül: üks risti-innimenne Du, kui ta nimmi käib, seest õige, tõsine.

16. Et risti-innime ma ollen, armust anna, Et murretsen, et ma ei paljast nimme kašina. Kel minne jures tõ ei olle ühtlase, Ei tulle ial se so ure taewasse.

291.

Wenn erblick ich doch einmahl ic.

Wisil: Mis olled sinna armas Jesus ec.

Millal ma saan sind, armas Jesus, nähha?
Tõtta, kül sedda woid sa pea tehha: Hüü-
moga hüab so pruut: tulle Jesus, Oh tulle Je-
sus!

2. Mo karjane! waat! nõdder ollen minna,
Et ma ei lahku sinnust, sada sinna: Mo rammo
lõpueb, kui sind ei sa nähha! Mis ma woin
tehha?

3. Sioni tüüred, Peio jure tõtke, Kes tee-
weks mind teeb, temmal' dölda wõtke, Et minna
temma armastussest põllen, Ja pallaw ollen.

4. Et armastan, oh tähbed! waljust hüü-
ke, Et armastan, oh jöed! hüda püüde: Mis
ial heält teeb, ütke: Tal on armas, Mo melest
armas.

5. Suud minnule Ja wottis üksford andu,
Keif minna warfi ei woid mifski panna; Te-
mata polle rõmo, keif muud asjad On mulle
alwad.

6. Tuhhatford minna tahhan omma wenda,
Tuhhatford ihaldan sind, omma wenda: Et
lange melest se, kes on mo omma, Ma temma
omma.

7. Mis wibid sa, mo hinge himmo, Jesus!
Ma otan, et sind kätte saan, oh Jesus! Wain ja
so pruut, need ütlemad: oh tulle! Te rõmo mulle.

8. Nüüd tulle jälle, feige armsam sõbber, Ja
jose kermeminne kui üks pödder: Suud mulle
andma, minno jure tulle, Se maggus mulle.

9. Mo

9. Mo sõbra heäl, et kuulge, hüab lahkest,
Mo sõbra heäl se jahbutab mind rohkest; Ja jal-
lad seiswad olli-mädel heaks meile; Suud an-
nan neile.

10. Tais rõmo õiskan, et se korda läinud, Et
omma kallinat head ollen näinud, Ja pärralt
ollen ma, mo pärralt Temma, Ükspäinis Temma.

11. Sioni rahwas, kes mo sõbra näinud, Kes
leid on taewas üleskirjoranud, Oh neitsi-wäggi,
nüüd keif olge rõõmsad, Keif olge rõõmsad.

12. Et rõmustage; mind mo sõbber hoia,
Se peigmees rohkest armoga mind toidab: Ja
pärralt ollen ma, mo pärralt Temma, Ükspäi-
nis Temma.

292.

Erleucht mich, Herr, mein Licht.

Ommal Wisil:

Mind, Jesus! walgusta: Ma ollen isfi rum-
mal, Et tunne ennast ka. Ma tean sedda
kül; Üks teine järg on mul; Ma polle süski weel,
Mis sünniks olla teäl.

2. Ma ollin ennemuist kül wägga hästi rah-
hul, Ei teädnud kurbdussest: Nüüd selge tülli
käes, Ja murre süddames. Rust tundsin rõ-
mustust, Se teeb mull' abhastust.

3. Ma tean tõ-este, Et mulle warra kahjo Ei
sedda wallo te; Mul on head sõbrad weel; Ei
karda waenlast teäl, Ei ihho waewa nä, Keif
taewidus on kä.

4. Oh! se on hinge pün, Sest süddamest ta tou-
sib: Se abhastab mind süin, Ja murrab kondid ka,
Et ma ei sellera, Kas sa mo Jesuke, Ja ma so talleke.

D 4

5. Ei

5. Ei olle iggamees, Kes Jesust ommaks Et dab, Ka tõest temna fees; Se agga senna saab, Kes meel kautab, Mis tahhab lihha meel, Ei ella ennesel.

6. Se pettab ennast tõest, Kes sedda wisi mõt leb Siis ussin süddamest, Kui keif se patto eest End hoian keigest wäest, Mis saatwad häbbisest, Ei pagganadke te.

7. Se Jesust kätte saab, Kes ennesest on lah kund, Ja, mis ilm armastab, Nu, rikkust, rõ mustust, Keif lihha hinnustust Siin wihtab süddamest, Ja nouab Jesust tõest.

8. Se on se usso heäl, Ja temna põllet himmo; Mo Jesus! olle teäl Mo kaljo, kilp, ja au; Mind saatko sinno nou. So pärralt ollen ma Ning jään ka lõpmatta.

9. Kes sedda diete Ei tahha, se ei ussu; Ja wihtab Jesusse, Teeb kooda liwa peäl, Mis pean langeb teäl; Eest usso kinnitus On Jesu leppitus.

10. Eest on se wigga kül, Mo armastus ei kõlba, Mis tännini on mül So wasto, Jesuke, Et ilma rõdum ja tõ Mull armsam olnud weel, Kui sinno nou ja meel.

11. Hing! paimne tähhele: Ma pean julgust wotma, Et saaksin rahhule. Kui lah kud süddamest Ma ilmast, lihha tõöst, Ja ellad Kristusses, Siis dige järg so kões.

12. Sa waene! tahhad sa End keelda kunnigale? Kel joud on otsata, Kel on keif rikkus, au, Keif wäggi, tarkus, nou, Kes, mis ta lonud teäl, Ka peab üllewel.

13. Kui

13. Kui üksford hukka lääd, Mis mä peäl on, ja taewas, Siis temna ifka lääd, Ei lõppe jalge, Ei temna surrege; Ja kedda tunneb ta, Sel õn on otsata.

14. Kes agga aegsaste Siin temmaga ei leppi, Se lääd kül häddasse, Lääd hukka iggawest, Eft touseks filmadest Wet kül ni rohkeste, Et woaks wolaste.

15. Kui Jummal armoga Niind leppimist sull pakkub, Siis wõtta wasto ka, Ja ütle: sinnule Ma annan, Jesuke! Mo ihho, hinge ka, Keif puhhas wotta sa.

16. Mis tahhad, te moga; Mind walmista waid sulle Nu rüstaks, iluks ka, Et ifka fidan sind; Kui isfi kattad mind, Ja puhhaks saab mo waim, Siis ollen armo taim.

293.

Wein Heyland lehre mich recht lieben.

Wifit: Kes Jummalat ni laaseb tehha.

Mind õppeta sind armastama, Mo kallis Onnistreggia! Mind wotta sinna wahwastada, Ma ollen willets sinnota; Et ellust ni hea meel on sul, Siis olle armust arstiks null.

2. Ei minna woin sind armastada Mo ommast wäest, sest pallum ma: So armustust mo sisse sada, Mind sedda hästi õppeta, Et ifka sinno armo nään Ja armastusse sisse jään.

3. Mind sada isse armastama Sind keigest wäest ja kindlaste, Seks wotta süddant walmistada, Et ussin ollen kowwaste, Sind armastama iggawest, Kui armastad mind keigest wäest.

4. Et woin sind ifka armastada, Se on so

feige üllem tõ; Siis minno sisse sedda sada: Mo
omnaks, armas Jeesus, ja Keik omma armastu-
tusega, Et ma ei ella sinnota.

5. Ei sinnota woi minna teha Ei ühtegi, mis
kõlbab teäl: Ma woin kül pea rõmo nähha Muust
asjust, mis on ilma peäl: Oh ärra falli sedda
Sa! Et minna muud ei armasta.

6. Kui sinna annad ennast nulle So armastu-
tusse wäega, Siis õdd ja päwad tulleb sulle Mo
fees sind ennast armasta; Mo seest ma leiän
karmwalust, So käest saab diget armastust.

7. Et selge armastus Sa olled, Mo hinge
siud nüüd lahti te, Et sa mind sega sõõma tulle
led, Muud himmo kela, Jeesuke, Mo armastus!
et puhtaste Sind armastan ja karmwaste.

8. Kui armust annad armastada Sind nene-
da, kui on kohlus se, Siis woin so armastust
täis sada: Ja sinno armastusse tõ Jaab min-
nusse, kui on so fees: Ma maitsen sedda südda-
mes.

9. Et muido surnud ollen, tead: Sepärrast
omma armoga Mo armastus, kül isse pead
Null rahho saatma lõpmatta: Et iggawest sind
armastan, Ja sinno hallastust, täis saan.

10. Oh wäggede Jehowa, sada! Sa olled
armastusse mees, Et woin sind hästi armastada,
Se on ükspäimis sinno käes: Oh armastamo
Jeesand mind: Ma armastan siis jälle sind.

294.

Uch Gott, mich drückt ein schwerer Stein :c.

Wisl: Kristus on meie patto eest :c.

Mind waenab wägga raske koorm; Kus
woib

woib se mo peält wõtta? Sull teada on mo
wallo, surm, Oh Jummal! appi tõtta. Jeesus
ellab, surnud ma, Oh Jeesa, se mo murre ka:
Ei woi ma leida tedda; Oh hädda!

2. Kes sedda kiwvi weretab Mo peält, mis
wägga raske? Mil haura-üks siis lahti saab?
Millal rõõm tulleb mulle? Eks ma pea surma
käest Nüüd lahti sama usso wäest? Kes on se,
kes mind peastab? Kes peastab?

3. Kurb südda, ärra araks sa: So Jeesus
tousnud ülles, Keik pörge wägge rikkub ta: Pat
poob jo risti külles. Kül ta omma surmaga
Sind peastab patto rojast ka, Ja waimo ello
annab, Kül annab.

4. Ta tousnud on, et temmaga Sa pead
tousma surmast Ta wäest, teeb sind õnsaks ka,
Et ahastusses rõõmst Risti al känd temmaga,
Wõid surma orrust peasada, Ja rõmo sisse sada,
Kül sada.

5. Ei Jeesus jätta taggasi Sind, et ta ele
känud, Ta kishub katki paeladki, Misga sa wan-
gis känd: Sind wottab hauast tommada Keik
ilma sinno murreta, Ja sind so wallust peastab,
Sind peastab.

6. Sind pühhad inglid kaitsewad, Et Jesu
jures olled: Need sinno eest siin sõõdiwad, Kun-
ni sa taewa tülled: Otsi omma Jeesukest, Kes
risti lödud sinno eest, Seäl, kus ta surmast tous-
nud, Kus tousnud.

7. Ta polle patto haura fees, Kes touseb us-
kus ülles, Kel temma sanna süddames, Se ilka
on ta külges. Siis olle ussin, inimine! Ta pole
põõma

põdrina kermeste, Siis raske kopem kül kaub,
Kül kaub.

8. Müüd patto hauast põggene Ja taewa pole
tõtta, Ma:ilmast uskus taggane, Keif kurja maha
hajatta. Jeesus näitab ennast kül, Kui parrott
osfa pea sull', Et woid ta pole hoida, Woid
hoida.

9. Mind, Jeesus, waimus walmista, Et ellada
woin sulle, Runni mind wottad ärrata, Ja kro-
ni anda mulle, Mis teises ilmas sinno käes On
walmis auu-rigi sees: Oh Jeesus palwed kule, Oh
kule!

295.

Warum wilt du doch für morgen.

Wisil: Mike mo südda ennast waewab.

Mis, kui paggan, innimenne! Hädda sees
hoomse eest Olled murrelinne? Mis sind
raske murre aitab? Jummal se Waikseste Siin,
kui nälg on, toidab.

2. Jummal on sull' ello annud; Ihho sa
hingega Olled temmalt sanud. Ei ta neid woi-
jatta jälle Nitmatta, Kes süin ka lootwad tem-
ma peäle.

3. Ärra kaeba nenda hädda: Mis ma sõõn?
Mis ma joon? Jummal sadab sedda. Ihhale
ta toidust annab, Ja mis weel Tarwis teal Se
eest murret kannab.

4. Ets so ihho parrem olle, Kui se leib? Zenn-
mal räib Rohkest anda sulle Keif, mis sõdab sind,
ja jodab; Sest ta meel Sell peäl Räib, kes te-
da otab.

5. Meel, mis selga pannen? mõtleb; Jeesus:
Ärra

Ärra te, Mi, kui paggan; ütleb. Wata põllud,
wata metsad, Eilikest, Rohhokest; Need teit has-
ti seiswad.

6. Kas on linnokessel murred, Kust ta saab,
Mis ta sõõb? Kas ta nalga jureb? Zemma
lodab loja peäle, Hüppab seal Oksa peäl Rõõm-
last, tõstab heäle.

7. Oh! se õige usk on waia: Olleks se Meie
kä; Woiks, mis tarwis saja. Jummalast kes
Einni hakkab, Ei ja ta Abbita, Rahhul walmab,
maggab.

8. Kes süin õigust takka nouab, Ullemaks,
Kallimaks Armo riki peab, Selles Jummal süa
annab, Jua ka, Waewata: Zemma eest hoost
kannab.

9. Ma:ilm noudko tühja agga; Minno meel
Peab teal Noudma Jeesust tagga: Eht kül wõd-
tab heldest melest Bahhest ka Wibida; Süiski
aitab tõest.

10. Kui mo usko katsma tõttab, Andid ka,
Mis saand ma Mo käest ärrawõttab: Kui, mis
mul on, lähhab nurja; Heaks ka se Minnule
Tulleb, ei te kurja.

11. Ta woib mull' keif jälle anda, Wottab ta,
Eluks ka Panneb onna sanna; Oh! kui mon-
ni waene ellab Murreta, Ennast ka Hädda war-
tal toidab.

12. JEsu holeks ennast andwad: Tahhab ta
Nemmad ka Waiksest risti kandwad. Zemma
tahmist nemmad kütwad; Kuida ta Mendega
Seab, aega wiitwad.

13. Jummal süiski appi tõttab, Annab tõest
Pallokest, Kuulda kaebdust wõttab, Rõõmustab
neid

neid siis, kui hädda Sureks saab, Põppetab
kitselt kül sedda.

14. Hinge eest need murretseswad, Jeesuse
Hawusse Nemmad kermest jookswad; Eest et
temma kallid hawad, Kui waew ees, Hädda
käes, Neile abbiks sawad.

15. Minid, mo Jesus! rõnuks olle, Kainid
ken', Minno õn! Toidusfeks null' tulle. Murre
rele mul hinge warra; Jhhule Uhtrege Siis et
olle ärra.

16. Keif mo pudust, Jummal! annan Hõleks
full', Keif, mis mul Waewaks on, mis kannan.
Murrese, wait tahhan olla, Palludes, Kums
mardes Ka so ette tulla.

17. Tanno anda tahhan jouda Sulle seäl,
Ning ka teal So pool' ikka hoida. Keif so
auuks minna pannen, Jä null' sa Ossaks ka
Armas Jesus! Amen.

296.

Was kan ich doch für Danek.

Wisil: Oh wagga Jummal, Kes 2c.

Mis tanno moistan ma Oh Jssand! sulle ann
da, Et kannatussega Mind wõrsid kaua kann
da? Kui teggin kõrwõrust Ja patto allate, Ja
wihhastasin sind Mo Jummal! iggapä.

2. Kül surest armust sa Mind sante armastat
sid: Ma hullutasin peäl: Sa ikka hallastatid.
Kül wasto oksa ma Jäin pattustpõõrmatta: Et
sa mind nuhhelaud; Waid wõrsid kannata.

3. Et ollen põõrnud nüüd, Sa üksi olled tei
nud, Et kurja waimo riik, Tõ, mo sees hukka läi
nud,

nud, So arm, mis ullatab, Mo Jesus! taewa-
ni, On minno kiwõst meelt Teind pehmeks poh-
jani.

4. Kül moistsin pattoga Sind, Jummal! wi-
hastada, Ma agga ennesest Ei joudnud armo sa-
da: Ja hukka minnes ma Kül joudsin langeda;
Ei joudnud issege Mo pattust touseada.

5. Sa tõstsid ülles mind, Ka teed sa näitsid
mulle, Mis pean kaima ma: Eest tanno annan
sulle, Sind, Jummal! kidan ma, Et wihkan
patto tõ, Ja waimo teggusid Nüüd melega ei
te.

6. Et agga ueste Ei lange patto sisse, Siis
anna minnule Se pühha waimo isse, Et selle läbbi
ma End hoian patto eest, Ja ue melega Sind te-
nin süddamest.

7. Mo ello aial mind Nüüd wotta sata sinna,
Et ilma sinnota Ei sada ennast minna. Kui en-
nast sadan ma, Siis eksin ikka peäl, Kui isse sa-
wad mind, Siis teen, mis kohhus, teal.

8. Oh JSSa, wotta sa Mo palwet möda teh-
ha! Woeg, Jesus! anna null' So omma wägge
näha, Oh kallis pühha waim! Mind sada ikka
teal, Et ma sind tenin siin, Ja iggawest ka seäl.

297.

Liebster Jesu, was vor Müh.

Wisil: Kes Jummalat ni lassib tehha 2c.

Mis waewa olled sa mo pärrast, Mo Jesus,
wõtnud kannata, Et sa mind siit ma ilma
pärrast Ja pattust saaksid peästada: Sa noud-
wad warra, hilja mind Weel enne, kui ma tund-
sin.

2. Sa olled keif so auustusjed Mo waage pärrast kautand, Sa jätsid taewa rõmustusjed, Ja ollid Ma peäl üsna sant; Sa lassid ennast laimada, Et sa mind saaksid aidata.

3. Sa jätsid omma riki mahha, Au järges krooni melega; Siin sa ei noudnud au, ei rahha; Waid sullaseks said rõmoga, Et minno hing so palgaks saaks, Ja kunninglikuks emmandaks.

4. Weel suremat hoolt mo eest kandsid, Kui läksid risti surmase, Ja omma hinge pandis andsid So Jesa kätte taewase; Et sinnoga mo hing kui pruut Saaks iggaweste kihlatud.

5. Et müüd mull' olled walmistanud Kõl sedda, kallis Jesuke! Ja mind weel ennam armastanud, Kui isse ennast armoke! Siis joudko se pääw tulla ka, Mil sedda keif saan maist sedda.

6. Mind wotta omma rigi sisse, Ja terran mind heldeste, Mull' anna siud, mo peigmees isse! Mo hinge hoia järgeste, Et ta so jöbraks, prudiks saaks, Ja kunninglikuks emmandaks.

298.

Meine, Seel' ermuntre dich ic.

Wist! Armas Jesus arwita ic.

MD hing! Jesu armastust Wotta süddamest panna: Ja nääd surma ahastust; Sees so süddant hopis anna; Wägga ustar on so Jesus, Olle temma pärrast rõnuis.

2. Dige Jesa poeg se on Sinno sü eest risti podud, Pea peäl on terran kroon, Werrisest ta ihho lödud. Ta on so eest urmiseks pekstund Sedda armo kusti leitud.

3. Sur

3. Sure pina piddid sa Iggaweste põrgus tundma, Mitne patto pärrast ka, Taewa rõmust ilma jäma: Ugga Jesus patto kannab, Rohket armo sulle annab.

4. Temma rist on waigistand Jumala so Jesa wiha, Kässid needmist lõppetand, Wotkis pahha keif heaks tehha: Kõhna, patto, surma wotkis, Armust sulle taewast andis.

5. Mis nou tulles piddada? Mo hing! mis sa tahhad tehha? Jesu waew on nahjata: Temma armastus on nähha; Mõtle, mis on sinno kõhhus, Et so Jesusel on woinnus.

6. Ei woi ial temmale Wingisuggust tasutada: Head teeb mulle liaste: Laiskust wotta teotada, Et ma pissut armastanud Tedda, ja kül kurbastanud.

7. Mis on sündind pahhaste, Sedda mahhõjatma tõttan: Nou ma pean kindlaste, Et ma teest teed kãia wõttan, Kus ma Jesust üksi ihkan, Ja mis kurb ta melest, wihtan.

8. Wattud! tagganega müüd, Ei ma ennam teid ei falli; Teile, teile on need süüd, Mis mind tewad seilest lahti, Kelle sees on üksnes ello, Arm ja keif mo hinge illo.

9. Jesus Onnisteggia! Wotta mind so ommaks seada: Sinno pärris ollen ma; Seest ma tahhan truiks jada: Sulle ellan, risti kannan, Surres end so holeks annan.

10. Jesus! sinna olled se, Kelle jure ikka tõttan, Sa mo omma, minnage Sinno ommaks ennast jattan. Mis sull' armas, armas mulle: Pahha mull, mis pahha sulle.

e

II. Mis

11. Mis sa tahhad, tahhan ka: Süddames on sinno sanna; Peksad sa, wait seisan ma; Mäsigiks, pandiks Waino anna, Et ma taewa riigipärrin, Julgest ma se peäle surren.

12. Se nou jägo löpmatta; Jesus on mo ainus ükski: Femma omma ollen ma, Ja käest mind ei kisfu ükski. Femma mind ei jätta mahho, Ei ma Tedda jätta tahha.

13. Boime sūt jo hingele Sedda rõmo, rahho leida, Kui end uskus kihlame Jesuga; Kui ta moib näita Meil' ni paljo head siin waewas; Woi! mis sünnib pärrast taewas.

14. Woi! mis maggus ello wiis! Woi! mis rõõm, au, diskaminne! Woi! mis rahho tulles siis, Kui saab oesa woitleminne! Ikka, ikka Jesust kidan, Jesussega aega witan.

15. Jgga tunni rõmüstan, Kui se peäle mõtlen minna, Tännoga sind auustan: Keif, oh Jesus! annad sinna; Se mull' uskus kindlaks tulgo: Mo sees sinno wäggi olgo.

299.

Wifil: Oh Jummal wata heldeste 2c.

Mhing! mis aega witad sa, Ja watad päto peäle? Eks olle Jesus armoga Sind lahti ostnud jälle Ni kallist sinno pattudest, Sind kannud ommas süddames, Kui rippus risti sambas.

2. Et wotta kindlast uskuda, Et Jesus lunnastanud Sind: walwa nüüd ja pallu ka, Kumi sa abbi sanud: Mind santi, Jesus, juhata, Ja mind, kes nõdder, kinnita, Et sinno hawus ollen.

3. Mo kallis Jesus! aita sa, Ja juhata mind järgest,

järgest, Et waene rummal ollen ma, Mull' abiks tõtta kermest: Ja aita uskus woitelda; Mind kinnita so werrega, Ja hoia ommas hoius.

4. So kätte, Jesus, annan ma Mind omma hinge, ihho: Mind armust järgest tallota, Et ollen waene pihho. Mind hoia omma sülle sees, Süis rõmo kül on süddames, Ei karda minna hädda.

5. So holeks jägo minna ka Seft tunnist ja seft päwast, Mo Jesus! pea murret sa, Et ma so werre waewast Saan kasso, et sa kannatand, Ja kalliste mind lunnastand, So hawusse jään minna.

300.

Was giebst du denn, o meine Seele!

Wifil: Kes Jummalat ni laaseb tehha.

Mhing! mis annad Jummalale? Kes keif sull' annab iggapä, Eks tulle ühtege so mele? Mis armas olleks temmale? Oh anna süddant temmale, Se on ta mele järrele.

2. Mis on ta pärrast, se ta ihkab, Kell tulleb süddant anda sün? Ei kõhnale, kes ello wiikab, Kus ta on, seal on pörgo piin. Ükspäinis sulle tahhan ma, Mo Jummal, süddant ohwrida.

3. Süis wotta ni, kui tahhad, ohwriks Mo meelt, mis sinna ueks teind, Mo süddant palgaks, armsaks sagiks, Et se eest olled waewa müind: Ma annan sedda keelmatta, Se on so omma, makstud ka.

4. Eks sellel tulles süddant anda, Kes omaga mind rõmüstand? Sull' wein ma armo

nimme panna, Kes surmani mind armastand.
Mo meel, so meel, üks olgo se, Jä mulle sa
ma sinnule.

301.

Auf Seel und dancke deinem Herrn.

Ommal Wisil.

M hing, oh anna süddamest Nüüd tänno
Jesandale, Kes sind sel õsel kahjo eest On
heldest hoidnud jälle; Jo päike näitab sull, Mis
warra Jummalal, Mis usklikkude silma ees On
näha hiilgwa kaste sees.

2. Oh Jummal, ei kül jowa ma Se armo
juttustada, Et ihhule io wõtsid Sa Hea hinge
misse sata. Ei ma woi kita kül Head, mis
teinud mull' Ja teistele kes lootwad ka, Kel dige
uß on minnoga.

3. Oh minno hinge karjane, Ma kidan sinno
truust, Mis sinno waeste lastele Pääw pärwalt
näitab heldust, Sind tännab südda ka, Et mind
mo perrega Sel õsel wõtsid kaitseada So pühha
ingli wäega.

4. Mo armas Jummal, aita nüüd, Et new
da ellan minna, Et ma ei koorma patto süüd Mo
hinge peäle tänna: Waid tulgo minno rõ Nüüd
kassuks hingele, So sure nimme kitussüks, Ja
minno liggimesse heäks.

5. Mind armust hoiä keige eest, Mis hinge
ihho waewab, Ja anna, pallun süddamest, Mis
sinno õnne sadab: Oh kela meie peält Tuld, näi
ga, sõa heält: Kui sadad risti willestust, Siis
anna abbi, kannatust.

6. Keif meel wõttan wasto Sult, Mis iäl
peäle

peäle panned; Ma tean, et hädda kaub mult,
Kui diget aega tunned. So Jesa helde meel On
waatmas minno peäl: Kui uskus jullen sinnule,
Siis õnnistus jääb minnule.

7. Keif sinno hõleks jättan ma, Mo hinge, ih
ho, warra: So kätte (te kui tunned Sa,) Keif
annan warra, hilja. Maad wotta hoida sa,
Keif rahwa suggu ka, So saakramentid sanna
ga. Weid lasse õnsast lahkuda.

8. Ei jätta minna, Jesus, sind, So jalge um
ber hakkän: So su, se õnnistago mind, Siis rõ
mo tundma algan. Oh Jesus sõda sa Mind
taewa leiwaga, Ja joda minno hingekest Wee,
werrega so hawadest.

9. Se peäle tahhan rõõmsaste, Mis minno
kõhhus, tehha: So waim mind saatko tassaste,
Runni ma jowan nähha Sind pühha selfiga So
auks lõpmatta, Siis pääw on hästi hakkatud,
Saab Jesuses ka lõppetud.

302.

Was sag ich dir, die mit viel tausend ic.

Wisil: Pääw lõppeb nüüd, Jä armas ic.

M Jesuke! kes mitto tuhhat waewa Mo
pärrast näind, Mind juhhatades taewa;
Mis pean ma Kül sulle ülema So süddamest,
Kuis sedda tunnud ma.

2. Se on mull' süs Kül armsaks rõmüks tul
nud, Kui ollen ma So pärralt üksnes olnud;
Ei süski ma Woi sedda sallata, Et waewaks
läind, Kui mu peäl mõtlend ma.

3. Kas iggapääw, Mis ilmub, peab mulle;
Kas peab se Ka minno pärrast sulle, Mo Jesuke!

Siin waerdas ollema? Mis arwad sa? Ei usku
sedda ma.

4. Kui olksin Ma sinno jure joudnud, So
armo, ja So wägge nuttes noudnud: Kui ol-
leksin Ma süddant tühjaks teind; Siis armast-
tus Mo sisse olleks läind.

5. Teu Pea, sull Ma nuttes rakin üles: Ma
armastan End ommaks kahjuks alles, Ei hoi-
ma sest kallist saarmisest, Mis läbbi waimi
Mind peastaks patto sest.

6. Sepärrast jääb Tõ poleks teggematta,
Mis algmisest Sai hästi üleswõtta; Mo õp-
pia! Kas on mul lota weel, Et otša saaks Et
tõ siin ilma peäl?

7. Kas jouan ma Kõl uskus ärrasata, Mis
üksford mind Woiw hopis kautada, Et middagi
Weel hoiat ennesel; Kui tulleks sull? End hopis
anda teal?

8. Ma nouan, ja Ei woi ka julgest nouda;
Sest esite Mull' tulleb senna jouda, Et usku,
et Se järg weel polle käes, Mis hingel on, Kõs
hopis sinno sees.

9. Ma pean ka Weel enne uskma sedda, Et
omma meel Ja tarkus mull' teeb hädda, Et
wõttab mind So rindust wõdreta, Kui kohkus
on Seal hästi inneda.

10. Mo kallis arm Ch' kõi mo film ei nutta;
Kõl süski sul Mo hinge waerw on tutta. Sest
sinna nädd Mo süddant pohjani, Eks polle ta
Müü kohkund surmani?

11. Eks põrnus ma Kui wõitlen hinge pära-
rast, So hauusse Ei kippu patto käärrast? Tall'
tulle,

tulle, sa Woid süddant tallita, So armo waim!
Woid sedda kassida.

12. Oh! aitse mind, Et uskus hüppan kind-
last, Ni, kui on teind, Kes ärrawoitwad waen-
last: Siis peäseksin Ma hobilt keigest sest, Mis
keelnud mind Mo kalli Jesu wäest.

13. Oh! andke mull' Mo hädda selletada, Ja,
kuida ma Woin waggaks, selgeks sada Kui sal-
loja Mind pettab omma meel, Kuis iggapääw
Mull' tulleb surra teal.

14. Mull' näitke ka, Mis õnnis järg on neile,
Kes omma meelt, Ja süddant andwad teile;
Mis maggus rõõm, Mis kallis au se on, Kui
selle peäl Neil' tulleb woido kroon.

15. Mo peigmees! Kes Mul tõ-est armas ol-
led, Kas tootust Mo käest weel wotta tulleb?
Mis on so nou; Kas tahhad, et soga Eõõn kät?
mis teed Sa Jssand! minnoga.

16. Kas tahhad, et Hing ni, kui joud ta käes,
Peab põllema So armus, ning so wäes, Et wur-
rinal Leek legi läbbi lööks, Ja ühtegi Ei ennam
külmaks jääks?

17. Siin kässi on Kõl; minna kardan agga,
Et tühhi keik Mo tootusse tagga. Kui mitto
ford Ollen ma sedda teind? Kui mitto ford Ka
sinno abbi näind?

18. Ja süski weel Ei olle otša sanud Mo om-
ma meel, Mis mind on eksitanud: Sest ütle sa,
Ma pallun raskeste, Mo hingele: Et hakka
ueste!

303.

Du Lebens: Brodt, Herr Jesu Christ.

Wisil: Oh Jesus üllem abbimees 2c.

Mo Jesuke, sa ello leib! So jure efsja joutab,
Kell' himmo taewa peäle käib, Ja so käest
armo nouab; Seft pallun ma sind süddamess,
Oh puhhasta mind pattudest, Et kölban sinno
laual.

2. So armsa taewa roaga Mind, Jesand,
tanna söda; Mind ello jöele juhata, Ja selle
seest mind joda: Kül ollen haige, rojane, So ar-
mo jomist, karjane! Mull' fiiski ärra kela.

3. Sa mesi maggus taewa leib! Oh anna
mulle armust, Kui pat mo hitge peäle käib, Et
peäsen selle hirmust. So usso kuub nüüd karto
mind, et mull' ei olle karta sind, Kui istun sin-
no laudas.

4. Keif wihha, waeno kustuta Mo südda-
mest ja hingest, Mo siid ja wigga ilmuta, Et
ma neid nuttan järgest. Sa küpstud Pasatale
leke, Oh anna ennast peioke! Mull' hinge kase
fiks süa.

5. Ma tunnistan, et minno tö Ei maksä söda
da armo, Ma ollen patto sullane, Ka tunnen
selle hirmo. Se hädda sees mind rõmustab,
Et sinno sanna tunnistab: Sa wottad waesed
wasto.

6. Pat on mind hopis rikkunud; Oh anna
terwist leida. Surm on mo sisse tikkunud; Mo
peäle armo heida. Ma ollen sögge, walgusta:
Ma ollen kaddund, hallasta, Ja aita selgest
armust.

7. Mo

7. Mo peigmees tulle minnule, Ning jä mo
süddamesse, Et ma siud annan sinnule, Ja jään
mo armo sisse. So maggusama rõmoga Mo nõd-
da waino kossuta. Ja löppeta mo hädda.

8. Mo Jesuke, sa ello leib! Soga mind söta
tötta, Sa werri! Kel keif pesta täib, Mind hel-
dest jootma tötta. Sa jääd mo sisse, anna ka,
Et jään so sisse, ning et ma So läbbi saaksin
taewa.

304.

Herr Jesu Christ meines Lebens Licht 2c.

Wisil: Täüd surnud kehha mattame 2c.

Mo Jesus, ello walgustus, Mo lotus ja mo
rõmustus! Te-käta ollen ilma peäl, Ja
patto koorm mind waewab teäl.

2. So jure re-kond on mo ees; Sa ellad rõm-
da taewa sees, Seäl on mo dige pärri-ma, Mis
sa mull' saatnud werrega.

3. Te-konnaks hing on ramnoto, Ja ihho
dige warrato; Sepärrast, Jesand, pallun sind,
Et tulle isse saatma mind.

4. So pühha kannatusse wäest, Mind peästa
siirina wallo seest: So higgiga mind jahhuta,
So werrega mind looppeta.

5. So hobid ja so ihho piin Mo harwul' olgo
kui üks wiin; So naero kroon mo auustus, So
teotus mo rõmustus.

6. So sappi jook mind jodago, So janno
jannust peästago. So waljust hädda hüüdmisest
Wuu' warri tulgo põrgo eest.

7. So pühha wie harwasse Mind peita, et ei
min

minnusse Ei pörgo kul woi putuda, Ei ka mo hinge kiskuda.

8. Kui lähhan teletummaks jo, So waim siis mo sees õhkego, Mind kela taewast ekfimast, Et filmad lõpwad naggemast.

9. Kui siit on ärvalahkuda; Mind Josa kätte juhata, Mo meled hoia jansimast, Ja ennast kofko weddamast.

10. Te:keppiks olgo mull' so rist, Haud:kohe haks, Kus saan hingamist: Kui ma saan surmud, Katko mind Need mahkmed, need, mis katsid sind.

11. So armidest mind õppeta, Et armo tahjad had näidata, So kühje hawa läbbi mind Ka sada, et saan nähha sind.

12. So surma peäle lotan ma, Kui ma müüd lähhan surreina; Mul taewa ukse lahti te, Kui ello korra ots on ka.

13. Mind wiimfel-pawal ärrata, So parval kaele asfuta, Et minna ei sa kohtusse, Et igga: wesse wallusse.

14. Siis minno ihho uenda, Et woiks kui päike paistada. Ja saaks so ihho sarnatseks, Ning inglidele seltsiks jääks.

15. Mis rõmo ma siis leian seält, Kui inglid dega tõstan heält, Ja sind seäl pühha hulgaga Saan nähha ikka filmaga.

305.

Wein Jesu schönstes Leben 2c.

Wifil: Ei lahku minna sinnust 2c.

Mo Jeesus! kallim ello, Sa Pasa-talleke! So armastusse illo On, et sa peioke! End hea melega Siin õhwraks mo eest andsid, Ja risti nuhtlust kandsid; Mo hinge kosfuta.

2. Sa

2. Sa kannatafid nuhtlust, Oh siita talleke! Ja maksid minno uhkust Mo eest, mo armoke! Sa lunnastafid mind; Sind dälafst surma pan-
li, Ma: ilma sü eest anti, Mis süski põlgab sind.

3. Siin risti külges nähti Se õnnisteggia, Ja patto õhwraks tehti Se tal, mis wiggata: Se ello surmasse Saab, kes meil rahho saatnud, Ja armoga keif katnud. Sest tänno temmale.

4. Tal andis ennast kripsta Seäl kõrge risti peäl, Meid wöttis pörgust peästa, Seks noudata andis teäl. Ja kalli werrega, Tuld wottab kustutada, Ja wiha lämmatada; Ja palwest talleb se.

5. Ei jänud hawa sisse Se surnud talleke; Ja wöttis ello isse, Sai woimust kangeste, Kui kange tapleja, Wõib patto, surma woita, Ja jalge alla heita Keif kurjad wainud ka.

6. Kuis pean ommaks sama Müüd sedda tal-
lekest? Mis ennast andis tappa, Werd wallades mo eest: Mo südda esfite Peab patto kurjust tundma, Ja armo hinnustama, Ja nurma är-
daste.

7. Sind Jeesus! wasto wöttan, Ja sõõn sind uskudes, Kui sinno liggi tõttan So waewa mäl-
lestes, Su, südda tännab sind, Ja sinno truust ikka, Mis parrandab keif wigga, On uus ja aitab mind.

8. Keif patto happotaignad Peab wälja püh-
kima, Mis hinnud meles kewad Peab mahha-
tutama: Müüd selges meles ma Peon, kinni minna ellan, Ja Ma peäl alles wilen, Uus ta-
gen ollema.

9. Wõõd

9. Wõdd wõle panna jouan, Ja fingad jalges teäl; Se on, et sedda nouan, Mis on seäl üllemel; So risti na:al ma Kain, ilma mahajättan, Ja sinno jure tõttan, Mul taewas osfa ka.

10. Kui üpres wägga maggus On mul se tale leke: Mind kattab temma digus, Kui ollen alle laste; Ja werri puhastab, Ja lihha maggus si sees Käl keiges kurbastusses, Seest süddame Finitab.

11. Wiin, mesfi jahhutawad, Meid süäff himmoga; Kes agga Jesust sawad, Need kiltwad tõega, Et polle üllem siin, Süddame Fininitusseks, Ja üllespiddamisseks, Kui se leib, lihha, wiin.

12. Kes rasket risti kannab, Kel murre, kurbastus, Sell Jesus rõmo annab, Et lõppeb ahvastus, Kes nõdder, jouoro, Ja rõmustama tõttab, Käl toetada wõttab, Kes kurb, ja rami moto.

13. Meid, armas Jesus! sõda So pühha lihha haga, Meid taewa te peäl joda So kalli werrega, Meid fenna sada sa, Kus polle janno ota, Kus wottad lambad jota So selge we-ega.

14. Seäl päike, Jesus! Jummal On paistmas meie sees. Kes annab rõmo temmal, Kel nur ja hädda käes. Kes õhkand, distab seäl, Kes ägand siin, seäl naerwad, Ja kahjust kasso sawad, Rõdm tulleb wigga peäl.

15. Siis wime au ja kitust, Ja wägge tallele, Ka auustust, ja rikkust Taweti poiale, Kel tarkust lõpmatta, Kes meie dige Jummal, Keif woimud on ka temmal; Laulgem: Halleluja.

Ich will dich lieben meine Stärke, 2c.

Wifil: Kes Jummalat ni lassib tehha 2c.

Mo joud! sind tahhan armasteda Ei sannaga, waid teoga, Sind tahhan ifka iggatseda, Mo ehte, keif mo himmoga; Sind kallis walgus armastan, Kunni ma ello lõppetan.

2. Keif aega tahhan soga wita, Kui wägga armsa sõbraga, Sind tahhan armastada, kita, Kui ial weel woin hingada, Sind tahhan nouda, talleke, Kui prudi nouab peiofe.

3. Oh et ma sind, sa dige illo! Mi hilja ollen unda saand, Ja sind, mo hinga rõdm ja ello! Ei enne ommaks tunnistand; Se kurbastab ja waerwab mind, Et enne ma ei noudnud sind.

4. Ma hulkusin kui eksnud pimme, Ma otsisin, ei leidnud sind: Sind jätsin mahha, oh mis imeme! Ja noudsin lomad ning ka mind: Nüüd aga ollen saand so käest, Et armastan sind süddamest.

5. Sa dige pädw, sind tannan minna, Et sa mind olled walgustand; Sind tannan, taewa rõdm, et sinna Mind wabbaks teind ja rõmustand. Sa kallis arst, sind tannan ma, Et mulle terwist annad ka.

6. Nüüd wotta hoida minno ^{siidust} mele, Ja fela ärra efsimast, Mind juhata so õnnia tele, Ja hõia seisimast, langemast, Mo hing ja ihho walgusta, Mo päike! ja mind wahwasta.

7. Mo silmil anna nutto rõdmast, Mo melil puhast himmustust, Mo hingel, et sind nouan ausast, Ja näitan ülles armastust. Mull' anna,

anna, et waim, moistus, meel So pole ifka hoidwad teäl.

8. Sind, Jummal, tahhan himmustada, Sind tahhan nouda, minno kroon! Ja palgata sind armastada, Ka siis kui raske waem mul on. Sind kallis walgus, armastan, Runni ma ello löppetan.

307.

O Gott mein Schöpfer, edler Fürst ic.

Wisil: Kui Jesus sure armoga ic.

M Jummal loja, abbimees! So jure waem tullen, kui sa ei wallitse mo sees, Siis muud hinges ollen; Ma ollen furnud ellawalt, Mind pat on ärrahukkand, Sest kus ta kä on melemald, Seäl polle weelgi hakkand Se dige waimo-ello.

2. Sepärrast heida armo nüüd So waese lapse peäle, Ja kela, et mo patto süüd Ei koggu uel jälle. Mind hoia sedda räkimast, Mis wihhastab so mele, Ehk ühhe innimese last Woib sata Kurja tele, Ja hukatusse pole.

3. Mo förwad, Jesa, hoia ka, kui sattum pahha seltsi, Et need ei ial kuulda sa So rigi teotusfi. Reid pödra nende juttudest, Res sinno waimo naerwad; Res end ei hoia nende eest, Käl pea sedda pöörwad Ka eksitusse sisse.

4. Mo silmad, Jesand, wallitse, Ja kána puhta tele, Et häbbematta nou ia tö Et tulle minno mele: Mis ausas ellus kinnitab, Mis taewa wäggi nouab, Mis kindlat usko sünnitab, Mind kassinusfes hoiab: Se olgo minno hinno.

5. Dh anna, et ma süddamest So rõmo ühes nes ihkan, Keif prassimised iggawest Ja ilma lustid wihkan: Se rõom mis lihha rõmustab, Se

Se lükkab pörgo sisse, Ja mis ilm rõomsaks tunnistab, Se sadab hukatusse Ni waimo, kui ta hinge.

6. Dh õnnis, kellel allatsi Se taewa leib on waks, Res muud ei tahha, iggawest, Ei nouage muud osaks, Kuid se mis sadab ellusse, Kus Jummalaga ellab, Ja senna pühha hulgasse, Mis armsad laulud laulab, Ja löpmatta näab rõmo.

308.

Du hast mir das Herz genommen ic.

Wisil: Armas Jesus, armastaja, Kallis ic. Jesus Peigmees.

M Käest süddant olled wotnud, Kallis õdde, prudike! Kihlama ma ollen tõtnud Ennast loka, tuike: Et sa uskus, armastusfes Tahhad tunda peigmeest mind, Sest mo südda hallastusfes Pölleb, et saan kätte sind.

Uflii Zing Pruut.

2. Süddant mo käest wotnud olled, Armas wend, mo Peigmees ka: Armastus teeb, et sa tülled Kristi külge surrema: Käl so werd mo ka eest minna Watan rohkest jooksewad, Armsam söbber olled sinna, Ei ma tea parremat.

Peigmees.

3. Illusam kui Ester enne Olli, kallim olled muul, Armsam weel, mo dekenne, Ennast anon onmaks sull'; Ehted mis sind ehhitawad, Polle kullast, hõbbedast; Illo minno werrest sa wad, Seest kül paistwad elledast.

Pruut.

4. Illusaks kuis hüad sinna Mind? mo helde

de peioke! Omnia habbi tunnen minna, Ets ma olle rojane? Pat mind hirmsaste on rikkud. Oh ma ollen rojane! Surm on minno siese rikkud, Hopis ollen wiggane.

Peigmees.

5. Illus olled, se on tödde: Roja märki pole sul; Arra pea alwaks, ödde! Keif mis tarwis, se on mul; Keif on sinno, seks ma tullen Sull, mis minno, andma nüüd: Minna, minna isfi ollen So kuld, ehte, kallim süd.

Pruut.

6. Minno südda, rõmus olle! Kido wäid ei olle sa; Kallimat mul söbra polle, Punnane on, walge ka: Punnane, sest temma hawad, Berri, surm, mis temma näind, Sedda selgus, tunnistawad, Et ta arm head mulle teind.

Peigmees.

7. Sinno pattud walgeks sawad, Mis on le: punnased, Mo surm, werri puhhastawad Meid, ehk werre: karwasad: Oh siis wotta minno no hawust, Mis so ehteks tarwis sul; Ranno saad mo werre kaewust: Sinno heaks on digus mul.

Pruut.

8. Oh kui wagga olled sinna! Walgem lund kül olled sa: Keif mis sinnust tunnen minna, Se on armas, kallis ka. Kallis peigmees, sul on walgus, . Keigeüllem puhhastus, Tödde, tärkus, digus, selgus, Armastus ja hallastus.

Peigmees.

9. Pruut, so päike minna ollen: Minno illo sinno on: Rõmoga so rõmuks tullen, Mo au on so

so auu kroon: Arra wimi, kermest tötta, Keif muust rõmuks tühjenda: Jhho, hinge, ja neid wõtte ta Minnoga sili ühhenda.

Pruut.

10. Sind ma tahhan armastada; Sün ma ollen sinno ka: Peigmees, wõtte wautada Mind kui pitsert sinnusse: Sa mo pärralt, minna ollen Sinno pärralt ifka teal: Kui sind nähha samu tullen, Seistes sinno pärral kael.

309.

Schaks über alle Schaks.

Wifil: Oh Jesus! sinno wallo.

1. Keige kallim warra, Süddame Jesuke! Sind wallisen ma ärra Mo õmmaks, armoke! Ma ollen ehhtitanud Sull' asfet enneses, Et ollen ohto sanud Sult patro wallo sees.

2. Sa õige rõmustaja! Leib taewast olled sa, Mo parras hinge toitia, Kui mul on kannata. Siis woid sa waigistada, Kui hingel hädä kades, Ja rohkest jahhutada Mind keige waewa sees.

3. Oh! saaksin minna nähha So lahket palekest: Siis woib so wallo rehha Mind rõdame süddamest. Mo õnneks wotta tulla; Sest ma sinnota Ei maksa ellus olla, Hea, soga elada.

4. Oh, rikkas ello andja! Kes ifka maggus teal, Sa ustaw risti kandja! Kui arwad, peksa teal: Ma tahhan kannatada, Mind wallo, rist, ja So armust lahjutada, Se polle raske ka.

5. So holeks jääb mo südda Nüüd sures, wades: Ma tahhan ifka sedda, Ka fange tulle sees

sees. Käl enne higgistada Oh Jesus! sinnoga,
Kui Paradisis seista Sant, willers, sunnota.

6. Ma ilma au ja illo Ei falli, tahha ma
Ma nouan taewa ello, Waim püab senna ka,
Kus ta saab Jesust nähha; Ja senna nouan
ma, Kus wõttab maia tehha, Seäl on hea el-
lada.

7. Oh Jesus, mo rõõm tulle! So sinno juua
mind, Et minna jaän so sülle, Hing ehteks au-
wab sind. Mind rõõm-liina sata So armust
heldeste: Ei woi ma kahjo sada, Sest keif süs on
mo kä.

ollat omni 310.

10. O Jesu du mein Bräutigam.

Wisil: Mo Jesus, Jummal lihha sees 2c.
Mo peigmees, armas Jesuke! Kes armust
kui üks talleke Mo sü eest olled surma
läind, Mind patto wõllast lahri teind.

2. Ma rikkurud ja wiggane, Sant, pimme,
palias, rojane Siin tullen ka so lauale, Mind
ärra lükka kõrwale.

3. So olled arst ja walgustad, Se pühha
taew, ja puhhastad, Se Isand kel keif anda
taib, Se dige kuub mis pulmas käib.

4. Sepärrast Jesus pallun sind, Et sa ma
idowest peästad mind, So werrega mind lep-
pita, Ja keigest rojast lopputa.

5. Mo waese süddant walgusta, Ja usko mo
sees õhuta, So warraga mind rikkaks te, Ja
minno lihha tallitse.

6. Et sind kes olled tõdfine Ni Jummal, kui
ka innime, Mo Jesust taewa leiwaks saan, So
armastust ka mälletan.

7. Mo

7. Mo süddames miud kustuta Keif hini-
miud, ja süs istuta Mo sisse usko, armastust, Ja
keif, kust sa saad auustust.

8. Mis hingele ja ihhule On kassuks, anna
minnule, Keif kahjo kela, süddant ka Miud en-
nasega ühhenda.

9. Se, et so sõma aia wõdest Keif kurri kaus-
minno seest, Et patto süüst ma peäseksin, Ja Is-
sa armo turneksin.

10. Oh aia minnust waenlased, Kes on mo
hinge wastased, Keif diged noud mis on mo kä,
So waimoga miud kindlaks te.

11. Mis ial teen ehk nouan ma, Se sündko
kuida tahhad sa; Et ma woin waggast ellada,
Ja rahho sees siit lahkuda.

12. Süs wigo mind so rigisise So inglid om-
ma seltisise, Et seäl so lauall sinnoga Ma rõõm
tunnen lõpmatta.

311.

Herre Jesu meine Ruh.

Wisil: Oh Jummal, sinno peäl 2c.

Mo rahho Jesuke, Oh! te, et allate So ar-
mastusses põlten, Sind tundma ussin õh-
ten, Sind pühhadega kidan, Ja sega aega witan.

2. So armo wessi keeb, Ja keif head min-
nus teeb: Mo meled uendago, Tõdd, mõtited
walmistago, Et, mis ma ette wottan, So auuks
tehha tõttan.

3. Oh kihla minnoga Miud ennast lõpmatta:
So õmmaks ennast annan Sind ifka meles pe-
an, Mind armastad, oh sada, Et sind woin ar-
mastada.

f 2

4. Mo

4. Mo osfa olled ja, Mo ainus abbi ka: Mind wotta laulatada Soga ja; ühendada; Mind wotta ommaks sinna, Ehk ellan, surran minna.

5. Mind häddas, Jesuke, So rõmust rõõmu faks te, So heldus mulge tulgo, Mo meles wägem olgo, Et sinno peäle lodan, So abbi ühes nes otan.

6. Mind sinno auuks ka, Oh Jummal, walmista; Keik lust, rõõm seisko minnust, Et ma ei lahku sinnust; Mo süddamesse tulle, Muul isse rõmuks olle.

7. Et tulle Jummal, ja, So waino läkkita, Kel joud on sedda tehha, Et saan ta abbi nähha; Mind järgest juhhatago, Mis hakkän, löp petago.

8. Niid Jesus, jägo ma So holeks löp matta, Et wanna Adam surreks, Et uus au rikkis pärriks; Oh te, et fulen minna, Et Amen ütled sinna.

312.

Das Jesulein soll doch mein Trost.

Wisil: Oh Adam! sinno ekstus.

MD rõmustus on Jesuke, Mo õn, mo lunnastaja, Kes armastab mind tõeste; Ei woi mind lahutada Ei ühteke, ma foggone Enn teinma holeks pannen, Ehk surran ma, ehk ellan ka, Ehk head, ehk kurja tunnen.

2. Dns Jesus agga minnoga, Käl siis woin forda sada, Kui pean häddas ollema, Dns waem mul kannatada? Mis kurrat! ja, Altpat, surru ka Muul woite kurja tehha? Sest

käest Saan minna tõest Suurt abbi ikka nähha.

3. Mo Jesu peäle lotes ma Siin Jesa ette tullen, Mo waenlaste käest pääsen ka, Kui taema rikis ollen, Kus ello kroon, Kus hea on, Nään tedda, Kes on teinud Mind õnsaks ka, Ja kedda ma Siin agga uskus näinud.

313.

Meine Armuth macht mich schreien.

Wisil: Keik tulge minno jure niid te.

MD waesus aiab mind, et ma Eään selle jure kerjama, Kes rikkaks teeb ja terweks: Sa Jesus, olled, kedda ma Siin nouan omma nuttoga, Et lõõks so südda pehmeks.

2. Oh kust ma sedda joudo saan, Et sedda keik sin toimetan, Mis on mo kohhus tehha; Mo waino, Jesand, kihhuta, Meelt, süddant ilmast lahuta, Et uus meel olleks nähha.

3. Mo hing mis keik on wäsinud, Ja pea ärrajannunud, So kaewo jure tõttab; Sul täib mo himmo wäigista, Mind täita ja mind rõmusta, Et mo hing ranumo wõttab.

4. Mo keeljad aia kaugele, Sa woid jo kuis sausele Käl pea otsa tehha; Te, et ma uskus kindlaks jaän, Ja palwele ka järgest lään; Siis saan so wägge nähha.

5. Oh aia käed niid laiata, Ja tõtta mulle waesele, Et saan so sülle sisse: Sa tunned minno ihkamist, Mo pisarad ja õhkamist; Oh rõmusta mind isse.

6. Sa olled minno rõmustus, Ka siis, kui mul on kurwastus, Ja ahvastus mind waewab;

Sa polle ärvalikkamud, Kes tunneb, et ta kaeb
dunud, Ja omma hädda kaebab.

7. So heldus mind nüüd jahhutab, So magus
fanna fossutab, Ja rõmustab mo meele.
Mo Jummal! mis ma ütlen weel? Keif minna
himno, nou ja nieel Rääb agga sinno peäle.

314.

O! wie selig sind zu nennen.

Wisil: Kes Jummalat ni lasseb tehha.

Neid tulleb wägga õnsaks kita, Kes omma
hädda tundwad tõest, Ei Jesuta woi aega
wita, Waid põllewad ta armo wäest; Ei tunnege
teist Jummalat, Kui üksnes omma Issandat.

2. Oh! kes ei peaks tedda noudma, Ja keif
muud, mis ta wasto teeb Siin hopis ärwaneda
joudma, Et temma pärralt saab ja jääb. Ja
pärrast mures ollema, Oti õnsas armus põlles
ma.

3. Mo wend! kui ihkab siin mo südda, Siis
tulled sa seäl ellama; Kui sa mo pärrast tun-
nud hädda, Ja arm sind aiand surema; Kes
ma ei peaks sedda ka, Mis on so wasto, woi
kumä?

4. Joud on weel sant, kui kannan hole; Mo
süski wõttan kiutada Se ettefäätud märgi pole.
Keif tunnid wõttan armada, Millal saan küh-
tud foga; Sind ei woi lialt armasta.

5. Mo kallis Issand! anna sinna Muff em-
nam joud, kui ello on, Ja enam weel, kui pal-
lui minna; Baat nõrkend süddant, mis sul
roon! Nüüd on ta armo wallus jo, Tuld, woi
mo ka, tuld mulle ro.

315. Joh

Jch liebe Gott und zwar umsonst ic.

Wisil: Ma tullen taewast üllewelt:

Nüüd armastan ma Jummalat, Ja sedda il-
ma palgata, Sesamma armastusfega, Mis
temma armust tunnen ma.

2. Ma tedda ennast armastan, Ja sedda
ilgest tunnistan, Ehk kasso saan ehk samatta,
Ses armastusfes ellan ma.

3. Kes ial muud ei armasta, Kui walgust,
mis on lõpmatta: Ei sest ehk teifest holi se, Ei
armo andist peälege.

4. Ei taewa rõõm mind kihhuta, Ei au, mis
tulleb odata, Ei põrgo hiem mind sunnige, Et
armastan sind, Jesuke!

5. Se armastus ei kõlbage, Kui palga pär-
rast ligub se: Hea mele polest tahhan ma Sind
armastada rõnoga.

6. Ei maksage se armastus, Mis tarwis on
üks sundimus; Sest süddamest ka puian ma
Nüüd armastada sundmatta.

7. Mo Lunnastaja, ükski sa Teed, et ma woin
sind armasta: Se magus armo wallo tõest,
Se tulleb üksnes sinno käest.

8. Se wallo, waew, rist, tootus, So reiad,
havad, wärristus, Reed wotnud süddant min-
no käest, Sest armastan sind süddamest.

9. Se armastusse tulloke Rääb minno läbbi
süddame: Et olled surenud minno eest, Ma sedda
tunnen süddamest.

10. Ei maast, ei taewast holi ma, Sind süski
tahhan

f 4

tahhan armasta. Mo melest põrgo kisu sa,
Sind üksi süski tahhan ma.

11. Se eest mull' ärra toota Siin ühtegi, et
hoian ma So pole uskus: süski ma Sind tah-
han ikka armasta.

12. Mind polle tarwis hirmoga So armo jure
aiada; Ma tahhan ilma hirmota Sind armasta
hea melega.

13. Kui polleks taewa rõmoge, Et põrgo hana
tulloke, Sind armastama süski jaan, Runni
jure taewa laan.

316.

Ich habe nun den Grund gefunden.

Wisil: Kes Jummalat ni lassab teha.

Nüüd ollen minna pohja leidnud, Mis minna
ankurt finnitab, Mo Jesu harvus, kes on
heitnud Mo peäle armo, mis mull' saab: Se
pohhi ikka findlaks jääb, Kui Ma ja taewas
hukka läab.

2. Ta hallastus on usso pohhi, Mis ei woi
ärramõttelda: Need armo käed on ikka lahti,
Mis pattusele pakkub ta: Se halle südda järgest
teeb; Ehk tulleb, tullematta jääb.

3. Ei meie pea hukka sama: Meid Jummal
tahhab aidata: Sest tulli Voeg meid lunnasta-
ma, Läks taewa, mei' eest pallub ta: Ta hüab
mind nüüd allate, Et lahti teen mo süddame.

4. Oh pohjato arm, mis keik pattud On Jesu
firnas nelanud! Sa patto harvad finni seud:
Sa hukkamoistniist kelanud; Et Jesu werri löp-
matta Nüüd hüab: Jesu hallasta!

5. Ma tahhan uskus se peäl lota, Se werre
siose

sise wanda, Sult patto waewas abbi oia, So
süddamesse wadata: Seält ühte järge leian ma
Suurt hallastust, mis orfata.

6. Kui maud keik mo käest risutakse, Mis ihho,
hinge jahhutab: Kui keik rõdm ärrawoetakse,
Kui selge hädda wahhutab, Kui abbi jääb weel
kaugele, Siis hallastus jääb allate.

7. Kui on ma ilma asjust hädda, Kui alles
muere alla jaan, Kui mitmel wisil tunnen sedda,
Et nende kallal waewa näan, Ehk seggeseks mo
meel saab teal, Siis lodan hallastusse peäl.

8. Kui parremast tõdft wigga leian, Iks ollen
minud ilma peäl, Siis Jesu ette ennas: heidan:
Keik kütleminne kaub teal; Sest tunnen süski rõ-
müstust, Et Jesus on täis hallastust.

9. Mis Jesus tahhab, sündko ikka, Ta wot-
ab rohkest hallasta: Ous se mo meles, polle
wigga; Ta wõtko süddant waikista: Ehk on
meel rõdm, ehk hädda teal, Siis lodan hallas-
tusse peäl.

10. Se pohja peäle nüüd jaan minna, Runni
ma ellan ilma peäl: Ma arwan, teen ja mõtlen
minna, Runni üks life ligub teal: Käl iggawest
ma laulan ma: Se hallastus on pohjata.

317.

Nun gute Nacht, du eitles ic.

Wisil: Päaw lõppeb nüüd 20.

Nüüd põlgan ma, ma-ilm! so tähja trilli, Sest
taewas on mo keigekallim willi: Keik sin-
ne rõdm mull' sadab waewamist, Käl Kristus-
ma leian hingamist.

2. Mo Jesuke mind nouab omnaks prudiks, Et

mo hing temma auks ta riki pärriks, Ei sedita
au ei leia kusti ma, Ei hõbbe, kuld woi nenda
rõmusta.

3. Kas pean ma sest õnnest lahti jama, Ja
iggawest se pärrast kahhetsema? Ei mitte!
end annan, Jesus, ma, Mo olled Sa, ma ollen
sinno ka.

4. Ma sinnoga end tahhan ühhendada, Ei
maialt woi mo südda rahho sada: So armastus
mind armsast jahutab, Sest põlgan ma, ma
ma-ilmu hymmustab.

5. Ta on mo Tal, se ellam laps siin Ma peal,
Se illusam mis ial nähtud on teäl, Ta selge
mind nenda rõmustab, Et ennesest mo meel
ära saab.

6. Suur Jehowa! Keif härrad on so teerid,
Keif wäggi ka; sind kumardawad inglid; Mis
innime, et mõtled temma peäl, Ja armastust
sisse wallad teäl.

7. Halleluja! mull' on keif korda lainud, Mo
Jesus on mind armsast onmaks teinud: Sest
taggane, ma- ilma tühhi lust, Sest Jummal
saan üksnes rõmustust.

318.

Mein Herze soll nun ganz absagen.

Wistl: Kes Jummalat ni laeseb tehha.

Nüüd tahhan ma tõest mahhajätta Ma-ilmu
tühja rõmustust, Ja, kuni ellan, semma
tõtta, Et saan täis Jesu armastust: Mo südda
kauaks rahhota Ja wallus tahhad ellada?

Siin wahhel laultakse wastastikko ja
korra pärrast:

Jesus rõmustaja, Hinge jahutaja, Jesus kaunifen!
Oh kui wiwid kawa! Hingel iggaw, jowa! Sind ma
iggatsen. Jummal Poeg, mo hinga peig, Ei ma muudki,
kui sind agga Ma peäl noua tagga.

2. Kui mind siin rõmustab ning hotab Mo
Jesus minno karjane; Siis naeran, kui mind
lakkanowab Se põrgo-hunt, mo waenlane: Mis
temma mulle kurja teeks, Kui muul on Jesus kar-
jatsels?

2. Wind so tiwad katwad, Ja mind ärasaatwad Kei-
fist waenlastist; Mäsago kül kurrat, Peasago keif kur-
jad, Jesus on mo eest. Kaksigo ja paufugo! Tesho pat
ja põrgo tülki, Jesus wottab sülle.

3. Siis wotta temma armo sülles, Sa leitud
tal, nüüd hingada, Mis ta on muddast tõstnud
süles, Ja armsast tahhab sojenda; Sind sadab
õige tele ka, Kus teised on; nüüd hinga sa.

3. Kurrat! sind ma naeran, Surm! sull' selga pöran,
Siin! sind põlgan ma. Ilm! mo peäle astu, Lauldes
ma so wasto Seisan rahhoga. Jummal kül on abbits
mul, Ma ja põrgo rahhul jäwad, Ehk kül nurrisewad.

4. Mo karjane, mo toidus, warra, Mo süd-
dant ilmast tühjenda, Et temmast praego lah-
kun ärra, Meelt taewa pole üllenda: Seält rah-
ho otsin, seält ka toon, Kus Jesus minno war-
ra on.

4. Rikkus mingo ärra! Sa mo lust ja warra, Jesus,
rõmoga. Ärra tühjad auud! Ärra kurjad nouud! Jäge
kadmatta, Hädda, rist, ei pea wist, Et ma paljo pean
andoma, Jesussest mind käämma.

5. Mo kunningas ja wend ei tahha, Et, mis
ta wihtab, armatsen, Et tedda pissut jättan
mahha, Ja muud, mis ilmas, iggatsen: Siis
tahhan ilma wihtada, Ja Jesust üksnes ih-
kada.

5. Keik mis ilm siin piab, Alufaks ka hääb, Et ma piinge, Pattud jäge mahha! Minna teid ei tahha, Minna ge porguse! Kõrkistus ning surustus, Ello, mis toob patto mulle, Selga pöran sulle.

6. Woi! mis head pöwe saab se nähha, Kes täiest lahkeb ilmast teäl! Ei woi sell' ennam tühli tehha Ei kõrkus, ahnus, lihha meel: Siin ellab tenma rahho sees, Seäl iggawenne rõõm on ees.

6. Minne kurvastaja! Sest mo rõmustaja, Jeesus on jo siin; Kes siin armastawad Jummalat, need saamad Nõmo, kui on piin. Tehhaks kül siin häbbi mull; Siis jääd ja teiges waewas, Jeesus, mo rõõm taewas.

Wiinne salm laulakse sel wiisil, kui: Au, Eizus olgo iggawest.

7. Minid saand ma taewa rõmüstust Ja Te sa sõbrust tunda; Sest polle mul muud hinnustust, Kuid taewa seltsi sada; Ma sedda wägga ihhaldan, Et minna Jesu wennaks saan, Ja taewa riki lähhan.

319.

Nun wachen alle Wälder.

Minid walmiwad inimessed, Mets, weiksed, linnokesed; Mis ellab ilma peäl: Siis touse meel ja mõtte, Et touse, wotta ette, Mis loja mele pärrast teäl.

2. Kus on keik tähhed jänud? Pääw on neid ärrastanud, Ja paistab selgeste; Et mingo paiko isse! Minid Jeesus minno sisse Jo paistab üpres heldeste.

3. Pääw on niid meile rõtnud, Ja õ on ärrastanud, Ra nenda lõppewad Död, kus on ristil higgi, Kui jouab tulla liggi Se pääw, kui surmud tousewad.

4. Mo

4. Mo ihho unnest touseb Ja rided selga panneb, Et olleks kareitud: Oh olle Jeesuse, Mo wasto armolinne, Et hing saaks sinnuft ehhitud.

5. Pea, käed ja jallad! teile Niid tulleb minna rõle: Kui uskus algate, Siis laisa seltsi karta Jaab teiest kangel ärra, Ehk kül end tõga waewate.

6. Niid minno hingand kehha! Död wotta jälle tehha: Jo olled maggand kül. Kül sa saad waga nähha, Kus tööd sul polle tehha, Kui rõmustus saab taewas sull.

7. Mo kõrwad, su ja südda! Niid kiitke wäga Sedda, Kes ihho, hinge eest Kui hoidja muustet kannab, Ja armust abbi annab, Ja peästab teige kohjo käest.

8. Mo rõõm, oh Jeesus! tõtta, Mind wario alla wõrta, So arm mull' paistko weel: Kui Sa kann tahhab neelda Mind, lasse inglid keelda: Need olgo mulle warjaks teäl.

9. Mo armad, teil ka olgo Hea pääw, ja ärrast tulgo, Mis teid woib kurvasta. Oh Jeesus, keda hädda Ja kaebdust; kule sedda, Mis tulleb käest palluda.

320.

Wiisil: Au, Eizus, olgo süddamest.

Oh armad wennad, ded ka, Oh kuulge minno sanna. End wotke hästi walmista Ja Jeesuse holeks anda. Ei nalli assti polle siin, Sest se Jeesus surm ja piin, Mis meid on pattust rästnud.

2. Kas sünnib alwaks piddada Jeesuse surma hädda? Ja jalgadega tallada, Ehk põlgada keik

keik sedda? Baat! sedda teme tdeste, Kui meie ühhe pattule Beel anname sin woimust.

3. Oh! mälletage süddames, Mis Isand meie teinud, Kui meie waesed hädda sees Ei kuffi armo leidnud: Süs tulli meie Jesuke, Ja kinnitas meil heldeste, Et ta keik wõllad maksnud.

4. Ta andis andeks heldeste Keik meie ekkusid; Eks olle tõsfi? ütrelge, Mo wennad, andisad waesed! Ta ütles: süid on leppitud; Müüa ellage kui peastetud, Ja lahti tehtud hinged.

5. Mis arm se on? kuffi agga se, Mo armad wennad, tulleb? Et kahhe wahhel ollere, Ja südda arraks lähhab? Baat! wahhest teie ledate, Ja uskus julged ollere, Ja wahhest jälle arrad.

6. Oh wotke süddant kassuda, Süs näte teie selgest, Kui pat teid tulleb kiusama, Et teie süs ni julgest Ei wõtta sedda lämmata; Waid südda tahhab unnusta, Et Jesus teid on peastnud.

7. Oh ärge olge moistmatta, Kui moistmattunmad lambad, Kes ennast andwad weddada; Kuhho sa ial tahhad: Kui patto himmo tuiset weel, Süs ütrelgo so usklik meel: Jesus mind peastis sinnu.

8. Ja sedda tehkem julgeste, Süs on meil rahho ikka: Se risti lödud Jesuke, Se kaurad keik wigga. Mo wennad, andke kät se peast Ei pea enam meie meel End lastma pattu petta.

9. Te kallis Onnisteggia! Et olleme keik julged: Kätpiddi wotta tallota Meid sinno wassed lapsed. Kui pat meid wottab kiusata, Et

ise meie tullea, Et sa meid pattust peastnud.

321.

Ach du siebes: volles Wesen ic.

Wisil: Au, firus olgo iggawest ic.

Oh armas Jesus! meil on weel küll kartus, ning ka häbbi, Kui mõtleme so armo peäl, Et omma surma läbbi Meid wallitsenud ennesel, Ja meie waesed süiski weel Ei tunne sind ni selgest.

2. Se tõsfi on: sa olled küll Jo monda hinged wotnud, Ja kui ta ennast andis süll, Ka puhastama tõtnud: Sa olled tedda keelmatta Ja häddast peastnud, armust ka Teind õigeks kaks ja truiks.

3. Se wõttaks armo sallata, Ja selle tööd wägge, Kes sin ei tahhaks tunnista, Mis on heal meel teggi, Et temma omma werrega Meid keik on wotnud puhhast, Kes sedda hästi noudnud.

4. Eks olle selle hulga sees Jo monned innimesed, Kes küll on akwad ilma ees, Ja ärrastatud waesed, Kes süiski sinno waimoga, (Mis on ma ilmal teadmatta) On woitud wägga rohkest?

5. So puhha risti-koggodus Kui kuulda haab sest hulgast, Ja armastab ja auustab, Ja üttab tedda wahwast. Oh! peaks ta ni puhhas ta So silma ees küll ollema, Kui ta on wende melest.

6. Baat agga, armas Jesuke! Ehk sa küll wainistanud; Meid rohkest, süiski olleme Ka kah-

jo nähha samud. Sest monni ei sa eddase, Ja monni on weel foggone So ellust kangel ärra.

7. Ja peaks nüüd ka oüema Se surem hull, oh Jeesus! Kes hakkawad jo ellama So armo läbbi uskus, Kes ennast andwad sinnule Weel iggapäwa täleste, Ja kirta tee peäl käiwad.

8. Ei ommeti keik polle weel Sün sedda armo noudnud, Et olleksid jo ennestel Se õnnisata joudnud: Ja süski sinno surm ja piin, Oh keik need hinged, kes on sün, So ommaks lunnastanud.

9. Sind palluwad so sullased, Ja sinno ärra mardajad, So ärrapeästud pattused Sind wärga kummardawad: Oh! tulgo sinno waim nüüd weel, Weel tänapäwa meie peäl; Se meie armo saarko.

10. Oh, kallis arm! oh, kaunike! Oh, helde armo peäle! Sa kallis armo tuloke! Oh sada sada tele Keik neid, kes sinno armo tööd käiwad, agga süddamed On ommeti weel tümad.

11. Oh nende tahtmist, Jeesus! sa, Sa ise murra katki: Ed mahha kõrged mõtted ka, Ja allanda neid mani: Oh wotta ärra riggedust, Ja kangekaelust, surustust, Keik wotta hoopis ärra.

12. Et hña armust nende peäl, Kes wälja tummad lapsed On, sinno teed ei tunne weel, Et taltsaks nende mõtred; Keik agga kes head käiwad, Waid süddamed on karmwalad, Neid näita meile ülles.

13. Keik lihha himmud kauta, Ja te, et meie wacsed Neid wõrtame keik põlgada, Kui umme nägoge

näggemissed. So armo, mis on rõõm, ja õn, So himmud, mis keik pühhad on, Neid panne assemelle.

14. Ma pealtsed asjad oüema, Neid meles takka noudma, Ja tühja lihha komega Siin ennest rõmustama; Se on küll õige kurwastus, Piin, waew, ja selge willetsus, Mis kurrat rõnneks hüab.

15. Waat agga, peigmees, Jeesus! So tõe õppetused On tuima inimisesse Küll hirmsad õffitused; Et nende sees on runmalus, Sest kallist sammast tüddimus, Mis nemmed ei woi moista.

16. Oh, tulle! Jeesus tulle sa, Oh! kela patto ärra: So waimo tuld meil läkkita, Ja põllera keik ärra, Mis hingele üks tühhi piin, Ja anna, et need rahwas sün Keik saaksid õiget ello.

17. Kas tahhate, et Jeesus Teid sataks õige tele? Ja otas reie järrele, Et parrandate meie: Oh! tahhate nüüd sedda teed, Mis enne käinud pattused, Kes põrgusse on läinud.

18. Oh helde JEsand! sinna nääd So laste õhkamissed, Oh! tomma meie süddamed, Ja kehla lahkumissed. Oh wata meie kurwa meelt, Oh! kule laste nutto heält, Neid sada rahho lise.

19. Keik järrestikko fihhuta, Et moistaks nende südda, Et teime teise järrel ka Küll selgest tunneks sedda, Et ikka, Talle järrele Siin kõndima on õnnis tö, Ja kaunis, magus ello.

20. Oh rahwas! kuulge, tulge nüüd Se armoastusse liggi, Mis hawasid keik meie süüd, Ja

teggid sellel higgil. Keik kurrjad himmud lahku-
go, Ja iggaweste kaddugo, Oh! sage Talle
pääralt.

21. Ka tulge kallid hinged! siis, Ja joudke
uõfinaste, Keik süddames on teine wiis, Kui
ollid ennemuiste, Kui teie waewa tundsite, Mis
ennestele reggite, Kui sõbber alles wõdras!

22. Et läkki, heitkem põlwele, Ja silmili keik
mahha. Waat peigmees seisab liggigi. Ja ei
jä ükse tahha. Oh! kiitkem omma Jesukest,
Ja laulgem puhtast süddamest Nüüd Amen,
Halleluja.

23. Nüüd Jesus! sinno armastus Meid
tommab, ning ka sadab, Se on ka meie õnnis-
tus, Mis peäle südda watab: Üks wiim, mis
sadab kasso teäl, Üks waikne armo-tule heäl,
Mis puhhub kuhho tahhab.

24. Oh Jesand! anna meile kät, Se arm-
on wägga kallis. Waat! siin on meie südda-
med. Nüüd rahwas olge walmis! Ja igga
hulk se sütab ka Jo ommad lampid põllema. Ja
Peigmees! minne ele.

322.

Ah! stebster Jesu, ruffe mich ic.

Wisil: Nüüd ristirahwas laulage ic.

Oh armas Jesus! kutsu mind, Et so heidke
tundmas ollen; Sest hing, ka ihho õstib
sind, Kui kanna-poeg ma tullen So järrele. Kui
pat ja surm, Ja kartus on, kui raske koorm,
Siis woid mind fertitada.

2. Ma ollen paljo patto teind, Hea melega
kül eksind, Ka kui sa minno järrel käind, Ei olle
ma

ma sest holind; Ma ilma asjad noudsin ma, Ja
süda tee peäl käisin ka, End tahtsin hukka sata.

3. Siis näita sinna minnule, Mis maggus
on so ikke, Sa annad armo rohkeste, Sa polle
õnna sitke, So meel on helde, tasfane, So werri
peästab üksine Neid innimesi pattust.

4. So tasandus mind rõmustab Ka wasto
õnna, patto: Arm armo peäle mulle saab, Ma
õnna sest keik rõmo: Mull' ello, õnne tootad,
Oh hing! sa tõest rahho saad Sest tootusse
õnnast.

5. Kül olled hea, mo Jesuke! Te, et ma us-
sin sedda, Ja et jään allandusseste, Ka näitan
õnne neida, Et ollen rahhul sinnoga, Ja, et
õnno liggimenne ka Woiks olla moga rahhul.

6. Kui sedda koormaks arwab meel, Siis
õppin uskima kangest, Se koorm siis kergeks
õhhab teäl, Et sünnib kanda hõlpsast: Sa ar-
mastus keik sedda teeb, Et kergemaks so ikke lääd,
Ka olled isse kandja.

7. Nüüd omma kerge ifkega, Oh Jesus! aeg-
st tulle, Ja te, et omma teoga Ei minna sü-
dastelle. Oh! sada, et sind armastan, Siis
õnno boga kül kätte saan, Et iggawest sind tenin.

323.

Wisil: Nüüd surno kehha mattame.
Oh helde, kallis Jesuke! Te lahti minno süd-
dame Neist sallajamist wõrkudest, Ja mind
õnno kurrvast süddamest.

2. Ma hüan, Jesus, appi sind, Oh Jesus,
õnno aita mind; Mul on suur hädda süddames,
Ka ollen raske murre sees.

3. Ma mõtlen sinno surma peäl, So hawwad on mo honeks teäl, Et saaks mo hing neis hoies tüh, Ja armo sisse woetud.

4. Oh Jeesus hoia uskus mind So werre sees, kui ofsin sind: Lass' mind so werres uiuda, Et ial ärralahkuda.

5. Oh Jeesus, sinno werre wäes On abbi keel kil ilma sees, So werri woib keif puhhasta, Ja murre sees ka rõmusta.

6. Sa olled, Jeesus, wäggen mees, Te puhhast mind so werre sees, Siis ollen õiges puhtustes, Ja ellan pühha ello sees.

7. Oh Jeesus aita isse mind So werrega, siid fidan sind; Mind nõdra, Jeesus kinnita, Mind puhhasta so werrega.

8. Müüd jaän ma, Jeesus, rahhule So werre sisse kindlaste: So hawwade sees hoia mind, Siis iggawest ma fidan sind.

9. Amen! müüd Jeesus arwita, So waimopa mind kinnita! Amen! oh Jeesus aita mind, Siis iggawest ma fidan sind.

324.

O Jesu Hoffnung wahrer Heu.

Wisl: Müüd surno kehha mattame.

Oh Jeesus, helde olled sa, Ja ustaw, sell ühes lotus ka, Kes ussib, pallub süddamest, Mis kasso leiab temma sest?

2. Sind, sind, oh Jeesus! leiab ta, Kui magus messi olled sa, Mis üllem kui woib ihkaba, Se on mis ofsi, leiab ka.

3. Müüd polle, mis on magusam, Ei kuulda müüd, mis helledam: Meel armsamat ei tunnege, Kui on se laps, mo Jeesuke.

4. Et

4. Ei keel woi üllesrākida, Ei kirri sedda näita; Kes Jeesust tõest armastab, Se üksine et tarkust saab.

5. Mo magus nut on tunnistus, Mis magus on ta armastus, Mis näitis, kui werd walas ta, Se wõttab süddant jahhuta.

6. Oh imme: Würst, kes woinust saand, Ja kallist palka walmistand: Mis süddamest siin tahhan ma, Mis lodan, üksi olled Sa.

7. Kui pallaw on so arm so sees! Kui magus temma põlletus: Mo eest werd walland maewa al, So walgus wiib mind Jummal.

8. Ep olle ühte rofikest, Kust magusam hais waseks seest: Kui se mo mõtted rõmustab, Mo waim siis ellast minnestab.

9. Se on kui wina, pima oog, Kui keigekalim hinge roog, Mis ei te nälga wähhemaks, Waid isse lähhäb suremaks.

10. Kes sedda maitstud nälgab weel Kes joob, sel on weel janno teäl: Ta nouab Jesu heldusse, Müüd keif on auruks temmale.

11. Kes armastust müüd maitseb siin, Sel' on ta magusam kui wiin: Kes sest saab täiest, dnis se, Ei sannel pudu ühtege.

12. Oh armastusse imme: tõ, Kuis põlled sa lahkest! Kes Jeesust armastab, sel on Siin keige armastusse kroon.

13. Se armastus teeb haigeks mind, Meel ihkand siit, ja ihkab sind. Millal saan kül, mind nāggemast? Suud anna mulle magust.

14. Mo sisse, Jeesus! tulle sa, Sa üksi woid mind

mind jahhuta, O tulle! to so jure mind, Siis armastan ma järgest sind.

325.

O Lämmlein geschlacht ic.

Wisil: Kes Jummalat ni lassab tehha.

Dh Jeesus, pühha Tallekenne! Kes olled mo eest surma läind, Kui minna mötlen, armokenne! Mis head sa mulle olled teind; Siis minna wägga ihaldan, Et ma sind ennast nähha saan.

2. Ma ollin üppris wägga rummal, Ja ussin patto teggema, Ja äkkitselt mull' waesel, Jummal! So walgus piddi tousema, Sest ärkas illes minno meel, Ja sedda ma ei moistinud weel.

3. Siis hakkasin ma tundma hädda, Et südda olli kirwine, Et uhkus wägga rikkund sedda, Et orse tühhi olli se; Waid seddamaid sain tunda ka, Et keik läks ärrasullama.

4. Kül süddames ma tundsin sedda, Kes olli tulnud minno peäl; Ei minna saand weel nähha tedda, Sest se keik olli umne weel, Ja siiski seisis mötte fees: Se on üks wägga kallis mees.

5. Siis südda armastusses põlles, Mo himmud käisid temma peäl, Se Jeesand seisis ilka meles, Ja pole südda wahhis teäl. Mind nägema gemitata kinnitas, Kes olli mo fees likumas.

6. Mis rõmo minna siis sain kätte, Kui Jeesus tuli minnusse! Ma heitsin mahha temma ette, Ja sai mo peäle woinusse Weel enne kui ta armo tõ, Ja nime wäggi olli ka.

7. Ma tundsin wasti, et nüüd tuli Mo Kallis Jeesus minnusse: Sest orse kui ta nägga olli, Kui

Kui risti külges surmase üks, ja keik ärralepitas, Mull nenda ennast ihuutas.

8. Seal wessi temma külje hawast Ja werri jooksis rohkesti: Ja kahhest käest ja kahhest jalast Kui werri tükus selgeste. Ma näggin, waim sai oimaseks, Ja meel läks pea seggaseks.

9. Nüüd diete sain moista sedda, Et ollin hoopis hukka läind; Ma tundsin orse surma hädda, Et ma ni paljo patto teind. Mul olli hirm, et ollin ma üks Jesu tapja olnud ka.

10. Mo kallal peälegi nüüd olli Se hinge tapja, waenlane, Se teggi mulle sega tülli, Et illes: patto sullane! Eks sinna polle minno käes, üks pörgo tuk, ja surma mees?

11. Ma pöörasin kohhe sinno pole, Dh ilma mita talleke! Ma andsin ennast sinno hole, Mo kallis helde Jeesuke! Et piddid moga teggema, Mis so nou piddi ollema.

12. Kül wahhest kartsin, et weel minna Ei wõlbaks sulle tullema: Siis lootsin ta, kui meel sai süna, Et piddin so palk ollema. Ma mötlesin: ta hallastab Mo peäle, ja mind arwoitab.

13. Siis Waimo läbbi ööldi mulle: Sa ärwanerud! kule nüüd, Ma annan armust andeks sulle Keik sinno rasked patto süüd: Nüüd on sul rahho, õnnistus, Ja kaddumatta rõmuskus.

14. Se wägga rõmustas mo mele, Ma hinnasin nüüd sinno fees, Ma waatsin agga sinno peäle, Mis sinna teggid süddames, Sa põlletasid, surmasid, Sa parrandasid, aitasid.

15. Mull anti armust roga süa, Se olli manna ello-puust; Ja sedda anti mulle jua, Mis jo-

seb ello jõe suust. Saks, Jesus! mo eest anti
sind, Et piddid nenda toitma mind.

16. So werri, mis so hawust wallas, Se feik
mo surma upputas: Se wessi, mis so kühest
wolas, Se feik mo rojust kautas. Ma jain so
liikmeks sinnusse, Ja sinno laste feltsisse.

17. Kui waenlane sai sedda nähha, Mis min-
na sain so armo käest; Siis püdis ta mull' tälli
tehha, Ei minna holind süski sest. Ma jätsin
tedda wihasse, Ja jain so ihho hawusse.

18. Üht sanna weel, mo Tallekenne! Ma pal-
lun teigest ommast wäest: Ja mulle kasjaks ar-
mokenne, Mu lahkugo feik süddamest: Siis käin
sün walges, ollen ka So rigi õnnis pärria.

326.

Du wollest uns das Kreuz-Geheimnis ic.

Wifil: Mis kirust woime, JSand! sulle re.

Oh Jesus! wotta sa meid walgustada, Ja
omma ristis-surma õppetada.

2. Sest se, mis eest so werre andsid sinna, Ei
se woi ellades sün tühjaks miina.

3. So sanna kargab ülle mürid' akka; Ka kiru
satusse fees sel polle wigga.

4. Kes panneb paiso sinno werre jöele, Et ta ei
joseks teige ilma peäle?

5. Kus on se pääw? Kes teab sedda aega? Et
temma omma wägge ei woiks näita.

6. Se tõeste ep olle nalja asfi. Eks olle altari
al innimesi,

7. Kes mitto aastat kätte-maksimist hüüwad?
*Kes teab, millal need weel rahhul' jäwad?

8. Kui

*Bata Joan. Ilmutam. ramato 6. peat. 9. ja 10. salu.

8. Kui kurrat: olge wait; ei neil woi dõlda,
Kuis Jesu werre heält ta jouaks keelda?

9. Mis; agga hüab kallis Jesukenne? Mul
janno on; oh risti-innimenne!

10. Kas wiha-meeste werd, sa JSand! püad?
Ei mitte: surmast neid sa wälja hüad.

11. Ja tahhaks, et ei ükski hukka lähhaks, Ja
panneb omma surma armo tähhaks.

12. Et agga lihha meel ta heält ei tunne; Ja
kõrw ka sedda tähhele ei panne:

13. Sepärrast on üks hull, kes tunnistawad,
Sest polle ükski wait: feik kiskendamad.

14. Need hüüdwad iggas paikas, tede peäle;
Oh innimesed! Kuulge meie heäle.

15. Et teid woiß Jesu pole juhhatada: Siis
volle tarwis, wiha alla jada.

16. Siis polle tarwis, kaljudele dõlda: Oh!
woffe nüüd meid waesed ärraneelda.

17. Ei mäggedele: tulge, ja meid katke, Meid
õnnetummaid, ja meid kinnimatke.

18. Mi kui sa olled, Talle liggi astu. Kui tul-
sed, siis sind wottab heldest wasto.

19. Kui patto wõlg sind tahhab hirmutada;
Siin on, kel janno on, sind parrandada.

20. Selt, kelle kätte õige kõhhus antud, On
ello pattusteale ossaks pantud.

21. Kes nüüd on pattune, ja rop, kel häbbi, Ja
ommast wäest ei sanud kusti abbi,

22. Waid Jesu jalge ette allandanud; Neist
volle weel üks ainus hukka sanud.

23. Ehk olleks temma karro; ta saab lambaks.
Ehk olleks külm, kui jea; ta saab kül sojaks,

24. Ehk surmud on: uus ello tulleb ette. Kõik
Jesü annab tedda poia kätte.

25. Waim püab tedda illusaks siis tehha;
Mi wäljas-poolt, kui seest on armo nähha.

26. Kõik wäljas näikse Jesü surreminne; Seest
agga pühha Waino ellaminne.

27. Se on nüüd meie tö ma-ilma peäle. Seest
Jesüs annab meile omma meele.

28. Et sedda peab waestel tunnistama: Weel
teie woite talle prudiks sada.

29. Prudiks sel armsal waggal Jesüsesle,
Kes sadab kuulna ue laulo heäle.

30. Kätipiddi tahhame teid finni wõtta, Ja
omma häbbi sees Ta pole tõtta.

31. Ei meie häbbene teist: waatko sedda Kõik
wariserid kes ei tunne hädda.

32. Kõik meie tõeste teid wime siina, Kus Jesü
sus on: Kõik se saab korda miina.

33. Ja temma wottab kätte peäl teid kanda,
Ja mis weel ennam on, siud teile anda.

34. Ta hakkab teie kaela ümber finni: Ta
kohhus on, et ta on armolinne.

35. Seest neil, kes waimus temma jure joud
wad Ta annab siud, ja keif, mis nemmad nõud
wad.

36. Mis on se: waimus temma jure joud
ma? Et teada saaks, mis peab takka nõud
ma.

37. Se on: Jesüses jalge ees siin uskma, Et
meie siud ta wõinud ristis maksta.

38. Ning kui ta surma ristis lõppetanud,
Siis pühha waim on tedda digeks moistnud.

39. Ja

39. Ja kui ta woimust sanud patto peäle, Ja
andis kohhut, taewa sada, jälle.

40. Ja minna, ehk ma sedda kõi ei näinud,
Ollen sel tunnil pattust puhtaks läinud.

41. Seäl minna ollen wärstiks sanud jälle;
Ka härraks kurrati ja sirma ülle.

42. Mis moddub siis keif hädda, patto wig
ga? Kui Talle werri kä, ma woidan ikka.

43. Ja kui ma mõtlen werre hinna peäle, Ja
lassen Jesü hawusse mo meele;

44. Siis wärsewad keif ma-ilma lapsed,
Et nemmad ei woi seggada mo mõrted.

45. Mis imme! Jesüs on meid armastanud,
Ja keif ma-ilm on ammo käsko sanud:

46. Et ta üht last ei pea ärratama, Mis us
kus maggab, egga hirmutama.

47. Seest need on sanud rahho Talle külges,
Ja maggawad nüüd julgest temma süles.

48. Saab nähha, kes neil julgest tülli tehha:
Jesüses kä on nende hing ja kehha.

49. Kui hea se on, ja wägga meele pärrast,
Kui kegi peäsnud keigest ilma karrast.

50. Oh Jesand! kui meil agga joudo olleks
Keif pühhad teeksiime sull warsti waeseks.

327.

O Water: Herr! o Liebes: Drunk ic.

Wisil: Oh Adam! sinno et Jesus ic.

Oh Jesü südda! Jesüke! So armo hallik
ikka head Jesü meelit teed meilege, Et par
tanda mo wigga; Meelt, süddant, hinge wotta
sa, Ja rohke armo merves Reid posse puhtaks,
lopputa, Ja uiuta so werres.

2. Keif

2. Keif tullist wiha waigista, Ja mille armo sada; Ra iggawat tuld kustuta, Mis mind woiks pöletada. Keif kurja aia minno seest, Mis mind woib külmaks tehha, Et ma so armastusse käest Saan ello walgust nähha.

3. Mo süddant, meelt, ja mõtred ka Nüüd mõtta õppetada, Et jouan waikse melega So maenitsused kuulda Keif woðrast tuld mus lämmata, Mis põrgust wälja joseb; So leggi agga tundko ma, mis armastussest touseb.

4. Mo Jummal! sega süta sa, Et armastussest pöllen, Et sinno arm ei lahku ka, Ehk surren, ellus ollen; Sind armastama õppeta So wälmoga; ja anna, Et sinno armastust woin ma kül aufast tähhel panna.

5. Sind armastama tousko ma So armistahmist möda: Ma mingo nenda maggama, Mo palwed wotta kuulda. Sind armastama, aita mind, Ni kui ma ial jouan, Et ikka liggimest ja sind Siin armastada nouan.

6. So armastust keif ihkago Ra õhka des mo südda: Mo silma wessi wolago, Et saaksin rohesest sedda: Mull' lippuks on so armastus, Mis al ma ollen wandund; Mo kindel lin, kilp, rõõmustus: Seta ma olleks kaddund.

7. Oh armastusse Jummal sa! Ma tahhan ennast heita So alla ellus surmas ka, Te, et mo seest ei leita Muud, kui so kallist armastust. Seest tahhan juttustada Ja kita sinno hallastust, Kül sedda tunnistada.

8. Ma rägin, wait ka ollen ma Sell' auuks, kes mind lonud Ja armastand, et armo ka So armast

armastus mull' tonud. Te, et so armastus mo sees Mind sataks armastama Sind keiges minno süddames, Ja sedda tätest tundma.

9. Nüüd armastusse leki sa, Oh Jeesus! mo sees süta, Et põrgo wihaft peäsen ma, Et se ei aega wita: So maggus armastusse tõ Se mo sees wallitsego, Mo armastusse legike Se kumalt ikka seisko.

328.

Ihr Kinder des Höchsten, wie stehts ic.

Ommal wiisil.

Oh Jummal lapsed! kuis armoga luggu? Kas armastus süddames sadab jo suggu? Dns ühhes nous ikka keif süddamed weel? Ehk, tunneb jo lahkimist wendade meel? Se JEsu seal taewas woib süddamed tunda: Ei sünnige wendade nimmet neil panna, Kui armastus süddames legid ei anna, Kui armastus süddames legid ei anna.

2. Ni pea, kui üllewelt sündsime ueks, Siis Kristus meid wallitsee wendeks, ja deks: Üks JEsu, üks usk, ja üks waim, ja üks te, üks rist: misse seadus on keikidele. Need woinwad tõest süddamed kokko siin kõita: Ei woi meie muud seest, kui maggusat leida; Riid, kaddedus, wiha ei sa ennast näita, Riid, kaddedus, wiha ei sa ennast näita.

3. Se emma, kes üllewel, tous meid peab, Se on se, kes armastust süddames seab. Üks ennam ei maksu, kui teine nüüd teäl, Seest süddamed ühhendab allandlik meel: Kus isfi-meel, wiha,

wihha, riid wallitseb wähhä, Seäl polle weel mitte täit armastust nähha, Weel wähhem se inglidel rõmo woib tehha; Weel wähhem se inglidel rõmo woib tehha.

4. Ka suagulašt Sioni koggodus jättab, Ja wendade seltsi end rõmoga heidab. Kes ma- ilma rõmust ei lahjuta end, Ja süski end kawwalašt näitab kui wend, Et tedda woi ellades wennaaks weel wõtta, Kui meelt parrandama ta austaft ei tõtta. Sest Sion ei lasse heal meel end petta, Sest Sion ei lasse heal meel end petta.

5. Waat agga, mis õnnistus meile on antud, Kes olleme wendade hulka jo pandud. Waat, õnnistud olleme siin, ja ka seal. Oh! kiitkem siis Jesust, kes seltsis on teäl, Et laulgem siis Jesandat keif ühhest melest, Ja temmale tulgo au keifide kelest, Et tunnukse Sioni hea selts sest healest, Et tunnukse Sioni hea selts sest healest.

6. Mo wend! mis ma ollen, se olled ka sinna, Sa pärrid ka sedda, mis taewas saan minna; Ja senna käib igga meel keifide eest, Ühte ainust ka noutakse koggodussest. Meil tulleb kord wende eest ello ni jätta, Kui Jesus sai surres meid pärriaaks wõtta: Üks like jo tunneb, mis teisel teeb hädda, Üks like jo tunneb, mis teisel teeb hädda.

7. Oh! nomigem, saatkem ka teine teist teie, Et ello kroon ei saaks käest woetud jälle; Kui Sioni werrest nüüd Yabel on täis, Siis hoiab me ühte, sest arm on, kui kōis. Ja laste heält kuleb kül JSsa seal kõrgest: Täis üks meel se rikkub ka Yabelit kergest: Kes saab nende wasto, kes ühhes on järgest? Kes saab nende wasto, kes ühhes on järgest.

8. Siis

8. Siis olgem nüüd rõõmsad, ja armastust hoidkem, Ja waepatud wendade foorma ka kandkem, Et pääw päwalt armastus kangemaks jääks, Ja ellades sõbrus ei orsa siin näaks. Se JSsa ka sedda heal meel woib nähha, Kui kites au temmale wortame tehha, Ehk meie, kui lapsed kül jouanie wähhä, Ehk meie, kui lapsed, kül jouanie wähhä.

9. Seäl teises ma-ilmal on parrem se luggu, Kus JSsa ees seisab se õnnistud suggu, Ja palawas armus jo kunningast näab, Kus Jesusse heldus neil' selgemaks jääb. Oh! sago nüüd ühendud süddamed, käed, Ja Sioni pärrast ka teie keif palwet: Arm hoiab ni tuggewast ühte need meled, Arm hoiab ni tuggewast ühte need meled.

329.

Ach Gott gib du uns deine Gnade etc.

Wisit: Keif tulge minno jure nüüd etc.

Oh Zummal! anna armo nüüd, Et dälust keif ja patto süüd Woin tundes mahhajat- ta, Kui Jesust uskus kindlaste Nüüd nouan, kes sin täieste Mull' appi jouab tõtta.

2. Se, et siin ellan järgeste So sanna möda waggaste, Ja keif jo ainiks pannen; So waimoga mind wallitse, Et orse lähhan taewasse Jesusse läbbi. Amen.

330.

O der alles hatt' verloren, etc.

Wisit: Nüüd sünnud kehha mattame etc.

Oh kes keif olleks kautand, Ka entiašt, agga kätte saand Se ühhe, mis on tarwis teäl, Nust rõmo saab hing, waim ja meel.

2. Oh!

2. Oh! kes keif ärraaimustaks Ja Jesust üksi mälleraks, Sest temma arm on lõpmatta, Teeb süddant waiseks, puhtaks ka.

3. Oh kes ta armo merresse Siin olleks uppund terweste; Ei se saaks nähha kurvastust, Ei murret, waewa, ahvastust.

4. Oh kes keif mahhajättaks teäl, Et keifist lahti olleks meel: Siis woiks ta rahhus ellada, Ja rõõmsaste siit lahkuda.

5. Oh peäseks südda nüüd sest ka, Mis pettab tühja näoga, Ja tedda kelab karmwalast Jesuse jure tüllemast.

6. Oh saaks hing armo walgussest Jehowat leida ennesest, Et temmaga jääks ühendud, Sest wse tühjad on keif muud.

7. Oh hoiaks mo meel üksiti Jehowa pole allati, Siis lõppeks üksford süddamest Keif waew ja wallo iggawest.

8. Mo Jummal! rikkas heldussest So sisse tomma risti wäest Mo waimo, hinge, et soga Ma ühhes ollen lõpmatta.

331.

Wisil: **Woi!** mis minna ollen teinud 2c.

Dh! kui rummal on mo südda! Jesus! awrowa liffult sull' Tunnistan, ja kaeban sedda. Pat kül teggi hädda mull'. Minna olin rojane. Ja ka wägga pörane, Et ma wotfin isse püda. Dimmast häddast lahti sada.

2. Esiste ma noudfin sedda, Et ma tunnefin mo süüd: Kui sain tunda mo suurt hädda, Ei ma sedda tahtnud nüüd. Oh kuis wottis kannata Minno Jesus minnoga, Enne kui ma uskma õp nud, Et keif olli Jesus maksnud.

3. Kui

3. Kui ma noudfin head tehha, Siis ma tundsin wigga teäl; Kui ma püüdsin Jesust nähha, Siis mind lihha waewas weel: Kül ma näggin siis, et ma Alles olin rannora: Ennesest mo patto kehha Ei woiind muud kui kurja tehha.

4. Kui ma mõtlin: nüüd mo wigga On kül orsa lõppenud, Ei ma arwand, et ni wägga Olin ennarn rikkutud; Siis ma jalka tallast teäl Pea- lani tundsin weel, Et keif minno südda, mõite Olli sanud patto kätte.

5. Waat! ma püüdsin lahti sada Reigest minno pattudest; Agga ma ei woinud moista, Et mind minno Jesus sest Lahti teinud kannates, Et, mis ma ma ilma sees Teinud, keif se patto kerra Temma täiest maksnud ärra.

6. Mis hing ial waewa näggi Omma rumma- lusse sees: Keif mis nulle hädda teggi, Sest sü olli minno käes, Et ei woiind ma uskuda, Ja ei tahtnud olla ka Pattune, ja kurjad mõited Nahha ja mo kurjad kombes.

7. Sest on ilmas õnnis ifka, Kelle filmad lahti laand, Et ta näab: keif patto wigga Jesusest on surretand: Jesus ärranetud sai, Keigel il- mal õnne tõi, Maksis pattud, ello toja, Keige Ma, ja taewa loja.

8. Kes süin mind woib hukka moista, Kui saan Jesu hinda näind? Kes woib kohus wastro moista, Et mind Jesus lahti teind? Ehk ma ollen rummal kül; Tarkusseks on Jesus mull': Kül se seisab mo eest kohus, Kes sai pörgul' surma- kohhuse.

9. Kül se seisab minno kõrwas, Kes mind wäg- ga

ga armastab, Kõl se seisab mo eest waewas, Kes mind pattust lunnastab; Ei ma karda keddagit, Surma, patto, kurratit: Mul on teada Jeesu wäggi, Se on minno abbi-mäggi.

10. Kohkus Pea on Jeesus isse, Kes mind lunnastanud teäl, Mo hing waub rõmo sisse, Et mo sõbber on jo seäl. Kõl mo hing siis nähha saab, Mis nüüd uskus ihaldab: Hõpis peäseb patto käest, Surma, pörgo-waimo wäest.

11. Se, mis, Jeesus! rõkind sinna, Polle weel keik minno kä; Agga tõest tean minna, Et saan, mis nüüd silm ei nä: Kõl sa annad keelmatta, Keik, mis tootanud sa. Amen on keik tootusjed, Jggawesjed kinnitusjed.

12. Nüüd mo hing! oh ärra wässi Palwe: ärra holi sest, Kuida ilmas käib so kässi: Ei siin ello iggawest: Pallu agga järgeste: Jeesus! aita heldeste, Uskus wõiteldes keik woita, Amen! sinna woid kõi aita.

332.

Wõsil: Oh JSsa taewa rizi sees 2c.

Sõ kunningas! nüüd hallasta, Oh tal, meid wotta toeta, Meid nõdraid, Jeesus, aita wita, Et jouame siin wõitelda, Et wõimust saame lõpmatta So werre läbbi keelmatta.

2. Keik meie tõ on tühhine, Ei kolba So ees ühtege: Mis isse teme, mõtleme, On paljas So ees peälege, Keik meie südda, nerud ka On lahja ti So ees lõpmatta.

3. Mo sallajamad mõtted ka Ei olle so ees teadmatta; Mis tehtud kurja ilma sees, Ei wõit neid kaita ükski mees; Mis salaja on süddames, On paljas keik seäl kohro ees.

4. Mo

4. Mo pattud, Jeesus rikku sa, Mis teadamad, teadmatta, Mis minno süddant waewawad, Mo peäle uest kaebawad: Mo Tal! neist te mind kõi sa So omma kalli werrega.

5. Mul on kõi paljo wõitlemist, Ja tunnen usso teggemist, Mind waenlane ka hirmutab, Ja minno süddant kurwastab, Ei woi mind aita üksige, Kui sinna üksnes, Jeesuke.

6. Jo Sadan puhho hirmutab, Jo puhho süddant kurwastab, Kui sega polle rahhul weel, Siis lükkab uhket meelt mo peäl, Mind püab wõnne wiisiga Mo ommast Tallest lahuta.

7. Kui siis ei maksa uhke meel, Ja tõstab wõnne minno peäl; Kui, Jeesus, hirmust peäsõd sa, Siis tulleb kawwalussega: Kui ma ei walwa allati, Siis mind ta pettab peagi.

8. Mo Jeesus, nüüd mind kinnita, So kalli nähha Waimoga: Mind nõdra, Jeesus, puhhas So omma kalli werrega, Mo süddant nõkus wõta Sesamma kalli werrega.

9. Ma ütlen sulle, Jeesuke: Oi! Oi! mo kalle Talleke, Mul on kõi iggaw otades, Ja siiski on süddames, Et sinna hädda sisse mind Ei wõta, et saan kita sind.

10. Mo Tal, sa ütled minnule: Oh ärra kare, ussike! Kui juhtud tulles ollema, Ehk ristis weres wimma: Se wee-woog sind ei upputa, Ei risti tulli kõrweta.

11. Mo süddames mull kinnita, Mis ommas wanas rõgid sa: Ma ollen tulnud otsima Keik pattused nüüd armoga, Ja ärrapeäsimä nemi ad keik, Mo hawus on neil pühha paik.

h 2

12. Keik,

12. Keif, mis sul pudub ialge, Mo seest sa leiad rohkeste: Ei pea pudo ollema, Sind tahhan isse aidata: Ma ollen sinno hinge peig, Mo seest sa leiad abbi keif.

13. Mo hauusse ja hingama Nüüd minno pühha rahhoga; Ja walwa, panne tähhele, Ma seisan so eest järgeste, Ja olle rahhul minnoga, Siis on sul rahho otsata.

14. Amen! mind ikka kinnita, Mo kallis Tal! so werrega! Ma annan keif so holele, Ja warjule lään sinnusse: Kui kalla uiub merres ka, Las mind so werres uiuda.

15. Ei kalla mäel woi ellada, Waid ello woe seest otsib ta; Ka nenda, Jesus, nõrken ma Siin ilmas sinno werreta. Amen! so werres kossuta Mind taimme armo wihmaga.

333.

O du süße Lust ic.

Wisil: Zelde Jesuke! Sinno 2c.

Oh, mis maggus on Jesus, minno õn! Diger rõmo mulle sada, Walle rõmo ma ei ora: Oh, mis maggus on Jesus minno õn!

2. Selgest armust seält Jaggad üllemelt Minno hingel jahutamist, Waimolikko ello samist Selgest armust seält Jaggad üllemelt.

3. Jesu armastus Maggus sundimus: Oh kui pohjato ta heldus! Minno südda! se on rõmus, Jesu armastus Maggus sundimus.

4. Jätke rahhule, Arge küsige Mind, et ma saand Jesust leida, Temma pole üksnes hoida. Jätke rahhule, Arge küsige.

5. Jummal õnnistab Mind, ja rõmustab; Se

Se rõdm ühhelgi ei tulle, Kui ei Jummal temmas polle. Jummal õnnistab Mind, ja rõmustab.

6. Se on, ussun ma Eihhal teadmatta: Waim se üksi sedda kuleb, Sedda armo wägge tunneb. Se on, ussun ma, Eihhal teadmatta.

7. Kui sul rahho kã, Tulleb Jesuke: Temma paistus se woib tehha, Et saad selget rõmo nähha. Kui sul rahho kã, Tulleb Jesuke.

8. Siis keif mahhajaãb, Mis sull murret teeb: Kurbdus ei woi senna jãda, Kus on Jesusse rõdm teada. Siis keif mahha jããb, Mis sul murret teeb.

9. Oh, mo kaitfia! Ello hoidia! Arra lahku minnust arra Siin ma: ilmas, kus on kãrra, Oh mo kaitfia! Ello hoidia!

334.

Bewein' o Christen Mensch ic.

Wisil: Ma püan keigest hingest 2c.

Oh nutta omma hãdda Ja hukkaminnemist, Ja arra kaeba sedda Jesanda surremist; Seft meie wiggadusfed On tedda waewanud, Ja meie ekstitusfed On tedda surmanud.

2. Sepãrrast wõtkem wata Se Preestri peãle nõud, Kes jouab leppitada Keif meie patto süid: Ta sadab, kannab isse Kui üks hea karjane Weid rõmo rigi sisse; Kes on ta sarnane!

3. Kui ta siin wõttis kãtte Weid peãsta wihha kãest, Werd ei ta tonud ette Ei hãrgest, jãradest: Ta omma kallis werri Sai õhwrõks walatud, Se on se pühha mervi, Kus hing saab puhastud.

4. Sesuggune lãks tarwis, Weid hãddast peãstada

tada, Kel polleks, kui end ohroris, Beel surma
kardada: Kes nõdrust tunnud wägga, Kui meie
isegi, Ei leitud süski wigga Ja jurest ühtegi.

5. Oh wata Jesa taewas! So Poia surma
peäl, Kui südda patto waewas So pole hüab
teäl: So waim meid juhhatago, Kui himnud
Eiusawad, Meid hästi kinnitago, Et nemmad
lahkuwad.

335.

D Ursprung des Lebens.

Wisil: Sion kaebab süres häddas 2c.

Oh sa ello õhnutaja! Walgus mis keif wal-
gustab! Rüst ei ükski, mis on waia, Ilma
aego himmustab, Sinna ellaw hallikas, Selge
kui kristalli klaas, Kes seält pühast templist
touseb, Hingesse, kel himmo, jooksed.

2. Sinna ütled: Kes siin nouab Ello wet, mis
iggawest Janno kusstutada jouab, Tulgo, wot
ko minno käest: Taewa hüüd ja ello kaew Jaha-
hutawad, kedda waew Käsiib uskus tulla muu-
le, Keif ma rõmustan; et tulle!

3. Siin, mo karjane! ma tulen, Joda om-
ma tallekest; Selle janno sees ma ollen, Et sind
saaksin armokest: Ei sa kela, et ma sant, Mille
mis sa tootand, Jo mo waesust meles pead,
Ja so anded ilma annad.

4. Muggus wessi! Kus sa owad, Seal hing-
waim, meel kosuwad, Iggawessed anded to-
wad So käest, kes sind otiwad; Kes sind aga
ga maitsta saab, Muggusaks keif tunnustab,
Südda hüppab, laulab, õiskab, Keif hiem kaub
ehk kül tüskab.

5. Wota

5. Wotta süs so sanna peäle Minno waimo
jotada, Ja mo iggatsewa mele Koggoniste lük-
kada Sinno armo merresse, Seal mind ifka tae-
wasse Pühhad himnud juhhatago, Südda
neist kui joobnuks sago.

6. Tahhad sa mo peäle panna Dinnast ristist
õsfa ka; Uita süs, et sinno sanna Ifka kula
rõmoga; Kes so risti karrikast Siin joob, tedda
Sa seal wast Wottad rõmustada jälle Sinno
jures waewa peäle.

7. Wotta mind süs jahhutada Seal ka, ar-
mas Jesuke, Kus so karjad ei woi sada Näha
waewa, häddage; Kus on rõmo rohkeste, Ar-
mas rahho täieste, Auustus ja diskamine,
Pühha ello tassuminne.

336.

Dich Jesum loben wir, Lämmlein 2c.

Wisil: Sind Jummal Kidame 2c.

Oh Tal! sind Kidame.

Oh Tal! sind tannaine.

Oh Tal! sind kirowad iggawest,
Kes uskiwad keigest süddamest.

Sind keif se rahwas auustab,

Kes uuda so werres saab.

Se tulli, Jesa sinno käest,

Et andsid Poia meie eest.

Müüd on keif ärraleppitud.

Et Tal on ärratapperud.

Se Tal sai ohwriks meie eest,

Meid peästis patto, surma käest.

Seft Kidab keif se Ilma ma,

Et Tal meid peästind werrega.

h 4

Oh

Oh Tal! sind kiitvad Kerubiin,
 Ka laulvad sulle Seraviin:
 Pühha on meie Tal!
 Pühha on meie Tal!
 Pühha on meie Tal!
 Reig' wäggede JSand!
 So wäggi sure auuga
 Käib ülle taewa, ülle Ma.
 Jo wannast pühhad wannemad,
 Usklikud ja muud õppejad
 Sind kiitsid, kallis Talleke!
 Enne kui tullid ilmale.
 Raksteiskümmend Apostolit,
 Ja keik need pühhad Prohvetid,
 Ja mitto omma werrega
 Sind tunnistawad lõpmatta.
 Sa nimmetad meid Sioniks,
 Ja Jummalala Israeliks,
 Kui meie uskus woitleme,
 Soga kui Jakob eitleme.
 Sa wottad wasto pallujad,
 Kes sinnust armo kerjawad,
 Sa kuled nende palwe heält,
 Ja wottad koorma nende peält.
 Oh Tal! sa tullid heldussfest
 Meil' omma JSa sülle seest;
 Ei põlgnud neitsit enmaksi sa,
 Kui meid keik tahtsid lunnasta.
 Sa rikk'sid surma surmaga,
 Ja saatsid meile taewa-ma.
 Kuis woime sind kül rännada,
 Ja so suurt au kül kuluta?

Oh

Oh Tal! meil' anna waimo weel,
 Kes juhhar'ab meid õige teel.
 Oh Tal! meid wotta puhhasta
 Nüüd omma kalli werrega.
 So werre läbbi lõpmatta
 Oh kallis Tal! nüüd kauta
 Keik pattud, mis weel tunneme,
 Ja usfo tee peäl woitleme.
 Las' meid so werres uiuda
 Ja patto wasto woitelda:
 Oh Tal! meid ikka kinnita,
 Ja palwe waimo anna ka.
 Oh Tal! sind meie kidade.
 Oh Tal! sind ikka tänname.
 Oh Tal! Meid hoia uskus teäl,
 Ja anna lahke waimo meelt.
 Oh Tal! meid nõdraid toeta,
 Meid ommas werres jahhuta.
 Oh kallis Tal! nüüd hallasta,
 Meid sada omma Waimoga.
 Oh Tal! meid aita heldeste,
 Et sinno peäle lodame.
 Keik meie lotus, Jesus, Sa!
 Meid ärra jätta abbita,
 Amen.

337-

Auf ihr Streiter! durchgebrungen ic.

Wisil: Kes Jummalat ni lassib tehha ic.
 Oh woitlejad! et keige peäle. Et käige Talle
 jälgse sees, Kes auga saand Sioni mäele,
 Keik waewa naero kannates: Kui Pea woido-
 troni naab, Laiss like on, kes mahha jääb.

h 5

2. Mis

2. Mis kardate? et seiske kindlast Ni walwa-
des kui palludes; Eks Kristus woinust sanud
aufast Seäl maule Pead rõhhudes. Nüüd käige
jäärrel tenma wäes; Süis woinust sate Kristusse.

3. Kes Sionisse asset teinud, Ei pea nõdrust
kaebama: Ja et ta waene hukka läinud Ei feik
se waewa wasto sa: Sest Jesand on, kes ter-
weks teeb, Ja nõdradele wäeks jääb.

4. Ons waenlane küil wägga julge, Ei polle
siiski hädda sest; Küil same tedda (julgest tulge)
Kui leiba süa Talle wäest: Waat! jubba pöge
genemas on, Sest Jesand siin ja Rideon.

5. Ehk maõ kihwt küil kurja nouab, Ja lihha
end ka kinnitab; Süis Kristus inmet tehha jou-
ab, Ja woitleb ning ka woinust saab; Sest
olge wahhud, tehke heält, Se woitja tulleb ap-
pi seält.

6. Ons nõdrus meil, siis Tal on tugger, Meil
waesus, Jesand rikkas on; Ka inmeteust on ta
wägger, Kel on sesuggune au kroon? Eks se ei
jouaks aidata, Kes feik woib üllespidada?

7. Kas Jummal tõrkub appi tõttes? Oh käige
peäle julgeste; Zeil olgo häbbi taplust jättes, Kui
arraks, laifaks lähhate; Eks olleks prudil häb-
bi sest, Kui ta ei usfiks peiofest?

8. Ei ükski sa au kromi pähha, Kui ta ei woitle
Jesu wäes, Ja kurjad hinnumud ei lö mahha Ni
kaua kui weel hing ta sees: Kes agga woitleb,
sõddis teäl, Saab õiget rahho kätte seäl.

9. Süis walwage ja käige peäle, Ja palwes
hästi woidelae Eks, kurni same senna mäele,
Kus woinust laulab Talleke: Saab otsa argi-
päwa tõ, Süis hingamisje päaw on kä.

Jesu komm mit deinem Vater ic.

Wisil: Jummal, Ma ning taewa Loja ic.

Omna Jesaga mull' tulle Jesus! sind ma ar-
mastan, Ustawaks nou-andjaks olle: Waim
te! et so honeks saan. Oh kolmainus Jummal
sa Wotta mo sees ellada.

2. Jesus te, et ussin minna Sinno sanna
täieste, Sedda kohhe reeks teind sinna, Et saaks
rahho hingele, Mis suur rõõm on sannast ka, Ei
woi läbbi urida.

3. Omna waimo, armas Jesa, Minno sisse
läkkita, Et jääb sessje minno südda, Mis so san-
nast kuulnud ma, Mis so Poeg meid õppetab,
Kes so tahtmist kinnitab.

4. Pimmedaks mo südda sanud, Ei ma moisi-
ta ennest: Kui Waim sai mind walgustanud,
Peäsin pimmedusse läest: Kui ta ikka juhatab,
Süis mo meel tõt kätte saab.

5. Arjastusse lampid süta Waimus, meles
põllema: Kallis Waim! mo hinges sata Püh-
had kired toufema: Sinno pühha tulle-leef Die-
te mind kunnaks teeb.

6. Ikka tullea mo mele, Mis mull' Jesus too-
tab, Et ma lodan tenma peäle, Kui se mõtte
mulle saab, Kas saab abbi Jesussest? Kui sa
pallud süddamest.

7. Et mo Jesus mo sees ellab, Polle karta
lõhge, Armo andidega täidab Temma Waim
mind rohkest: Kui ma tedda armastan, Tem-
ma sannast tarkust saan.

8. Kes ta sannast siin ei holi, Egga tedda ar-
mas

masta, Otsib tühjust himmust abbi, Jaggawest
saab kurwaks ta; Jummal polle temma sees,
Wihha palé on temmal ees.

9. Südda! polle karta hirmo, Jesus on so ab-
bi-mees, Kõil sind kqttab temma rahho, Polle
joud waenlaste käes: Ilma need sind waerwa-
wad, Jesu rahho kaitsemist saad.

10. Ma-ilm, diged head sa wihkad, Minne ont-
ma rahhoga! Sest ma wihkan, mis sa ihkad,
Ei so rahho festa ka; Jesu rahho rõmustab,
Ilm! so rahho kurwastab.

11. JEsus, mind ei pea sama, Ehk mul paljo
hädä käes, Se so armust lahjutama, Et so
rahho on mo sees: Jesust mele, mõttega Tah-
han üksnes armasta.

12. JEsus, Jsa jure sinna Sures ele läinud
jo; Hinno on, heal meel minna, Armust mind
so järrel to: Kui sa tahhad, tullen ma Sinna-
ga siit minnema.

339.

Frelich soll mein Herze springen ic.

Wisil: Miks mo südda ennast waewab ic.

Rõmustes mo südda kargab, Sest et nüüd
kallist hüüd Ingli wäggi laulab. Kuuigem
kuulgem rõmo heäle; Ilma-ma Hüab ka: Kriis-
tus sündis mele.

2. Jummal tulleb tänna taewast, Häddalist,
Baewalist Peästma keigest waewast. Jummal
sunnib innimesseks, Winnule, Sinnule: Meiega
saab ühheks.

3. Kas woiks Jummal wihha kanda Ennam
weel Meie peäl? Poega wottab anda: Se Poeg,
Ees

Ees on JEsu südda, Tulleb seält Illewelt, Arra-
wõtma hädda.

4. Kas se meid nüüd mahhajättab, Kes end ka
Rigiga Rinkida meil wõttab? Eks poeg peaks
armastama, Kes woib ka Lõppeta, Mis woib
kurwastada?

5. Olleks ta meid teotanud, Polleks ta Bae-
waga Innimesseks sanud. Kui rõõm meie kah-
just olleks Temmal nüüd; Meie siüd Ei ta kand-
ma tulleks.

6. Temma nou on leppitada Patto tõ Rog-
gone, Tappa-talleks sada, Talleks, jah! mis
surna läbbi Sadab ka Rõmoga Armo, rahho,
abbi.

7. Nüüd ta ommas sõimes seisab, Nenda sind,
Kui ka mind Lahkestä ta hüab: Jätke, wennad!
mahhajätke kurwastust, Ahvastust, Keik head
mo käest wõtke!

8. Oh siis, noor, ja wanna! jous, Minne nüüd
Ruttust siit, Sedda takka noua: Sedda armas-
ta, Ees lahkest Armastab, Jahjutab, Walgus-
tab sind selgest.

9. Kes siin paljo kannatate, Badage, Siin
on te, Kus peäl rõmo sate: Ustuge, et ta teid
sadab Senna, kus Rõmustus Waewata teid
otab.

10. Kellele pat hinge koormaks On, et ta Wal-
loga Arwab ello surmaks, Olgo julge; siin on
nahha Se suur mees, Kelle käes, Hawad ter-
weks tehha.

11. Kes on waene, häddalinne, Tulgo ta Us-
soga, Ta on armolinne: Siin häid, andid jae-
takse, Nendega Otsata Südda kossutakse.

12. Je-

12. Jeesus! lass', ma hakkai kinni Sinnuste,
Armo! Moga ühte sünni. Minno ellamisse illo
Dlled sa; Sinnoga Rahhul on mo ello.

13. Ei ma kardada omma wõlga, Selle koorm,
Kibbe surm Pandi sinno selga. Roja märgita
nõud ollen; Puhhas ma, Selge ka Jõsa ette
tullen.

14. Puhhas ollen sinno läbbi, Sinno teed
Mulle heäd, Sinnust saan ma abbi. Anna en-
nast maitsta mulle, Armo! Kaunike! Minno
järe tulle.

15. Kõrwaste so pole hoian, Sinnoga Ellan
ma, Sind ma surres leian. Sinno järe tahhan
tulla Rõmoga Dsata Teises ellus olla.

340.

Du unser auserwähltes Haupt ic.

Ommal Wisil.

Sa meie lotus, Jeesus! Sa Pea oh! te, et
tunneme Siin sinno naelte assemist, Et wale
lisend meid igawest, Ja sinno lõhki kistud kül-
jest ja Meid sada sisse, läbbi, welja ka.

1. Üks imme-assti tõest on se: Laps põlgab
sedda esite; Ja pärrast mees kül surreb ka, En-
ne, kui jouab uskuda. Se, on se üllem tarkus
allite, Ka pühha koggodus sest tunnukse.

2. Senni kui rahwas ilma peäl, Ja Jeesus
meie peästiaks teäl, On armo-õppetusest se Se
ois, ja ka se alminne; Ja et se on se tarkus tões-
te, Se on teil teada, kes tõt tunnere.

3. So jalge imbee hakkai ma, Mo Peästia!
sest et sinnota Ma ei woi tundi ellada, Ei muud,
kui

kui sind, ka armasta: Oh! jouaksin ma sedda
armo ka Nõud rahwal selgest üllesrakida.

5. Ma tunnistan: kes kuleb peält? Kel hin-
ges polle rahho weel? Kes näab, mis wigga pat
on teind, Ja, et ta hopis patuks läind, Ei leia
kustki nou ma ilma peäl? Se kuulgo: sa woid
õnsaks sada weel.

6. Kes agga ommast melest hea, Ja lapses-
tadit laitmatta, Ei tunne lihha himmo weel, Eg-
ga mis ahnus, uhke meel, Saab isse korda hin-
ge asja sees: Se on üks kurt, üks pimme, wil-
lets mees.

7. Üks pühha, wagga innime, Kes ellab, kui
üks ingliffe, Ei Jummalast ka arwata, Siin en-
nam loma ollewa, Kui metsas on need lehked
wude peäl, Mis keik on Jummalast ka lodud teäl.

8. Se nou, mis taewas igawest On woetud,
jääd kindlaks tõest; Kes sedda tahhaks laitada,
Se peaks Sadan ollema: Üks portisep keik sug-
ust souest teeb, Se läbbi sou süs rüistaks saab,
ja jääd.

9. Se kallis ello-ramat seäl *) Jät katte alla
Professel, Ja seitse pits'ri märgi al, Runni
ta liggi sai se Sal, Kes nouab neid, kes endid
põlgawad, Ja wihtab neid, kes endid kdawad.

10. Se sanna, mis on risti peäl, Ja paistab
werre-karmus teäl, On se, kes on Immanuel, Ja
liika tähtes nähti seäl. **) Kõl lihha weel siin
kõhkeb, irwitab; Waid Jummal wandes sed-
da Finnitab.

11. Ni tõeste, kui ellan ma, Se ütleb, kes ei
wal-

*) Joanes. 1. Inmut. ram. 5, 5. **) 3 Profess. ram. 16, 5.

walleta, Kes mis ta rägib, Forralt teeb, Ja ig-
gaweste tõeks jääb: Mo poeg, Kes armas muu,
ja kallis ka, Se peab üllempreester ollema.

12. Poeg tulleb, näitab selgeste, Mis on se
dige preestri tõ: On temma armas Jssale, Siis
on ka temma tahtmine: Et Jsa nou peaks
korda minnema, Siis ilma eest ma lähhan
surrema.

13. Need sannad on nüüd kirja sees; Need
kuleb, loeb iggamees: Kui agga tahhad õppie
da, Kas keik peaks tõssi ollema, Siis ütleb Jes-
sus: wõtko iggamees Nüüd sedda tunda omma
süddames.

14. Waat! nehda sedda tunnukse; Kui so seeb
tõeks tehakse, Et risti samba tõeste On so eest
surnud Jესufe. Se sünnib hinges mitme wiigis
Ja wiinne ots on: sa pead uskuma!

15. Kui kegi tunneb essite, Et hinge luggu polle
hä, Ja wottab ennast parrata, Ei te, mis enne
teinud ta, Ja waewab ennast mitme murrega,
Et tunne se, mis on üks Peastia.

16. Waid kui üks waene pattune Kurb on,
et ta ni rojane, Ja arwab pattuks, mis on pat,
Nääb jouota end ollewad, On nouta, õhkab,
warfi Jესus seäl Ta kallal on, enne kui mõtleb
weel.

17. Kuis käsfi käib? Käl hädda käes; Siin
ollen omma werre sees. Mo poeg! siis ütleb Jes-
sufe, Sull pattud andeks antakse, Mo peale
wata, usju, touse ka Ja walmista end rõõmsast
kõndima.

18. Hing saab uut waimo, et ta teeb, Mis
Jესus käsfi, ja usk näab: Ta näab siis omma
Talle

Tallefest, On rammo sanud temma wäest: Ta
touseb, kattab end õigussega, On ühhel hobil
tattaw Tallega.

19. Siis rammo, häbbi, allandus On südda-
mes, kui warrandus: Need kolm need jäwad
allate, Ei lahku nemmad paigastke. Ei hea nou
siis ei ial tühjaks jä; Sest õnnistusseks lähhab
meie tõ.

20. Hing essite saab hingada, Siis süa, ja tõdd
tehha ka: Siis usk end wõttab kinnita, Et
truiste woib sõddida; Ta teeb tõdd, ja kui sed-
da tehtud saab, Siis entamist, mis teinud,
unnustab.

21. Ja kui hing wahhest wõttaks ka End
armo tõöst siin rõmusta, Siis häbbi näitas
hingele Ni paljo wiggadust, et se On rõmus,
kui end isfi unnustab, Ja omma Peastja üksnes
mälletab.

22. Siis watab usklikeude meel Käl ifka Jესu
armo peäl, Ja püab õdd ja päwa ka, Ta mele
pärast ellada, Sest et ta nende surma risti
poond, Ja nähtawalt neil au ja fronti toond.

23. Oh Jესus! kui so rahwa keel Ei olleks ni,
kui pitkse heal; Siis moistaksime meie weel,
Miks paljo neid ei kule teal; Mis agga sedda:
Immeks pannen ma? Sest innime on kurt ja
pimme ka.

24. Sest käsfi Jესus, filmad ka, Mis kinni,
lahi teggema; Kui hüame, siis ütleb Ta Kur-
ide wasto: Ehwata! Siis armo õppetus wast
tulukse, Ja filmad Talle pole pödrakse.

25. Siis Talle sanna kuleme, Siis temma ar-
must rägime, Mis meie waesed Ta kdest saand,
Si

Sitast ta meid on walgustand; Kui wägga hitu mustab süs meie meel, Et keik ma-ilm saaks tem ma parral' kael!

26. Suur Jesand teenrid läkkitab, Ta tenis- tus meid rõmustab: Müüd kallis Jesus! aita sa Et rahwas wõttaks uskuda: Oh! tonnia süddant kui neid hüame, Ja ilnu, kui so peäle näitame.

341.

O Sonne, die aufs niedre siehst u.

Wisl: Müüd Jummalale auustust u.

8a, Päike, watad alwa peäl: Kui muld, pörm- laulan ma, Mis so suur wäggi tombab teäl: Et ussun, rägin ka, Et ussun, rägin ka.

2. Ma tunnistan müüd julgeste: Mul häbbi en- nefest, Et ma saand walgust heldeste Ma- ilma walgusfest, Ma- ilma walgusfest.

3. Ma siiski wottan tunništa Ka sedda tdeste, Et armo wäärt ei olle ma; Ma waene pattune, Ma waene pattune.

4. Se aeg mul polle teadmatta, Kui arm mind walgustas: Kui Jesus hüdis, tullin ma, Et ta mind armastas, Et ta mind armastas.

5. Kui muido sünnib, sündis teäl: Hing oli oimato, Süs Jesus wottis Olla peäl, Et olli woimato, Et olli woimato.

6. Mind wottis Ornisteggia, Ni kui ühe sur- nud meest, Et ta mind piddi harrima Ja peästima surma käest, Ja peästima surma käest.

7. Kui minna abbi ihkasin, Ja tulli abbiga; Süs abbi karmma hakkasin, Sest hädda tundsin ma, Sest hädda tundsin ma.

8. Mo

8. Mo kallal Jesand waewa näab Jo pikka nega teäl, Mu temmale weel pissut jääb, Et hal- lastand mo peäl, Et hallastand mo peäl.

9. Oh rahho türed! wädage, Kas teie selfist ma? Ja peästnud on mo süddame Sest patto kateest ka, Sest patto kateest ka.

10. Müüd aitse rasteest paliuma, Et teen, mis oppetab Mo Jesus, kes jo põllema Mo süddant süttitab, Mo süddant süttitab.

11. Sest selfist healed kulen ma, Kus hingab Jesuke: Meed laulwad lahkest mulle ka: Hing! seisa julgeste, Hing! seisa julgeste.

12. Sel hinge söbral, kunningal, Sel on üks halle meel: Meid keik ta kaitseb armo al, Se ar- mastab sind weel, Se armastab sind weel.

13. Ni kaua Jesus leppitab Meid, kuni ella- me: Käl temma wimaks prudiks saab Se puhta süddame, Se puhta süddame.

14. Kui Jesus käsib, minne ka, Et panne tähe- bele: Kui Jesus tombab, rutta sa, Kui peab, seisma jä, Kui peab, seisma jä!

15. Kui ta sind kidad, kummarada: Kui ta sind armastab, Süs wotta julgest hingada, Se kas- kaks sulle saab, Se kasuks sulle saab.

16. Kui Jesus sõitleb, ütles sa, Se lähhab tar- wis mull', Müüd pekka, Jesand, armoga; Sest tanno annan sull', Sest tanno annan sull'.

17. Kui Jesus näitab siin ehk feäl Müüd omma armo tö; Sepärrast olle rõmus teäl, Mis sin- nib teistele, Mis sünnib teistele.

18. Kui sinno läbbi rahhab ta Head tehha teistele; Süs hakka peäle wäega: Te julgest usso, Te julgest usso.

i 2

19. Reig'

19. Keig' naero, pudo, wallo al Nüüd andkem
süddame Sell' kallil' surel Jummalal, Ja omma
Tallele Ja omma Tallele.

20. Nüüd kitus olgo sellele, Kes armo seäduft
teind: Kül üksford näikse selgeste, Et Pabel
hukka läind, Et Pabel hukka läind.

21. Meid, Jesand, armust kiinnita, Et Kaso
fadame So werre õppetusega Neil' wäetimate
tele Neil' wäetimatele.

342.

Du blutiger Versöhner ic.

Wisil: Nüüd hing'wad innimesed ic.

Sa merrine leppitaja, Ja ristis-rahwa peäsi-
Sa meie hinge mees! Meil on se kindel möde
te, Heita so jalge ette, Mi paljo, kui joud ussi
käes.

2. Siin olleme so lapsed, So ärrapeästud wae-
sed, Kes ello rammo saand, Mis sinno haru-
olli, Ja hinge sisse tulli, Misga meid olled inime-
tand.

3. Jo meil on teäda ammo, Ja se on meie rami-
mo, Et sind ei meie tö, Ei pea fihhutama, Meid
waesi armastama; Waid se on sinno tahminne.

4. Ei meie lausu sanna: Meel wottab iinmek-
panna, Küssib: kas on so nou, Et waesed
jad wöträd, Meid wabbaks tehha töträd, Ja ar-
nad neile kromi au?

5. Sind wägga armasteme, Ja wägga pehmeks
löme, Kes kui põrim arwatud. Oh silmad! wötte
nutta, Sest muud meil polle tutta, Kui et üks
Tal on tappetud.

343. De

343.

Der Gnadenbrunn fließt noch ic.

Wisil: Oh wagga Jummal! Kes keik ic.

Se armo hallikas Woib keik, Kes tahtwad, jota:

Kas Jummal asiata Mo hing, sind peab oot-
ma? Baat! sanna walgus sind Kül sedda õppe-
lab, Et Kristus patto tödd ükspäimis lõppetab.

2. So tö ei maksa, se Ei woi sind parrandada;
Et ussu Kristust, kes Sind jouab walmistada,
Ja omma werrega Keik wiha leppitand, Ja koh-
de taewa pool' Teed meile walmistand.

3. Et polle joudo sul, So pattud ärrasata; Sest
wötko sinno usk Jesusse peäle wata: Kül Sa
wan sinno meelt Woib ärraseggada, Kui Waim
ei aita sind, Siis olled hukkas sa.

4. So armo järvel', et Mind pattust waewatak-
le, Nüüd tunnen janno ma, Kui hirm, mis aetak-
le, Oh Jesus! joda mind: So waim, se aidago
Sest patto häddast mind, Et ollen rammoto.

5. Kel dige janno, kes So digust tahtwad näh-
da, Neil olled tootand, Meid pattust lahti tehha;
Sa näitad diget teed, Mo kallis Jesuke! Siis
olle abbimees, Keik abbi on so kä.

6. Kui armo hallikast Mind ifka tahhad jota,
Siis digeks elluks woin So armo peäle lota; Sa
helde hallikas! Mind joda järgeste, Ma ellan
kannates Siis ifka õnsaste.

344.

Der schmale Weg ist breit genug ic.

Ommal wisil.

Se kitfas te on lai kül taewa miina, Kui otse
käid seäl peäl ja tasfaste, Siis sinno jalg ei
lingu

liugu pahhaste; Kui kánnad hoolt, et saaksid siina, Siis kirtsas te on lai kül taewa miina.

2. Kül waimo te on rõmus, ubbas, ferge, Kui usso sees saab árra arwatud, Ja südda ka se pole kánatud. Kui essite saad kátte jáрге, Siis waimo te on rõmus, ubbas, ferge.

3. Kuis kárro woib üks wagga lammas olla? Üks kiffia hunt ei seisa tarra sees: Mi waimo te ei kólba lihha ees. Ei ilmis se woi fenna tulla: Sest kárro ei woi wagga lammas olla.

4. Sind pühha Waim peab waimuks sünnitama, Siis oskad sa wast káima waimo teed: Sest muido sa siin tühia waewa náád. Sind lihha ma pean sirretama, Mind pühha Waim woib waimuks sünnitada.

5. Kes Kristussest on ueks lomaks tehtud, Se üksnes káib ta járrel truiste, On risti al, ja naevuks essite; Sest siis wast au sees, se saab náhtud, Kes Kristussest on ueks lomaks tehtud.

6. Siin Jesuga sind mahhamaetakse, Ja ürrisest jáád sinna hauasse, Siis tousef sa ja lähhad taewasse, Siis waimo sulle jaetakse, Kui teme maga sind enne maetakse.

7. Sesamma waim kes Kristusst siin on kátsitud, Se kátsib ka Kristusse jüngrid weel, Ja temmal on üks ainus wiis ja meel; Ei olle teist teed meile seátud. Se jünger saab kui Jesuusse kátsitud.

8. Ehk kül so te káib ohhakatsest lábbi, Ei süski hing, waid kanda pistakse, Ja selle waew siurt wallo sull ei te, Kui woitled, et pat ei te hábbi, Ehk kül se te káib mitimest surmast lábbi.

9. Ei waewa ka se kebja ikke wágga Ei se siin muud kui kurja kaura, Waim peáseb siis, ei teda dá lámmata, Kui kannatad sa hinga wigga, Ei waewa siis se kebja ikke wágga.

10. Se ferge koorim teeb raskele meele rõmo, Sest selle al hing tousef taewasse, Se waimo tó lááb hásti eddase, Ja maitseb ka Jesuusse armo, Se ferge koorim teeb raskele meele rõmo.

11. Oh tomma mind, et sulle, Jesus! tóttan, Oh tomma mind, ma ollen káugel weel. So kirtsas te on wágga rõmus teál. Keif head ma se peál so káest wóttan. Oh tomma mind, et sulle, Jesus! tóttan.

345.

An der Brust der Gnade liegen 1c.

Wisl: Keif tulge minno jure nüüd 2c.

Siin armo vindus maggama, Ja süski ifka náhania, Ei se woi korda miina: Kui agga olled holeta, Ei wotta hásti immeda, Waat, siis ei kosfu sinna.

2. So Jesu rinnad jooksewad, Ja armo wáhiatamad, So usso siid ta otab: Ja táidab sedda tóeste, Ja immetab sind rohkest; Arm aitab, Kui usk lodab.

3. Kui olled alles oimane, Siis olled umbes seggane, Sa tahhad, ja ei tahha; Siis olled kadumisse peál, Kui ussud, süski tunned weel, Et usso joud jááb mahha.

4. Sest süddamest nüüd otsige, Mis kelab teid, ja oppige, Mis tóssist noud teind tühiaks; Ja tühiendage ennast sest: Siis arm teil annab ennest, Mis tóeste teeb rikkaks.

5. Et seisa senni kaebamast, Ja wigga nenda dõrdamast: Ma nouan, ja jaan ilma, Ma kerjan, polle kasso seit, Nalg on, ei sa ma rasokest, Jaan sandiks, tunnen külma.

6. So häbbiks ausast tunnista: Pat mis mind siddund tundmatta, On keelnud joudo samast; Sest hing, ehk ta kül ärratud, Ei emale sa juhharud: Ei Jesus wässi saarmast.

7. Arm! so leef põlleb iggawest, Ja toidab ennast ommast wäest, Oh te ka nulle soja! Ma ussun, et so helde meel, Mis mulle tarwis lähhab teäl, Mo eest ei warjul hoia.

8. Et annad, waat, siis wottan ma, Ei sinna ial wiwita So täusfest meid täita: Sul ikka parras aeg on kä, Sa wottaksid kül iggapä Meid õnnistada, aita.

9. Arm! kui so jomist katsume, Siis ka heal meel waume So armo merre sisse; Siis ommad anded kätte saad, Misga sa liikmed ehhitad, Kes olled Pea isse.

10. Hing! õppi sedda selgeste, Et se on rikkas tõeste, Ja ellab armo warral, Kel anded äreto on käes, Ja siiski ommas rikkusjes On tassane ja maddal.

11. Te siis, et julgest tulleme, Ja wotmas ahned olleme, Meel kädigo sinno peäle, Et pallume ja ostime, Ja kopputammas wiwime, Kül kuled meie heäle.

346.

Hier sind Kinder von verschied'nen zc.

Wisil: Jesu ristist ;:

Siin on lapsed ;: Mitmesuggused, Onsad waased ;: Sa neid õnsaks teed. Kui sa woid, siis püh

pühhasta; Kül sa woid: nüüd same ka Puhtaks, sedda ;: Tewad sinno käed.

2. Uht uut siddant ;: Mis so sarnane, Kallis Ssand ;: Meie pallume. Katta meid so wetege, Te meid puhtaks neitsiks ka. Anna meie ;: Mis mei sowime.

3. Pühhad mehhed ;: Kes nüüd peawad Puhhad käed ;: Tõstma, küssiwad Rammo sinno käest, misga Woiksid teisi aidata: Se on tarwis ;: Anna sedda head.

4. Pühhad naesed ;: Rahhul hingage, Mi kui waesed ;: Liggi astuge. Wingo tõ ja tülli ka: Siin meil tulleb hingada. Oh! mis rahho ;: Oh! mis rõõm on se.

5. Waatke peigmeest ;: Teie tüdrukud! Tal, mis ristis ;: Ärratappetud, Se teid tommab allate, Teeb, et usso tulloke Selgest põlleb ;: Ei sa kustutud.

6. Oh! poisimehed ;: Kes on naeseta, Woitke käed ;: Tallel sirtuta. Woitke armo rammo siit, Misga woite teisi nüüd Talle jure ;: wahwast niada.

7. Armo legid ;: Lõge kofko teäl: Moiskko ka nüüd ;: Iggaühhe meel: Marta ihho tähhendab, Mis tõõd tehhes waewa nääb. Maria waid ;: Suddant näitab meil'.

347. Weg mein Herz mit den Gedanken.

Wisil: Sion kaebab sures häddas zc.

Sidda waene! ärra mõtle: Ei ma ennam õnsaks sa! Eks ei pühha kirri üle: Zummal tahhab õnnista. Olled sa õäl, põrane, Zummal on hea, kohlane; Olled sa kül surma tenind; Ärra karda, peästia sündind.

2. Kül

2. Kõl sind on se patto tõbbi Mi, kui keif nuud rikkunud, Mis on maust Ewa läbbi Ilma jõe tikkunud: Agga kui sa parrandad Omma meelt, siis armo saad; Vallu andeks, nutta peäle; Jummal kuleb nutto heäle.

3. Ei ta polle hunt ja farro, Kes sind puaks surmada: Temma haitastusse arro Ei woi äraarwada: Jummalal on isä meel, Halle siida waese peäl; Meie waew, se waewab tedda, Meie surm teeb temmal' hädda.

4. Mi kui ellan, ei ma tabha Selle dala hukkatust; Waid et pöördes jättaks mahha Patto tööd ja wallatust. Jummal tunneb rõmo sest, Kui däl peäseb eksmisest, Uhteainust ei ta tabha Ommast karjast kautada.

5. Ei woi lambue kaddund talle Holega ni otstada: Jummal on ni wägga halle, Et ta sure murega Takka nouab tallekest, Mis on lahkund temma kääst, Ja ta karjast; kes se tuttab, Kõl se rõmo pärrast nuttab.

6. Jummal neid, kes tõest õiged, Ei ükspäines armasta; Waid ka keif need waesed hinged, Mis hunt sanud wareasta, Kes seäl pörgus warritseb, Innimesesi iggatsseb, Selle wasto ärritada, Redda tulleb kummardada.

7. Siiski Se meid armo polest Nouab taewa pärriaks; Kutsuh, koggub ommast holest, Et ta riik suurt kasso saaks: Kes nüüd senna tõttada, Kõhna rigist peäseada Aulast nouab, selle peäle Tõstab taewas rõmo heäle.

8. Jummal ja keif taewalised, Kes seäl kites tõstwad heält, Oiskawad, kui innimesed Parrandawad omma meelt: Agga mis on wihas-

tand

tand Tedda, ellik kurwastand; Se ta unnis tab ja kattab, Merre pohja sisse mattab.

9. Mago end merri laiaks, Olgo pohhi moõtmatta, Mingo jöggi järskiks wolaks; Polle sedda armata Selle wasto uhtege, Et suur Jummal iggapä Pattud armust andeks annab, Dälaid patto-ellus kannab.

10. Lahku hing! siis murre käärast, Mis sind wottab eksita: Mis sa tahhad patto pärrast Asiata end wäsita? Olleksid so pattud weel Ennam kui liiw ilma peäl Merre äres süski Jummal Rikkam armust on; oh rummal!

11. Olleks tuhhat ilma leida Jummalast siin ehhitud, Ja so peäle tulleks heita Keif, mis seäl on eksitud: Kõl siüd olleks siis so peäl, Siiski ei ni palju weel, Et need woiksid armo katta, Ja ta walgust kinni matta.

12. Se mull' lahri, Jummal! sinna Selle armo wärramad, Et ka keikis paikus minna Maitsefen sinno maggusad: Armasta ja aita mind, Et ma, ni kui jouan, sind Jälle wottan armastada, Ja ei mitte kurwastada.

348.

Dir dir Jehova! will ich singen u.

Ommal wiisil:

Sull, Sull, Jehowa! tahhan laulda, Muud Jummalat ei olle sinnota, Mo laulo wdeta, Jesand! kuulda, Oh! aita mind so waimo wäega, Et sedda teen Jesuse nimme sees, Siis maksa se ta läbbi sinno ees.

2. Mind, Jesa! torama Poia iure, Et poeg mind

mind jälle tommaks sinnule, Et ellaks mo sees waimo muure, Head meelt ja moistust annaks minnule; Siis ma so rahho tunnen enneses, Ja mängin laudes sulle süddames.

3. So heldusseft mind aita laulda, Siis diete sind laudes kulutan, Siis en se wägga illus kuule da, Kui waimus sind, ja tões kummardan; Siis waim mo süddant sulle ühendab, Et se suur laul sulle walmistab.

4. Et kostab mo eest, Kõl saan nähha, Et õhlab räkimatta sannaga, Sest jouan uskus palwet tehha, Ja tunnistab, et so laps ollen ma, Ja Kristussega sinno pärria, Et, Abba Jesa! ma woin ütelda.

5. Kui mo hing nenda abbi püab Se wägga armisa Jesa niimnega, Ja sinno waim ka mo sees hüab, Siis peab so südda ellaks minnema, Et armust otse põlleb se so sees, Kui ma sind palhun uskus sinno ees.

6. Se palwe, mis so waim mull sadab, Kõl se on wägga armas sinno ees, Se peal so Jesa südda watab, Et sünnib se so poia nimme sees, Ma ollen temmas laps ja pärria, Ja armo eest saan sinnult armo ka.

7. Oh! õnnis, kes ma sedda tunnen, Mis sinno waim mo waimus tunnistab, Ma tean, ja üpris inimeks pannen, Et mo hing keif head annid so kääst saab: Sa annad mulle palju ennam weel, Kui minna moistan, pallun, püan teäl.

8. Oh! õnnis, kes ma Jesu nimnel sind pallun, sest ta pallub minno eest, Ja istub seks so parval kael, Sest keif on Jah, ning Amen temma sees.

Se

Se eest ma laulan sulle auustust, Et kinkid mulle ni suur õnnistust.

349.

Ach ein Wort von grosser Treue ic.

Wisl: Jesus, surma ärrawoitja ic.

Sur, ja ustay on se sanna, Wäärt, et wasto wottame, Sedda tahhan mele panna Allandusses allate: Partustele Jesus isse Tulli peäftjaks ilma sisse, Meid keif õnsaks teggema. Kurvat! sind nüüd naeran ma.

2. Jummal! sinno auuks sedda Tahhan tunnistada nüüd: Wägga suur se partto hädda Ollimul, ja paljo süüd; Keif mis kurri, moistsin agga Tehha, ja ei olnud wägga, Siiski surem on, nõän ma, Hallastus, mis pakkud sa.

3. Kristus! tähheks ollen minna, Et suur halle meel on sul: Partused keif kutsud sinna, Oh, se meel on kallis mull, Sinna kutsud: tulge waesed, Haiged, arrad, waewalisjed, Tulge pulma ridega Uskus, wiimfel aial ka.

4. Halleluja! tulge waesed, Laulge lojal lõpmatta: Riitkem temma hallastused, Selge arm meil paistab ka; Edo furnuttele annab, Armas tusssega meid jodab. Jesus! te, et sinnule Halleluja laulame.

350.

Lebe Christus, was bin ich betrübt ic.

Wisl: Üks hingamisese pääw on se ic.

Tal ellab, miiks meel kurwastab? Mind Kristus wägga armastab: Ehk keif ilm minnust ärralaab, Kõl! et mo ommaks Kristus jääb, Halleluja!

2. Mo

2. Mo Jeesus ellab, fairsib mind, Se rõnnustab, mo südda! sind Ehf kurri selts sin uhke on, Meid naera, sulle saab au-kroon. Halleluja!

3. Mo Jeesus ellab kõrges seäl, Kes panneb minno wasta teäl? Ja teeb kül naeruks waens lasse Ja temma karwalusse tö. Halleluja!

4. Ehf tahhaksin, ei moista ma, Miks mulle tulleks kurwasta? Et Jesu sisse ussun ma, Kes woib mult ello risuda? Halleluja!

5. Niid teeb, kes surmast tousnud, Se, Et ma woin minna taewasse, Ei kela mind surm egga pat, Tal peab puhtaks ulitsat. Halleluja!

6. Mo usk keif pattud kustusab, Kui last mind Jummal armastab, Kes leppitud, mo sõbber ka, Pat, kurrat, ilm, mis möllad sa? Halleluja!

7. Oh surm! sind ma ei kardage, So joud käib üle kurjade, Mo ello, Jeesus, sunnib sind, Wiib sinust läbbi taewa mind. Halleluja!

8. Kui abbi, armo, pallun ma, Siis wotta Jeesus! arwita; Ma ussun, mind niid kinnita, Et surmast olled tousnud sa. Halleluja!

9. Et innimeselks sündind sa, Ni tõest ei lähha hukka ma; Kes sün ei möde kaksite, Waid ussub, ei sa kohtusse. Halleluja!

10. Ma ussun omima Jeesusest, Kes tappetud on minno eest, Ja surmast tousnud minno heaks, Ja sanud minno fairselaks. Halleluja!

11. Kuis pean hukka minnema? Ei se woi ial sündida. Sind, wäggerw Jeesus, kidan ma: Kes ussub, ellab Sinnoga. Halleluja!

12. Ma ellan niid ja iggawest; Oh rõmo! mis saan Jeesusest! Sind Jeesus, tannan ilma peäl, Sind, Jeesus, kidan sün ja seäl. Halleluja!

Ev'ge Weisheit, Jeesus Christ! 2c.

Wisil: Südda! miks sa murreted 2c.

Sarkus, hinge peig! kes sa Kasa: rahha saatnud ka, Eks sa polle noudnud tõest Kae andmed, Kae-andmed minno Kae?

2. Eks so arm löönd kät moga? Eks sa kihlaid annud ka? Eks ma sanud sõrmukse, Kui waim tulli, kui waim tulli minnusse?

3. Eks sa mind jo armastand, Kui ma sind weel kurwastand? Eks sa olnd mo kossia, Kui weel ollin, kui weel ollin tõekuja?

4. Eks so JEsu mitte mind Armust sinno jure woind? Kui mind tombas keigest wäest, Mo usk matta! mo usk matta ello seest.

5. Kui siis lähjin sinnule, Worsid sa end minnule Turwaks tehha ennam weel, Kui paar rahwaast, kui paar rahwast ilma peäl.

6. Sinno armo ollen ma Monda aastad tunnud ka, Ja so meel on järgeste Mo pool' hoidnud, mo pool' hoidnud trüiste.

7. Pulma ehte olled sa Enneses null' annud ka, Sinno lihha, Jeesuke! On mo hinge, on mo hinge kuele.

8. Seeb se on mo digus tõest, Mis mind peäs tab patto kääst: Et sa mo sees sündinud, On null' õnneks, on null' õnneks suggenud.

9. Egga malle pudu niid Pühha waimo kallid hüid; Sinnoga saan tõeste Dimma ossa, omma ossa rohkeste.

10. Agga üks on waiaf weel, Et mo südda, mõtte, meel Sinno sees end järgeste Ei weel hoia, ei weel hoia kindlaste.

11. Bahhest pörab meel so poolt, Kui ta peaks kandma hoolt, Et so sisse ifka jääks, Ja mis tarwis, ja mis tarwis ifka teeks.

12. Et sa mind nüüd waimoga Nenda kinnitand, et ma Tean, et jaan tõeste Armo sisse, armo sisse järgeste;

13. Oh siis tomma mo meelt nüüd Hopis sinno sisse süit, Et, kui pitser, ma so käes Ollen, ja ollen, ja so märk mo sees.

14. Sinno sisse himmüstan, Maad ja taewast unnüstan, Ei ma tahha sinnota Kuski muudo, kuski muudo hingada.

15. Oh et seisaks nüüd mo meel Ufumatta selle peäl, Et sind agga armastan, Runni ligun, kuni ni ligun, mälletan.

16. Mi, et iggal aial ma ühtes ollen sinnogad, Et ma ei te, nouage Muud, kui sind, muud, kui sind, mo armoke.

17. Sedda nõud mull' kinnita, Süddant ennam ehita. Oh et furni ja ello teeks, Jesus! mind, Jesus! mind so sarnatseks.

18. Wottad sa mind kihhuta, Kes mind siis woib lahuta Armust, mis käib wäggewast Jummalaske, Jummalaske Jummalast.

352.

Heut ist des Herren Tuge: Tag, ic.

Wisil: Nüüd Kristus surmast tounnud on 2c.

Üks hingamisese pääw on se, Mis meie tänna peame; Et seisko argi-päwa tö, Ja saatke toidust hingele. Halleluja!

2. Kül praego on üks kallis aeg, Nüüd pühha on ka siin se paik, Kes meelt ei wötta parrata, Ei sedda siin ei sallita. Halleluja!

3. Oid

3. Ous Jummal pühha wihhaga, Siis waese heält ei põlga ta, Et kites tedda palluge, Waat! se on meie õige tö. Halleluja!

4. Et kütke temma kätte tö, Kes tühjast lonud targaste Ma ilma, omma sannaga, Suur on ta rammio otsata. Halleluja!

5. Kui enne ilm sai ehitud, Siis innime sai walmistud, Sel olli digust, tarkust kül, Ja wägadus ei pudund sel. Halleluja!

6. Oh tundke! mis ta meile teeb: Ta annab mis keif loom siin sööb: Ta on kes hoiab, toidab ka, Ja wöttab murret piddada. Halleluja!

7. Se seisko tele meles ka, Et Kristus tounnud awuga Sel päwal, ja roond rõmüstust, Ja meie hinge õnnistust. Halleluja!

8. Se kedda nenda waewati, Ja risti sambas surmati, Et piddi arrakadduma Ta õppetus siis temnaga, Halleluja!

9. Sesamma peasis surma käest, Ja toustis alles ommast wäest, Sest said ta Jungri rõmüstud, Kes temma pärrast kurwastud. Halleluja!

10. Ta näitis ennast nende, Ja nemmad nägid selgeste Reed hawad temma külges weel, Sest olli rõmus nende meel. Halleluja!

11. Et pühhitsegem õiete Sesamma päwa kalliste, Ja laulgem suust ja süddamest Nüüd omma kallist Jesusest. Halleluja!

12. Suur Jummal, kes sa walmistand Ma ilma, ja keif ehitud So auks, ja mitme hädda seest Meid peastnud, hoidnud iggameest. Halleluja!

13. Keif ommad teud õppeta Meid tundma, et need

need laimatta, Täis au ja sure kitusse Bäär on, ja et neid laulkafe. Halleluja!

14. Oh kallis Onnisteggia! Kes furnust ülles tounnud sa, Meid sada üllesärkama Sest patto unneft holega. Halleluja!

15. So furnust üllestounninne Se saatko meid nüüd eddase, Et selle peäle lodame, Rui waen lastega woitleme. Halleluja!

16. Oh pühha Baim! meid öppetä So sanna meles piddama Ja kuulma keigest süddamest, Et usk, arm, lotus tulleks sest. Halleluja!

17. Sa dige walgus walgusta, Meid täida omma armoga, Et meie tö ja ello wiis So mele pärrast olleks süs. Halleluja!

353.

Das wahre Christenthum ist ic.

Wisil: Mis kitust woime Jesand re.

Uks wagga ello se on kerge töest: Ehk süs, kui meid ei aitaks Jesus heldest,

2. Ehk süs sa woiksid sedda raskeks painna: Sest temma isse aitab koorma kanda.

3. Mis koorm se on? sa pead armastama. Sa armastab, sind sadab armastama.

4. Ja hoidis Josa pole ifka waljust, Ka süs, kui olli ilma keigest rõnust.

5. Ei Jummal wallo te: ta kelab heldest. Kus wallo tulleb süs? so onnast melest.

6. Las sedda waewajat nüüd tappa ärra, Süs lõppeb hädda keik, keik patto kärä.

7. Mis tabhad hädda sees ni wagga nutta? Jesusse pole õhtades sa tõtta.

8. Et ütle: Josa! wata minno hädda, Oh Jesus! aita mind! Ja kuleb sedda.

9. Sind nõdrus hirmutab; ei põrgo wea. Sa langed koggone; et touse pea.

10. Sa esid mitto kord; et pallu andeks. Sind kurrat hirmutab; usk sago kangel's.

11. Sa ärra põlga armo, mis on selge. Ei päike paista sull; on süski walge.

12. Ja kui ka walgus keik woib ärramiina; Ehk kauta ka teed, süs ussu sinna.

13. Kui sedda wisi kaid, ja Jesu peäle Sa lo dad, kül nõad teed ja walgust idle.

14. Mis olled uskunud, saad sinna nähha: Ja kuida usknud sa, ta wottab tehha.

15. So ifket tahhan süs, mo Jesus! kanda, So koorma alla end heal melel anda.

16. Rui lihha melest se kui waen on nähha; Süs tunneb waim kül sedda kergeks tehha.

354.

Höchster Priester, der du dich ic.

Wisil: Südda miks sa murretsed?

ehk: Ommal wisil:

Ullem preester! kes sa töest Ennast ohw rinud mo eest; Anna, et ka minno südda Woiks töel sin so ohwiiks sada.

2. Ei arm wasto wottage, Mis sa ei teind, armoke! Mis so pühha käest ei tulle, Ei se kólba Jummalale.

3. Tappa süs ja surreta Minno tahtmist, me led ka, Süddamest keik mis mo omma, Ehk teeks tuhhat wallo, tomma.

4. Jhho, hing' ja mis mul on, Hopis sulle ohw riks toon. Oh et nüüd ei mingisuggust Tomat ta idäks ennami minnust.

E 2

5. Kül,

5. Kõl siis, Jesand! Kätte saad, Mis sa mo
kääst himmustad: Kõl ma siis saan weel siin
waewas Armsaks ohwriks Jesal' taewas.

355.

Sieh hier bin ich, Ehren-König.

Wisil: Jummal ma ning taewa loja.

Wata Jummal! siin ma rummal Heidan en-
nast põlwele, Nutto heäle laps mele Toon
ma, Jesus, sinnule; Lasse ennast minnust leida,
Kes ma tuhk, sou, põrmoke.

2. Wata jälle minno peäle, Kána mind so järs-
rele, Sulle jouan, Sind ma nouan, Kui so pärs-
ris lapsoke; Lasse ennast minnust leida, Wortta
mind, ja minnuöse.

3. Armo püan, appi hüan, Jesand sinno hale-
lastust, Mis keik sawad, kes sull' armsad, Kes
siin nouwad armastust; Lasse ennast minnust
leida; Kes sind saab, saab õnnistust.

4. Taewa selgus! hinge walgus, Jlasfita
talleke, Sinno küljest, sinno süllest Otsin armo-
peioke: Lasse ennast minnust leida, Kallis wäg-
gew Jesuke.

5. Waat, kui halle on so talle Ja so laps mele
to heäl, Kurwastuskes, allanduskes Laulab ärs-
dast minno keel: Lasse ennast minnust leida,
Wägga nouab sind mo meel.

6. Ilma kárra, rikkus, warra, Lust, au, Keik
mis ilma peäl, Teeb mul hádda, sest mo südda
Nouab mis on ülleweel: Lasse ennast minnust lei-
da, Jummal! walmis ollen teäl.

356. Blut

356.

Blut und Wunden haben ic.

Wisil: Armas Jesus! sind ma pallun ic.

Werri on meid ühhendanud Jummalaga, et
on sanud Meie werri auustud. Sest ta
Eihlas ennast sega, Tulli innimeste sekka; Müüd
keik süüd on unustud.

2. Kes on wárrisema láinud, Et ta paljo patto
teinud, Tulgo ette rõmoga, Waatko, kuida wäg-
gew Jummal, Kui laps, mis on waene rummal
Sõimes maggab illota.

3. Temma ká-ed õnnistawad Keik kes seie ilma
sawad: Nende peäle on ta ka Märkinud jo keik
needsammad, Kes ta heleks endid andwad, Et
neid wottaks peästada.

4. Temma filmad jahhutawad, Ja neid jälle
parrandawad, Redda pat siin waewanud. Uskus
nende peäle waatko, Hinno temma pole saatko,
Kes kui us seäl rippunud.

5. Temma kõrwad kinnitakse, Mei' eest lábbi
uritakse Jesa ukse külge seäl: Se, kes kunningas
on isse, Tulleb seks ma-ilma sisse, Et ta sullaseks
saaks teäl.

6. Temma su mis pallus ifka Omma Jesal,
et keik wigga Pattust, lõppeks tõeste: Se sõõb, kui
üks inimenne, Alwa roga, waeskenne! Et on
nalg ja janno ká.

7. Temma õhk, mis wággewaste Wannemat-
te ni kui laste Surnud kehhad árratab; Waat
se ligub piisut sõimes: Sedda temma risti külges
Árrasüres lõppetab.

8. Temma jallad, kelle kando Rõhhuma weel
peab

peab maddo, On nüüd wägga nõdrad weel;
Siiski ommal aial tõtwad, Et keik woimust är
rawõtwad Mao suggust ilma peäl.

9. Temma silma wessi nouab Jahutamist;
siiski jouab Meie sü eest wolada Ni kui jöggi sele
gest werrest, Jggawesse armo merrest Sure kane
natussega.

10. Omna selga peab temma Risti alla kum-
mardama, Kui kandmisse aeg on kä. Piitsad sele
lel hädda tewad Siis kui õalad sedda lõwad;
Meie patto sü on se.

11. Temma küliest wiimset aial Bee-ja werres
jõed laial Wortwad joosta rohkest, Meie hira-
ged parrandama, Pessema, ja jahutama, Ab-
bita et olieme.

12. Temma südda tunneb hädda, Wallo waer-
wab wägga sedda, Nüüd ta peksab piisut teäl:
Siiski se neid ommal aial, Redda kurrat saate
nud laial, Wäggewaste peastab weel.

13. Kallis laps! mis sündind hilja, Sa meil
sabad rõmo-wilja, Jo sa olled algmisest. Waat,
mis rõmo lapsed, waesed, Pattused, kül mehbed,
naesed, Tundwad sinno sündmisest.

14. Keik sind wägga armastawad, Kes so hel-
dust maista sawad, Nemmad andwad sulle suud.
Maggusam, kui maggus õlli Neile on so lapse
põlli, Redda maddo salwanud.

15. Neil on sinno lapse ello, Kui se keigeüllera
illo, Uskus on need rõmused, Et sai armo aial
näha Rõmo, mis sa wotsid tehha, Kui said lapse
seks sündinud.

16. Keik ma-ilma pärandused On, kui sitto
warrandused Sinno wasto arwada: Sa woid
hädda

hädda lahjutada, Arwamatta jahjutada: Wort-
ta mo peäl wadata.

17. Keik ma-ilma tühia kärwa Sada minno mes-
lest ärwa Bibimatta, aegaste: Kui mind kurri
himmo hüab, Patto sisse sata puab, Las ma
watan sõimesse.

18. Kuningas kül olled sinna Ülle taewa, Ma;
ja minna Pannen immeks süddamest: End sa
wortad alwaks tehha, Üpres paljo waewa näha,
Kannatades meie eest.

19. Armsad käd! mind wasto wõtke, Wiim-
set tunnil appi tõtke, Kül teid wägga ihkan siis,
Kui saan hädda werrust minna Teie jure tulla sin-
na Nenda kui on lapse wiis.

357.

Was sag ich dir mein lieber Mann ic.

Ommal Wisil:

MD hinge mees! mis ütlen sull? ;: Sull, ked-
da mitto korda orsin, Ja kui so silma ees siis
seisan, Weel küsün ;: Weel küsün, kust ma hak-
kan kül.

2. Ma tään: sind armastama teäl ;: So pole
keigest joust joudma, Ja ilma palgata sind nou-
ma; Se on se ;: Se on se, mis mul pidub weel.

3. Null' anna, mis sa õlnud meil ;: Mis pea-
wad so lapsed sama, Kui nemmad tahtwad so
tõdd tehha: Üks ikke ;: Mis sinmib minno kaela
peäl.

4. Üks südda, mis on tasfane ;: Mis sinno wer-
res uiub, ellab, Üks rammo, mis keik äraroidab;
Armastes ;: Üks wallo, mis ei nõrgaks te.

f 4

5. Oh!

5. Oh! anna julgust, kannatust :: Et tõõd teen, hingan ühhe tasfa, Kõl alw, kui us end heidan mahha; Kõl wahhest :: Nään kunninglikko auustust.

6. Üks silm, mis selge, puhhas ka :: Üks kõrw, mis usin kaebdust kuulma, Ja uled digust kulur tama, Ka olgo :: Üks nou mul taewa seltsiga.

7. Mo hing on Talle naeseks tõest :: Ei armastagi muud mo mõtted, Kui tedda, ja keif temma liikmed, Ja sedda :: Ja sedda keigest süddamest.

348.

Du heiliges Kind, wer ic.

Ommal wisil:

Oh pühha laps! kes Sind näab süddames, Sell' tulleb meel ka, Et keikis woiks olla, kui olled ka sa.

2. Oh! wata nüüd peäl, Mis püab mo meel, Et puhtaks saan ma, Mind ehita isse so ennesega.

3. So illo on suur, Sa heldusse juur! Se wangiitseb mind, Ja kistsub so pole, et armastan sind.

4. Põrm ollen kül ma, Mind sagiks said sa; So werri on se, Mis wahwast mind tommand, et sain sinnule.

5. Kes ussub nüüd tõest, Saab lubba so kääst, Et pühhaesse läab, * Ja seäl omma peastjat siis waimo sees näab.

6. Sa werrine Tal! So walgusse al tõdest näame siin ka, Kui tutwaks nüüd same jo Jumma laga.

7. Ja kes sedda tuld, Mis sees põlleb sult, Waid üksford siin näab, Sell' südda ka armo sees põllena läab.

8. Sest

8. Sest julgus saab null, Et annan au sull, Suur Ingel toob, teeb, Mis talle auks * pahwele tarwis siin läab.

9. Aus aulinne tal! Keif on so kã al; So rahwas, oh peig! Sind armastab wägga; sest sa olled keif.

10. Sind kummardame, Sind armastame, Sind kidade ka, Meid waesi sa leppitand Jummalaga.

359.

Dem blut'gen Lamme ic.

Ommal wisil:

Sell' risti lõdud Werrise tallele, Pu külge podud Mo eest, mo sõbrale, Kes siis ni sure wallo tundis, Kui pat ta süddant keif läbbi tustis ::

2. Sell' annan minna Nüüd ennast ueste; Ma idän ka tänna Ja onnaks koggone, Ja annan, mis ta tahhab teha: Ja wõtko must, mis ta ei woi näha ::

3. Kõl on mul nõdrust, Se teab Jesus kül; Wägga ja pudust On wägga pahjo mul: Mo üs lempreester peab joudma, Mind parrandama, ja mind ka woidma ::

4. Ja pühhas werres Saan minna puhhastud, Mis temma küljest On wälja purtsanud; Nüüd on se allati ta murre, Et hinged saaksid keif temma jure ::

5. Oh kallist armo! Kui mõtlen selle peäl, Et sa mind põrmo So jure kutsnud weel, Ja mind ni hellast tallotanud, So werri on süddant sullatanud ::

6. Siis südda waub, Ja on ni immet täis, Et

moistus kaub; Ma mötlen jälle siis: Kuis woid
meid nenda armastada, Kes sind on wõtnud
ni kurnastada ;:

7. So film on annud Mull' armo tännine, Ja
murrei kannud Mo eest ni truiste; Ma ussim, ei
sa eddespidi Mind juhhatamast ka weel ei
tiiddi ;:

8. Mind waest ja fanti Sa hoidsid armsaste,
Keif pattud anti Mull' andeks rõõmsaste; Ees
peaks ma se eest au näites Sullama, ja tänamata
sind kites ;:

9. Sa üllem Keiser! Üks waene põrmoke, Kes
pattust weider, Se on so armoke! Se arm on
tdest kül arwanatta; Kes polle tunnud, ei ussi
kedda ;:

10. Sest peab südda So pärralt oilema, Eht
rist ja hädda Mull' peaks tulles; Se on mo
td: sind auustada, Sest tahhan agga so peate
wata ;:

Eestimenne Register, ehk

Juhhataja, mis näitab,

Misfugguse lebhe küljest need
Laulud leitakse.

A.

Urka illes, minno südda	284
Aita, Jesus, forda miina	26
Amen, Mu Josal' olgo	314
Armas Jesus, Armastaja	315
Armas Jesus! arwita	108
Armas Jesus! rõmustaja,	132
Armas Jesus! sind ma pallun,	286
Arm kes sa mind olled lonud	316
Arra waimo toetaja	317
Au, kitus olgo iggawest	101

E.

Eddasi! Eddasi! Sion, minne	318
Ehk kuriad kül mind kiusawad	207
Ei ilmast holi ma,	162
Ei lahku minna sinnust	163
Ei ma muud siin ilmas tahha	31
Eks löppe pea wahhimees	319
Eks mo kohhus tanno tehha	320
Eks sa heida, Kariane!	323
Eks se olle arm ja heldus	119
End näita koido: täht	324
Et kiitke Jummalat,	296
Et möda läinud pimme d	268
Et tulge kofko pattused	324
Et wiinne tund siin keikil' tulleb	243
Hel	

Esimenne Register ehk Juhhataja.

S.	
Helde Jesuke! Sinno suggustike	32
Herodes, miiks sa ehmatad?	49
Hinged, allandusse sees	325
Hinge ello, Jesuke	327
Hinge peioke, Helde Jesuke!	33
Hing kui tahhad hingada	329
J.	
Jesukest ei jätta ma, et ta mo eest podud	331
Jesu ristist tahhan räkida	332
Jesus, hua mind ilmast, et ma sind	50
Jesus ilmasüta Tal meie eest on	332
Jesus, keige üllem hä, hingamist toob	35
Jesus kes on õnnistusseks	333
Jesus Kristus, Lunnastaja	124
Jesus Kristus, õnne andja,	72
Jesus minno mõttes ligub,	334
Jesus, minno rõmustus, maggus	36
Jesus näita mull' so joudo	335
Jesus õnnisteggia on mo lotus, kunni	336
Jesus, oh aita! et woinust woin sada	164
Jesus on mo ainus ello,	37
Jesus peästnud olled sinna	338
Jesus rõmustaja, Hinge jahhataja	38
Jesus, surma ärrawoitja	53
Jesus, te, et sinno hawad	340
Jesus, tulle minnule, ja mo jure järgeste	39
Jesus üks sa olled ifka, keigekallim	341
Jessand, heida armo meie peäle!	309
Jessand! kurja ollen teinud,	133
Jessand, omma wiibha sees	134
Jubba ka on wiimsed aiad,	10

Jumi

Esimenne Register ehk Juhhataja.

Jummala mele pärrast siit	50	1
Jummalat kütke, Jummalat kütke!	297	5
Jummal Issa, meie ja	101	7
Jummal Ma ning taewa Loja	269	9
Jummal olgo tännatud,	108	2
Jummal wäggero wallitseja.	220	3
K.		
Keigeüllem armo walgus	342	7
Keikis paikus, kus ma seisati,	244	6
Keik Ingliseid kulumatwad	14	3
Keik kallis hinge õnnistus,	156	8
Keik on nüüd hästi sündinud	70	9
Keik sündko nenda ifka mull'	167	3
Keik teeb hästi Jummal,	207	1
Keik tulge minno jure nüüd	209	4
Kes Jummalat ni lasjeb tehha,	168	8
Keskel selle ello sees üks surm on meil	245	4
Kes omma ihhoga meid tänn	125	8
Kes tahhab tõest armastada	345	4
Kiderud olgo Issand, Israeli	103	2
Kristus! kes meid õnsaks teed,	56	3
Kristus on meie patto eest	73	2
Kristus se läks taewa, kus ep olle waewa	85	4
Kristusse werri, digus ka	346	5
Kül sa helde Jesus tulled	169	7
Kurie eleison, ehk Litania	309	8
Kurie, oh! Jummal Issa kõrges	102	9
Kui Jesust risti naelati,	55	0
Kui Jesus sure armoga	123	1
Kui Jummalaga püad sa,	112	2
Kui Jummal meil ei olleks nüüd,	221	3
Kui Jummal siin ei kaäna hoolt,	222	4
Kui	1	5

Esimenne Register ehk Juhhataja.

Kui meil on püsti hädda käes	305
Kui neitsit omma lapsse tõi,	15
Kui ollen surma hädda sees	349
Kuis pegn wastordõtma sind, armas	3
Kui sa püäd tunda sada	350
Kui sa risti tulles põlled	352
Kui surma tund on ukse ees,	246
Kui warra illestoufen ma	270
Kül waggade ello siin feestpiddi hiilgab	354
Kuis ni julge, waene rummal?	356

L.

Lapsed, kuis on hinge luggu	358
-----------------------------	-----

M.

Ma armastan, oh Jummal! sind,	247
Ma huan, Jesus, appi sind	170
Ma-ilm ei holi fest, et süddant puhhastaks	51
Ma kidan, Jsfand Jummal, sinno abbi	270
Ma kiitlen ükspäinis neist werrisist	359
Ma ollen weike lapsöke	360
Ma püan feigest hingest	248
Ma risti-innime, sa ütled; kas on tõsfi	361
Ma tahhan jätta mahha	171
Ma tännan, armas Jfsa, sind	271
Ma tännan, armas Jummal, Jfsa	273
Ma tännan Jummal sind	275
Ma tännan feigest süddamest	16
Ma tännan sind, Et olled mind	276
Ma tullen, armas Jummal,	126
Ma tullen taewast illewelt	17
Ma waene muld, kes patto teinud	135
Meie ussume keik aino Jummal	114

Meil

Esimenne Register ehk Juhhataja.

Meil' anna rahho armoga	233
Meil, armas Jummal, pdra	306
Meil tullec abbi Jummalast	223
Mis mo südda ennast waewab	211
Millal ma saan sind, armas Jesus nähha	364
Millal saan ma nähha sind?	40
Mind, Jesus, walgusta	365
Mind Jummal Jfsa õnnista	313
Mind õppeta sind armastama	367
Mind waewab wägga raske koorin	368
Minna tahhan Jehowa kita	128
Minno hing auustab wägga	104
Minno südda, rõmuõstelle,	129
Mis hädda woib meil sündida	224
Mis kirust woime, Jsfand!	233
Mis kui paggan, inimenne	370
Mis olled sinna, armas Jesus teinud	57
Mis tanno moistan ma	372
Mis waewab sinno süddant	171
Mis waewa olled sa mo pärrast	373
Mo armas Jesus, minno rõdin	41
Mo ello Kristus isse, mo tasss surema	249
Mo hinge mees, mis ütlen sull	461
Mo hing, head kaunid laulud	234
Mo hing! Jesu armastust	374
Mo hing! mis aega witad sa	376
Mo hing! mis annad Jummalale	377
Mo hing! oh anna süddamest	378
Mo hing, oh! rõdmfäst kida	235
Mo Jesufe, kes nitro tuhhat	379
Mo Jesufe, sa ello leib, so juwe eksesja	382
Mo Jesus, ello walgustus	383
Mo Jesus, Jummal lihha sees,	250
Mo	

Esimenne Register ehk Juhhataja.

Mo Jeesus, kallim ello, ja Pasa-Salleke,	384
Mo joud, sind tahhan armatseda	387
Mo Jummal, hallasta mo peäl	137
Mo Jummal, Loja, abbimees	388
Mo Jummal! waat, kui karwalad	173
Mo kääst süddant olled wötnud	389
Mo keigekallim Jeesuke,	175
Mo keigekallim warra	391
Mo omma sinna olled,	176
Mo peäle heida armo nüüd,	139
Mo peigmees armas Jeesuke	392
Mo rahho Jeesuke, oh te, et allate	393
Mo rõmustus on Jeesuke	394
Mo südda ärka ülles,	277
Mo süddamest ning melest	278
Mo südda, miks sa murretsed,	177
Mo süddant annan keigest wäest	179
Mo südda olgo rõmus nüüd,	181
Mo südda, olle üllewel,	74
Mo südda! olle walmistud,	279
Mo südda, tanna Jummalat	298
Mo waesus aiab mind, et ma	395

17.

Need Inglid taewast tullewad,	19
Need Inglid taewa walgusfes	105
Need wallatumad kiitlewad	225
Need kümme kasko moistkem nüüd	113
Neid tulleb wägga õnsaks kita	396
Ni kui ma ellan tõeste,	140
Ni sündko minno asfi,	183
Nüüd armastan ma Jummalat	397
Nüüd hing'wad innimesed	287

Nüüd

Esimenne Register ehk Juhhataja.

Nüüd Jummalale auustust	19
Nüüd, Jummal, minna fidan	27
Nüüd kiitkem Kristust usinast	20
Nüüd kiitko keigest süddamest	237
Nüüd kitus olgo Jummalal,	5
Nüüd kitus olgo sulle,	300
Nüüd Kristus surmast tounnud	175
Nüüd Kristus illestounnud	177
Nüüd laulgem siust ning süddamest	301
Nüüd olle, Jeesus, kudetud,	121
Nüüd ollen minna pohja leidnud	398
Nüüd on se päärw jo lõppenud,	288
Nüüd paistab meile kaunistes	226
Nüüd põlgan ma, ma ilma	399
Nüüd põlgan minna rõõmsaste	185
Nüüd, risti-foggodus, Sull' olgo	16
Nüüd risti-rahwas, laulage	158
Nüüd furno kehha martame	252
Nüüd tahhan ma tõest mahhaidta	400
Nüüd te mind pühaks armõga,	102
Nüüd tounskem patto waewast,	111
Nüüd tulgo õnnisteggia	167
Nüüd, waggad, rõmustellege,	185
Nüüd walw'wad innimesed	402
Nüüd wotkem Jummalale	302
Nüüd wotke waljapühkida	178
Rutta, innimenne, rasket patto süüd	159

18.

S lainud möda nüüd, päärw paistab	280
Õnnis, les ei mõtta tehha	187
On sul, kui kardad Jummalat	187
Oh Adam! sinno ekjus	160
Oh!	1

Esimenne Register ehk Juhataja.

Oh armad wennad, hõded ka	403
Oh armas Jeesus kirsu mind	408
Oh armas Jeesus, meil on weel	405
Oh armas Jummal, armwita, Ja kela!	307
Oh armas Jummal armwita Sind hädas	188
Oh armo juur! Mo pat on suur	141
Oh helde armo Jeesa, sind	142
Oh helde Jummal! sinnule	189
Oh helde kallis Jeesuke	409
Oh Jeesuke! mull' armoke	87
Oh Jeesuke! So järrele	87
Oh Jeesus! armo walgus	192
Oh Jeesus! hallasta, Ring	193
Oh Jeesus! helde olled sa	410
Oh Jeesus! kange söddamees,	88
Oh Jeesus Kristus! tulle sa,	109
Oh Jeesus! meie jure ja	290
Oh Jeesus! minna tean kül	252
Oh Jeesus! minno ello	195
Oh Jeesus pühha Tallekenne	412
Oh Jeesus! rahho andia	308
Oh Jeesus! rõmo saatia	130
Oh Jeesus! sinno mällestus,	43
Oh Jeesus! sinno wallo,	60
Oh Jeesus! üllem abbimees	143
Oh Jeesus wotta sa meid walgustada	414
Oh Jeesand suur on sinno arm,	228
Oh Jeesa südda, Jeesuke, sa armo hallit	417
Oh Jeesa taewa rigi fees!	121
Oh Jeesa taewa fees! So Poia Jeesuses	303
Oh Jummal lapsed! kuis armoga luggu	419
Oh Jummal anna armo nüüd	421
Oh Jummal Jeesa! ilma Voia	415

Esimenne Register ehk Juhataja.

Oh Jummal! kes sa heldussest	106
Oh Jummal Voja, pühha waim!	91
Oh Jummal! meie tänname	304
Oh Jummal! mitto õnnetust	212
Oh Jummal! dige tassija	312
Oh Jummal! sinno peäl	254
Oh Jummal! suur on sinno	238
Oh Jummal! tulle armoga	229
Oh Jummal! tulle sinna Nüüd	62
Oh Jummal wata heldeste	230
Oh, kes keik olleks kautand	421
Oh Kristus! Lunnastaja,	52
Oh Kristus! walgus olled sa,	290
Oh! kuhho lähhan ma	146
Oh! kui õnsad on need pühhad	262
Oh kui rummal on mo südda	422
Oh! kui waesed, waewalisfed	144
Oh Runningas! nüüd hallasta	424
Oh! laulgem süddamest	22
Oh leinagem! Ring kaebagem!	71
Oh! mind wotta targaks tehha,	196
Oh minna waene pattune!	147
Oh! minno armas Jeesuke	45
Oh! mis maggus on Jeesus minno õn!	426
Oh! mitto waewa ilma fees	255
Oh! mõtle, mis ma teinud	63
Oh nutta omna hädas	427
Oh pallugem ja laulgem	28
Oh pühha laps, kes sind nääd süddames	462
Oh pühha Waim! meil tulle ka	92
Oh pühha Waim! nüüd tulle sa,	94
Oh! risti-rahwas, kannata	257
Oh! sa ello dhutaja	428
Oh!	

Esimenne Register eht Juhataja.

Oh! sa ello Waim', meil' tulle	93
Oh surrelik! mind mälleta,	255
Oh süta tal! oh Jesus!	65
Oh taewa tuikenne Sa	95
Oh! tagganega, minno himmud,	197
Oh Zal! sind kidame	429
Oh targa mele jaggaja!	218
Oh! töstkem onma heäle	79
Oh! tru Jummal, sulle kaeban,	149
Oh! tulge, innimesed	265
Oh! wagger Jummal, kes	198
Oh! wata innimenne,	65
Oh! wötkes katsuda Ja süddant	117
Oh! wötkem Jummalat	239
Oh! wötta, armas Jesus, wasto	100
Oh woitlejad! et kätige päele	431
Omnia Jisaga mull' tulle	433
P.	
Pääw aiab ärra sedda ööd,	281
Pääw löppeb nüüd, Ja armas	291
Pääw löppeb teal, Mo waim	297
Pääw tahhab loja miina,	299
Pähha Waim, sa ainus abbi	197
R.	
Rõmüstes mo südda fargab	434
Rõõmsaks sage, risti rahwas,	23
S.	
Sa innimenne! usinast	109
Sa meie lotus, Jesuke	430
Sa olled wiimsetski	43

Esimenne Register eht Juhataja.

Sa päike watad alwa peäl	440
Sa werrine leppitaja	442
Se aeg on jubba kändä	1263
Se aeg on tõest ukse ees,	261
Se armo hallikas woib keif, kes	443
Sedda Jisaga kõrges wotkem	305
Se joulo pääw on rõmüst siur	23
Se Jummal Noeg Jesus	80
Se kallis armo oppetus,	12
Se kitsas te on lai käl taewa miina	443
Sel päwal meie mõtleme,	89
Sell' risti lödud werrise Tallele	463
Se pääw, oh Kristus! olled sa	294
Se wanna aast on möda läind,	29
Siin armo rindus maggama	445
Siin on lapsed ;: mitmesugused,	446
Sind, Jisand, tännan miina	282
Sind, Jummal! kidame,	240
Sind pühha Waino pallume	98
Sion kaebab sures häddas	231
So hing, oh Jesus! tehko mind	67
So holeks annan ennast ma	258
So nimmel lähjän nüüd	295
So nimmi pühha olgo!	301
So peäle, Jisand! lodan ma	214
So peäle üksnes, Jesuke!	151
So pole, Jesus, kiskendan	215
So pole, Jisand, süddamest	152
So sanna meile kinnita	232
So sanna, se On seggane	111
So süddant, innimenne,	8
So taewaminne misse peäl,	90
So waino, Jisaga, läkkita!	99

Lasimenne Register ehk Juhhataja.

Südda, mis sa murrested? 217
 Südda waene! ärra mõtle 447
 Sull, sull Jehowa! tahhan laulda 449
 Surm! kus nüüd sinno odda sai? 81
 Suur ja ustaw on se fanna 451

Tal ellab, miiks meel kurvastab 451
 Tarkus, hinge Peig, kes sa 453
 Teie kurjad innimesed, 153
 Tulge, risti-innimesed, 201
 Tulle nüüd taewast, armas Jesus jalle 9

U.

Uks hingamisse pääw on se 454
 Uks laps on neitsist sündinud, 24
 Uks laps on sündind Perlemmas, 25
 Uks maofenne ollen ma, 260
 Uks on tarwis, armas Jummal! 203
 Uks tallekenne leppitas 68
 Uks wagga ello se on kerge tõest: 456
 Illem preester kes sa tõest 457
 Iluc aastat meie hakkame, 30

W.

Walmista, mo waim, end kü, 205
 Wata Jummal! siin ma rummal 458
 Werra on meid ühhendanud 459
 Woi! mis minna ollen teinud, 154
 Wõtta Jemandat nüüd kita, 82
 Wõtta nüüd Jemandat, wäggetwat 242

Teine Register, ehk Juhhataja,

mis nende laulude üllemat õppetust ülles
 näitab.

Kristuse tullemisest lihhaesse ja Kohtule.

Jubba kã on wiimsed aiad 10
 Kuis pean wastowõtma 3
 Nüüd kitus olgo Jummalal 5
 Nüüd risti foggodus 6
 Nüüd tousem patto waewast 6
 Nüüd tulgo õnnisteggia 6
 Se aeg on tõest ukse ees 261
 Se kallis armo õppetus 8
 So süddant innimenne 9
 Tulle nüüd taewast armas Jesus 9

**Jesusse Kristuse sündimiseest
 ehk Jõulo-Laulud.**

Reit inglid kulutawad 14
 Kui neitsit omma lapsje tõi 15
 Ma tãnnan keigest süddamest 16
 Ma tullen taewast üllewelt 17
 Meed inglid taewast tullawad 19
 Nüüd Jummalale austust 19
 Nüüd kiikem Kristust ussinast 20
 Nüüd olle Jesus kiderud 21
 Oh laulgem süddamest 22
 Rõõmsaks sage risti rahwas 23
 Rõõmses mo südda kargab 434
 Se jõulo pääw on rõõmust suur 23
 Uks laps on neitsist sündinud 24
 Uks laps on sündind Perlemmas 25
 Werra on meid ühhendanud 459

Teine Register ehk Juhhataja.

Ue aasta laulud	31
Aita Jesus, forda minna	26
Müüd Jummal minna kidan	27
Oh pallugem ja laulgem	28
Se wanna aast on mödaldänd	29
Nyt aastat meie hakkame	30
Laulud Jesussest	
Ei ma müüd siin ilmas tahha	31
Helde Jesuse! sinno suggustke	32
Jesus keigeüllem hä	33
Jesus, kes on õnnistusseks	333
Jesus minno mõttes ligub	334
Jesus on mo ainus ello	37
Mo armas Jesus, minno rõdm	41
Oh Jesus sinno mälestus	43
Oh pühha laps, kes sind nääd	462
Kolme Kuninga pühhal.	
Herodes, mis sa ehmatad	49
Jesus! hüa mind ilmast, et ma sind	50
Kui sa püäd tunda sada	350
Maria Pühastamisese	
ehk	
Küünla Päwal.	
Jummala mele pärrast siit	50
Ma ilm ei holi sest	51
Maria Kulutamisese	
ehk Paast-Maria Päwal.	
Oh Kristus lunnastaja	52
Kristusse Lannatamisest ja surmast.	
Armas Jesus armastaja	315
Jesu ristist ;: tahhan räkida	332
Jesus surma ärravoitja	53
Jesus	

Teine Register ehk Juhhataja

Jesus te, et sinno hawad	340
Jesus üks sa olled ifka	341
Kristus kes meid õnsaks teed	56
Kui Jesus ristil naelati	55
Mis olled sinna, armas Jesus	57
Mo hing! Jesu armastust	374
Mo hing! mis aega witad sa	376
Murta innimenne! rasker	59
Oh Jesus sinno wallo	60
Oh Jummal tulle sinna	62
Oh mõtle, mis ma teinud	63
Oh nutta omma hädda	427
Oh süta tal! oh Jesus!	65
Oh wata innimenne	65
So hing, oh Jesus, tehko mind	67
Üks tallekenne leppitas	68
Kristusse Matmisest	
Keif on müüd hästi sündinud	70
Oh! leinagem! ning kaebagem	71
Kristusse üllestousmisest.	
Jesus Kristus õnne andja	72
Jesus õnnisteggia	336
Kristus on meie patto eest	73
Mind waerwab wägga raske foorm	368
Mo Jesus kallim ello	384
Mo südda olle üllewel	74
Müüd Kristus surmast tousnud	75
Müüd Kristus üllestousnud	77
Müüd worke wälja pühkida	78
Oh! tõstkem omma heäle	79
Se Jummal poeg Jesus tõest	80
Surm! kus nüüd sinno odda sai?	81
15	Zal

Teine Register ehk Juhataja

Zak ellab! miks meel kurbastab	451
Uks hingamisse pään on se	454
Wotta Jssandat nüüd kita	82
Kristuse taewaminnemissest.	
Kristus se läks taewa	85
Nüüd, waggad, rõnustellege	85
Oh Jesuke! mul armoke	87
Oh Jesuke! so järrele	87
Oh Jesus kange sõddamees	88
Sel päwal meie mõtleme	89
So taewaminnemise peäl	90
Pühhas Waimust	
ja temma mitmesuggusist andidest:	
ja töök	ehk
Nelli-pühhi Laulud.	
Oh Jummal loja, pühha Waim	91
Oh pühha Waim! meil' tulle ka	92
Oh pühha Waim! nüüd tulle sa	94
Oh sa ello Waim meil' tulle	93
Oh taewa wifenne	95
Pühha Waim! sa ainus abbi	97
Sind pühha Waimo pallume	98
So Waimo, Jsa, läkita	99
Laulud	
Kolmainust Jummalast.	
Au, kirus olgo iggawest	101
Jummal Jsa, meile ja	101
Rõrte, oh Jummal Jsa kõrges	102
Meie ussume keik aino	114
Nüüd te mind pühhaks armoga	102
Oh Jummal Jsa! ilma loja	115

Jani

Teine Register ehk Juhataja.

Jani päwal	103
Ridetud olgo Jssand, Israeli	103
Maria Kätewa-minnemise	
ehk	
Zeina Maria päwal.	
Minno hing auustab wägga	104
Pühhadest Inglise	
ehk Nihkli Päwal.	
Need Ingrid taewa walgusfes	105
Oh Jummal, kes sa heldusses	106
Jummal ja Kristuse heldusses.	
Arm! kes sa mind olled lonud	316
Eks mo kõhhus tänno tehha?	320
Hinge peioke! helde Jesuke	33
Jesus ilmašuta tal	332
Mis waewa olled sa mo pärrast	373
Nüüd ollen minna pohja leidnud	398
Nüüd risti-rahwas laulage	158
Oh armas Jesus kutsu mind	408
Oh minno armas Jesuke	45
Sa werrine leppitaja	442
Sel risti lödud werrise tallele	463
Südda waene! ärra mõtle	447
Suur ja ustaw on se fanna	451
Lomise teggudest,	
ja Jummal armust ja auust, mis neist tun-	
nukse.	
Mo südda olgo rõmus nüüd	181
Jummal ettemurresemisest	
ja Wallitsemisest.	
Keik teeb hästi Jummal	207
Kes Jummalat ni lasseb tehha	168
Mise,	

Teine Register ehk Juhhataja.

Miks, kui paggah, inimenne	370
Mis waewab sinno süddant	177
Mo südda, miks sa murrested	177
Mi sündko minno asfi	183
Oh Jummal suur on sinno tö	238
On sul, kui kardad Jummalat	187
Pühbast Jummalat kannast	
Armas Jesus armwita	108
Jummal olgo tännatud	108
Kui Jummalaga püäd sa	112
Need kümme käske moistken	113
Oh Jummal tulle armoga	229
Oh Jesus Kristus tulle sa	109
Omnia Isfaga mul tulle	433
Onnis, kes ei wotta tehha	187
Sa inimenne! ussinast	109
So fanna se on seggane	111
Pühhapäwil laulda:	
Üks hingamisse pääw on se	454
Pühbast ristimisest.	
Kui Jesus sure armoga	123
Pühbast õhtosõmaaiast.	
Jesus Kristus lunnastaja	124
Kes omnia ihhoga meid	125
Ma tullen, armas Jummal	126
Minno südda rõmustelle	129
Minna tahhan Jehowa kita	128
Mo Jesuke! sa ello leib!	382
Mo peigmees! armas Jesuke	392
Oh Jesus rõmo saatja	130
Sest õige ja walle risti rahwa ellust.	
Hinged allandusse sees	325
Ma	Ma

Teine Register ehk Juhhataja.

Ma risti-innime, sa ütled	361
Mind, Jesus! walgusta	365
Need wallatumad kütlemad	225
Tulge, risti-innimesed,	201
Innimesse hinge häädast ja ärvaritmisest.	
Arma waimo toetaja	317
Oh Adam sinno eksitus	160
Oh kui waesed waewalised	144
Oh mitto waewa ilma sees	255
Se armo hallikas	443
Tõsifest meleparrandamisest.	
Armas Jesus, rõmustaja	132
Et tulge kokko partused	324
Jesus peästnud olled sinna	338
Isfand! kurja ollen teinud	133
Isfand! omnia wihha sees	134
Kui sa risti tulles põlled	352
Kuis ni julge? waene rummal!	356
Ma waene mild, kes patto teinud	135
Mo Jummal hallasta	137
Mo peäle heida armo	139
Mi kui ma ellan tõeste	140
Oh armo juur! mo pat on suur	141
Oh helde armo Isfa, sind	142
Oh Jesus! üllem abbimees	143
Oh! kuhho lähhan ma	146
Oh minna waene pattune	147
So peäle üksnes, Jesuke!	151
So pole, Isfand, süddamest	152
Suur ja ustaw on se fanna	451
Teie kurjad innimesed	153
Woi! mis minna ollen teinud	154
Di	Di

Teine Register ehk Juhhataja.

Digest Usust ja Digeksamisest.	
Keik kallis hinge õnnistus	156
Kristusse werri, õigus ka	346
Kui sa risti tulles põlled	352
Oh Adam sinno eksitus	160
Oh Jesus pühha tallekenne	412
Oh Jesus wotta sa meid	414
Oh pühha laps, kes sind	462
Oh wotke katjuda	117
Sa meie lotus Jesufe	436
Siin armo rindus maggama	445

Pühhast risti-ellust.

End näita koido-täht	324
Keigeillem armo walgus	342
Mo hinge mees! mis ütlen sul?	461
Oh armas Jummal aiwita Sind	188
Oh Jesus armo walgus	192
Oh Jesus minno ello	195
Oh Jummal anna armo nüüd	421
Oh wagga Jummal, kes	198
Sa päike watad alwa peäl	440

Palwest.

Eks se olle arm ja heldus	119
Oh Jesa taewa rigi sees	121
Sull, sull, Jehowa! tahhan	449
Wata Jummal! siin ma rummal	458

Waimolikkust walwamisest.

Walmista, mo waim, end kül	205
Waimolikkust woitlemisest ja woimusest.	
Eks sa heida karjane	323
Jesus oh aita! et woimust	164
Ma huan, Jesus, appi sind	170

Mo

Teine Register ehk Juhhataja.

Mo Jummal! waat, kui	173
Oh armad wennad, ded ka!	403
Oh Jesus hallasta ning aita	193
Oh kunningas nüüd hallasta	424
Oh mind wotta targaks tehha	196
Oh tru Jummal! sulle kaeban	149
Oh woitlejad! et käige peäle	431
So peäle, Isand, lodan ma	214

Kassinussest.

Mo Jummal, loja, abbimees!	388
----------------------------	-----

Ma-ilma ja isienneise ärrasalgamisest.

Ei ilmast holi ma, ei holi	162
Jesus rõmustaja, hinge jahhutaja	38
Kes tahhab tdest armastada	345
Nüüd põlgan ma ma-ilm!	399
Nüüd tahhan ma tdest mahhajätta	400
Oh kes keik olleks kautand	421
Oh tagganega minno himnud	197
Uks on tarwis, armas Jummal	203

Zimmust Jummal ja Jesusse järrele.

Eks lõppe pea wahhimees	319
Eks sa heida karjane	323
Jesus minno rõmustus	36
Jesus tulle miinule	39
Kül sa helde Jesus tulled	169
Millal ma saan sind, armas Jesus,	364
Millal saan ma nähha sind	40
Mo keigeallim Jesufe	175
Mo keigeallim warra	391
Mo waesus aiab mind, et ma	395
Meid tulleb wagga õnsaks kita	396
Oh helde kallis Jesufe	409
Oh	

Teine Register eht Juhhataja.

Oh sa ello dhutaja	428
Armastusfest Jesuse wasto.	
Hing! kui tahhad hingada	329
Jesukest ei jätta ma	331
Ma armastan, oh Jummal	247
Mind õppeta sind armastama	367
Mo joud! sind tahhan armastada	387
Mo omma sinna olled	176
Mo rahho Jesuke	393
Nüüd armastan ma Jummal	397
Oh Jesus, helde olled sa	410
Oh Issa südda! Jesuke!	417
Sa olled wiimisekski	48
Armastusfest wendade ja keikide wasto.	
Oh Jummal lapsed! kuis armoga	419
Jesuse järrel käimisefest.	
Se kisas te on lai kül taewa	443
Üks wagga ello se on kergetdest	456
Risti sallajast wäest.	
Keik tulge minno süre nüüd	209
Oh helde Jummal sinu	189
Oh Jummal mitto õnnetust	212
So pole, Jesus, küssendan	215
Pühhas süddame waigistamisest.	
Hinge ello Jesuke	327
Jesus nähta mul so joudo	335
Keik sündko nenda ikka mul	167
Südda! mis sa nurreted	217
Kannatusfest ja kindlast Õnnisteggia pole	
hoidmisest.	
Eddasi! eddasi! Siin minno	318
Eht kurjad kül mind kuisawad	207
Jesukest	

Teine Register eht Juhhataja.

Jesukest ei jätta ma	331
Nüüd põlgan minna rõõmsaste	185
Süddame andmisest Õnnisteggia kätte.	
Mo hing! mis annad Jummalale	377
Mo Jesuke! kes mitto tubhat	379
Mo süddant annan keigest wäest	179
Sell' risti lödud werrise tallele	463
Ullem preester! kes sa tõest	457
Rõmust pühha Waimo secc.	
Oh mis maggus on	426
Ueso Julgusfest.	
Ei lahku minna sinnust	163
Jesus rõnnustaja, hinge jahhutaja	38
Ma kiitlen ükspäimis neist	359
Meil tulleb abbi Jummalast	223
Wiiks mo südda emast waewab	211
Mis hädda woib meil sündida	224
Mo rõnnustus on Jesuke	394
Nüüd ollen minna põhja leidnud	398
Oh Jummal sinno peäl	254
Oh kui rummal on mo südda	422
Tänno- ja Rituse- Laulud.	
Mis kiusust woime, Issand!	233
Mis tänno moistan ma	372
Mo hing! head kaunid laulud	234
Mo hing, oh! rõõmsast kida	235
Nüüd kiitko keigest süddamest	237
Oh Jummal! suur on sinno tõ	238
Oh tal! sind kida	429
Oh wõtkem Jummalat	239
Sind Jummal kida	240
Wõtta nüüd Issandat	242

Teine Register ehk Juhhataja.

Jummalikkust tarkusfest.	
Oh targa mele jaggaja	218
Waimolikkust Kiblamisfest.	
Oh wotta, armas Jeesus, wästo mule	200
Mo käest süddant olled wötnud	389
Nüüd paistab meile kauniste	226
Tarkus, hinge peig! kes sa	453
Sallajast Usklikkude ellust.	
Kül waggade ello sin seestpidi	354
Pühha risti-toggodusse kaebdusfest ja lotusfest.	
Jummal wäggew wallitseja	220
Kui Jummal meil ei olleks nüüd	221
Kui Jummal sin ei kaäna hoolt	222
Meil' anna rahho armoga	233
Oh armas Jeesus meil on weel	405
Oh Jeesand suur on sinno arm	228
Oh Jummal tulle armoga	229
Oh Jummal wata heldeste	230
Siin on lapsed ; mitmesuggused	446
Sion kaebab süres häddas	231
So sanna meile kinnita	232
Surmast ja üllestousmisfest.	
Et wiimne tund sin keikil' tulleb	243
Jeesus dnnisteggia	336
Jummala mele pärrast	50
Keikis paikus, kus ma seisän	244
Keskel selle ello sees	245
Kui ollen surma hädda sees	349
Kui surma tund on ufse ees,	246
Ma armastan, oh Jummal! sind,	247
Ma püan keigest hingest	248
Ma	Ma

Teine Register ehk Juhhataja.

Ma tahhan jätta mahha	171
Mo ello Kristus isse	249
Mo Jeesus! ello walgustus	383
Mo Jeesus, Jummal lihha sees	250
Nüüd surno kehha mattame	252
Oh Jeesus minna tean kül	252
Oh risti-rahwas, kannata	257
Oh surrelik! mind jälleta	255
So holeks annan enmast ma	258
Uks maofenne ollen ma	260
Jaggawesfest ellust ja surmast	
Oh kui õnsad on need pühhad taewas	262
Oh tulge, innimesed,	265
Se aeg on jubba kä	263
Zommiko-Laulud.	
Eks löppe pea wahhimees?	319
End näita koido-täht	324
Et möda läinud pinne ö	268
Jummal, ma ning taewa loja	269
Kui warra üllestousen ma	270
Ma kidan, Jeesand Jummal	270
Ma tännan, armas Jeesa	271
Ma tännan, armas Jummal	273
Ma tännan Jummal sind	275
Ma tännan sind, Et olled mind	276
Mo hing! oh anna süddamest	378
Mo südda ärka ülles	277
Mo süddamest ning melest	278
Mo südda olle walmistud	279
Nüüd walw'wad innimesed	402
Ö läinud möda nüüd	280
Pääw aiab ärä sedda ödd	281
m 2	Sind,

Teine Register ehk Juhhataja.

Sind, Jõsänd tännan minna	282
Ohro-Laulud.	
Ärka ülles, minno südda	284
Armas Jõsus! sind ma pallun,	286
Nüüd hing'wad innimesed	287
Nüüd on se pääw jo lõppenud	288
Oh Jõsus' meie jure jä	290
Oh Kristus! walgus olled sa	290
Pääw lõppeb nüüd	291
Pääw lõppeb teal	292
Pääw tahhab loja miina	293
Se pääw, oh Kristus olled sa	294
So nimmel lähhan nüüd	295

Sõma-Laulud.

Et kiitke Jummalat, kes on ni helde	296
Jummalat kiitke, Jummalat	297
Mo südda tänna Jummalat	298
Nüüd kitus olgo sulle	300
Nüüd laulgem suust ning süddamest	301
Nüüd wõtkem Jummalale	302
Oh Jõsa taewa sees	303
Oh Jummal meie tänname	304
Sedda Jõsa kõrges	305
So nimmi pühha olgo	301

Laste laulud.

Lapsed! kuis on hinge luggu?	358
Ma ollen weike lapsõke	360

Hädda aial.

Kui meil on püsti hädda käes	305
Kürie eleison.	309
Meil, armas Jummal, pöra	306
Oh armas Jummal awwita	307
Oh	

Teine Register ehk Juhhataja.

Oh Jõsus rahho andia	308
Oh Jummal õige tassuja	312

Õnnistaminne.

Mind, Jummal Jõsa õnnista	313
---------------------------	-----

Wiimne Laul.

Amen, au Jõsal' olgo	314
----------------------	-----

III. Register.

Der Ebstnischen Lieder

nach dem teutschen Alphabet.

Ach! bleib bey uns, Herr Jesu	290
Ach du liebes-volles Wesen	405
Ach ein Wort von großer Treue	451
Ach Gott gib du uns deine Gnad	421
Ach Gott mich drückt ein schwerer	368
Ach Gott und Herr!	141
Ach Gott! vom Himmel sieh' darein	230
Ach Gott! wie manches Herzeleid	212
Ach Herr du gerechter Gott	312
Ach! lieben Christen, send' getrost	257
Ach liebster Jesu rufe mich	408
Ach! mein Jesu! sieh', ich trete	286
Ach treuer Gott! barmherzig's Herz	189
Ach! was hab ich ausgerichtet	154
Ach! was sind wir ohne Jesu?	144
Ach! wenn werd ich schauen dich?	40
Ach! wie elend ist unser Zeit	255
Advents-Lied von der dreyfachen Zukunft	9
Allein Gott in der Höh' sey Ehr,	101
Allein zu dir, Herr Jesu Christ	151
Allenthalben, wo ich gehe	244
Als Christus gebohren war	15
Amen! Gott Vater und Sohne	314
An der Brust der Gnaden liegen	445
Auf! auf! mein Herz mit Freuden	79
Auf Christi Himmelfahrt allein	90
Auf diesen Tag bedencken wir	89
Auf ihr Streiter durchgedrungen	431
Auf	431

Auf meinen lieben Gott	254
Auf! meine Seel, danck	298
Auf Seel und dancke deinem Herrn	378
Aus meines Herzens Grunde	278
Aus tiefer Noth schrey ich zu dir	152
Befiehl du deine Wege	171
Bewein o Christen-Mensch	427
Blut und Wunden.; haben uns	459
Christ! der du bist der helle Tag	294
Christe! der du bist Tag und Licht	290
Christ fuhr gen Himmel	85
Christi Blut und Gerechtigkeit	346
Christ ist erstanden	77
Christ lag in Todes Banden	73
Christum wir sollen loben schon	20
Christ unser Herr zum Jordan kam	123
Christus der ist mein Leben	249
Christus, der uns selig macht	56
Da Jesus an dem Creuze stund,	55
Dancket dem Herren, denn er	296
Danck sey dir, grosser Gott,	275
Das alte Jahr vergangen ist,	29
Das Jesulein soll doch mein Trost	394
Daß du mich diese finstre Nacht	268
Das wahre Christenthum ist	456
Dem blutgen Lanne	463
Den Vater dort oben	305
Der Gnaden-Brunn fließt noch,	443
Der schmale Weg ist breit genug	443
Der Tag, der ist so freudenreich	23
Der Tag hat sich geneiget	293
Der Tag ist hin, mein Geist und	292
Der	4

III. Register.

Der Tag ist hin, mein Jesu,	291
Der Tag vertreibt die finstre	281
Des Morgens, wenn ich früh	270
Dich Jesum loben wir! Lämmlein	429
Die Engel, die im Himmels Licht	105
Die Liebe leidet nicht Gefellen	345
Die Seele Christi heil'ge mich	67
Die Zeit ist nunmehr nah	263
Dir, dir, Jehova, will ich singen	449
Diß sind die heil'gen zehn Gebot	113
Du bist ja ganz mein eigen	176
Du blutiger Versüner	442
Du Friedens-Fürst, HErr Jesu	308
Du hast mir das Herz genommen	389
Du heiliges Kind, wer dich	462
Du Lebens-Brode, HErr Jesu Christ	382
Du meine Seele, singe	234
Durch Adams Fall ist ganz	160
Du unbegreiflich höchstes Gut	175
Du sagst: ich bin ein Christ	361
Du unser auserwähltes Haupt	436
Du wollest uns das Creutz-Geheimniß	414
E in feste Burg ist unser Gott	223
Ein Kindelein so löblich	24
Ein Kind gebohr'n zu Bethlehem,	25
Ein Lämmlein geht und trägt	68
Eins ist noth, ach HErr! diß Eine	203
Entfernet euch ihr matten Kräfte	197
Erbarm dich mein, o HErrre Gott	139
Erhalt uns, HErr, bey deinem	232
Erhebe dich o meine Seel	279
Erleucht mich HErr, mein Licht	365

Erschein

III. Register.

Erschein du Morgenstern	324
Erstanden ist der heil'ge Christ	75
Es glänzet der Christen inwendiges	354
Es ist das Heyl uns kommen her	156
Es ist gewißlich an der Zeit	261
Es sind schon die letzten Zeiten	10
Es spricht der Unweisen Mund wol:	225
Es woll' uns Gott genädig seyn	229
Ewge Weisheit, Jesus Christ,	453
F ahre fort :: Zion fahre fort im Licht	318
Freu dich, du Christenheit	6
Freuet euch, ihr Christen alle	23
Frölich soll mein Herze springen	434
G ar lustig jubiliren	14
Geh' aus, mein Herz, und suche	181
Gelobet sey der Herr, der Gott	103
Gelobet seyst du, Jesu Christ,	21
Gott der Vater wohn uns bey	101
Gott der wirds wohl machen,	207
Gott des Himmels und der Erden	269
Gott hat das Evangelium	12
Gott sey gelobet und gebenedeyet	125
Gott Vater, der du alle Dinge	115
Gott Vater, sende deinen Geist	99
Guter Hirte, wilt du nicht	323
H ab herzlich Lob, hab ewig Danck	16
Helft mir Gottes Güte preisen	27
Herr aller Weisheit Quell und Grund	218
Herr Christ, der ein'ge Gottes Sohn	52
Herr, deine Treue ist so groß	228
Herr Gott, dich loben wir,	240
Herr Gott, nun sey gepreiset	300

III 5

Herr,

III. Register.

HErr, ich habe mißgehandelt	133
HErr Jesu Christ, dich zu uns wend	109
HErr Jesu Christ, du höchstes Guth	143
HErr Jesu Christ, ich schrey zu dir	215
HErr Jesu Christ, ich weiß gar wohl	252
HErr Jesu Christ, mein Leben	195
HErr Jesu Christ mein's Lebens Licht	383
HErr Jesu Christ, wahr'r Mensch und	50
HErr Jesu! Gnaden-Sonne	192
HErr Jesu meine Ruh	393
Herglich lieb hab ich dich, o Herr	247
Herglich thut mich verlangen	248
Hergliebster Jesu, was hast du	57
Heut ist des HERRen Ruhe-Tag	454
Hier sind Kinder von verschiednen	446
Hilf Gott, daß mirs gelinge	62
Hilf, Herr Jesu, laß gelingen,	26
Hilf mir, mein Gott,	188
Höchster Priester, der du dich	457
Hüter wird die Nacht der Sünden	319
I ch armer Mensch, ich armer Sünder	135
Ich armer Sünder komm zu dir	147
Ich bin ein kleines Kindelein	360
Ich bin ein Würmlein arm und	260
Ich dancke dem Herren von ganzem	128
Ich dancke dir, Herr Gott, in deinem	270
Ich danck dir, lieber Herr,	282
Ich danck dir schon durch deinen Sohn	276
Ich habe nun den Grund	398
Ich hab ihn dennoch lieb	8
Ich hab mein Sach Gott heimgestellt	258
Ich komm jetzt als ein armer Gast	126
Ich	3

III. Register.

Ich liebe Gott, und zwar umsonst	397
Ich ruf zu dir Herr Jesu Christ	170
Ich rühme mich einzig der blutigen	359
Ich will dich lieben meine Stärke	387
Ich wills wagen ;: von der schönen	332
Jehova! dein Regieren macht	238
Jehova! nimm von mir die Kräfte	200
Jesu, deine heilige Bunden	340
Jesu, der du meine Seele	338
Jesu, frommer Menschen-Heerden	333
Jesu, gib mir deine Fülle	335
Jesu, hilf siegen, du Fürste des	164
Jesu, komm doch selbst zu mir,	39
Jesu komm mit deinem Vater	433
Jesu Kraft der blöden Herzen	317
Jesu, meine Freude	38
Jesu meiner Seelen Leben	327
Jesu, meiner Seelen Ruh	35
Jesu, meines Herzens Freud	36
Jesu, meines Lebens Leben	53
Jesu, rufe mich von der Welt	50
Jesus Christus Gottes Lamm	332
Jesus Christus, unser Heiland	72
Jesus Christus, unser Heiland, der von	124
Jesus Christus, wahr'r Gottes Sohn	80
Jesus ist mein Heyl und Leben,	37
Jesus meine Zuversicht	336
Jesus schwebt mir in Gedanken	334
Ihr armen Sünder kommt zu Haus	324
Ihr Christen, seht, daß ihr auslegt	78
Ihr Kinder des Höchsten, wie stehts um	419
Ihr Seelen sinckt, ja sincket hin	325
In allen meinen Thaten	183
In	3

III. Register.

In dich hab ich gehoffet, HErr!	214
In dieser Morgenstund will ich	273
In dulci Jubilo, nun singet	22
Ist es nicht ein Werck der Gnaden	119
K omm, Gott Schöpfer, heiliger	91
Komm heiliger Geist, HErr Gott	94
Komm, komm, o Himmels-Taube!	95
Komm, o komm, du Geist des Lebens	93
Komm, Sterblicher, betrachte mich	255
Kommt her, ihr Menschen Kinder	265
Kommt her zu mir, spricht Gottes	209
Kommt und laßt euch Jesum lehren	201
Kyrie, ach Vater allerhöchster	102
L asset uns den HErrn preisen	82
Lebt Christus, was bin ich betrübt	451
Liebe, die du mich zum Bilde	316
Liebster Jesu, du wirst kommen	169
Liebster Jesu, Trost der Herzen	132
Liebster Jesu, was für Müh	373
Liebster Jesu, wir sind hier	108
Litaney	309
Lobe den HErrn, den mächtigen	242
Lobet den HErrn, lobet den	297
Lob sey dem allmächtigen Gott,	5
Lob sey dir, Jesu, grosser Held	88
Lobt Gott, ihr Christen, allzugleich	19
M ache dich, mein Geist, bereit	205
Mag ich Unglück nicht wiederstahn	207
Mein' Augen schließ ich	295
Meine Armut macht mich schreien	395
Meinen Jesum laß ich nicht	331
Meine Seele erhebt den HErrn	104
Meine	

III. Register.

Meine Seel', ermuntre dich	374
Meine Seele, wilt du ruhn	329
Meines Lebens beste Freude	31
Mein Gott, das Herz ich bringe dir	179
Mein Gott und Vater segne mich	313
Mein Heiland lehre mich recht lieben	367
Mein Herzens Jesu, meine Lust	41
Mein Herze soll nun ganz absagen	400
Mein Jesu schönstes Leben	384
Mensch wilt du leben seliglich	112
Mit Ernst, ihr Menschen Kinder,	8
Mit Fried und Freud ich fahr dahin	50
Mitten wir im Leben sind	245
N imm von uns, HErr, du treuer	307
Nun bitten wir den heil'gen Geist	98
Nun dancket alle Gott	239
Nun dancket all und bringet Ehr	237
Nun freut euch, Gottes Kinder all	85
Nun freut euch, lieben Christen, gemein	158
Nun Gott lob! es ist vollbracht	108
Nun gute Nacht, du eitles	399
Nun ist es alles wohlgemacht	70
Nun komm der Heyden Heyland	7
Nun laßt uns den Leib begraben	252
Nun laßt uns gehn und treten	28
Nun laßt uns Gott dem HErrn	302
Nun lob', mein' Seel', den HErrn,	235
Nun mach uns heilig HErr Gott	102
Nun ruhen alle Wälder	287
Nun sich der Tag geendet hat	288
Nun treten wir ins neue Jahr	30
Nun wachen alle Wälder	402
O! der	

III. Register.

D ! der alles härt' verlohren	421
D du aller süßte Freude!	97
D du allertiefste Liebe	342
D du Liebe meiner Liebe	315
D du süß: Lust aus der	426
D Gott der du aus Herzens Grund	106
D Gott! du frommer Gott	198
D Gott! ich thu dir danken	271
D Gott! mein Schöpfer edler Fürst	388
D Gott! wir danken deiner Güte	304
D Haupt voll Blut und Wunden!	60
D heil'ger Geist kehre bey uns ein	92
D Herr Gott, dein göttlich Wort	111
D Jesu Christ, der du mir bist	87
D Jesu Christ! mein schönstes Licht	45
D Jesu, du mein Bräutigam	392
D Jesu, Hoffnung wahrer Heu	410
D Jesu! meine Sonne, du	130
D Jesu, siehe drein	193
D Jesu! süßes Licht, nun ist	280
D Jesu süß! wer dein gedenket	43
D ihr Kinder, was wilts werden	358
D Lämmlein geschlacht	412
D Lamm Gottes! unschuldig	65
D Mensch wie ist dein Herz bestellt	109
D Mensch wollest bedencken	63
D Sonne, die aufs niedre sieht	440
D Tod! wo ist dein Stachel nun	81
D Traurigkeit! o Herzeleid	71
D Vater aller Frommen!	301
D Vater der Barmherzigkeit	142
D Vater-Hertz, o Liebes-Brunst!	417
D Ursprung des Lebens	428
D Welt!	

III. Register.

D Welt! sieh hier dein Leben	65
D wie selig seyd ihr doch ihr Frommen	262
D wie selig sind zu nennen	396
D ! wir armen Sünder,	59
S chaz über alle Schätze	391
Schau, lieber Gott, wie meine	173
Schmücke dich, o liebe Seele	129
Schütte deines Lichtes Strahlen	196
Seelen Bräutigam, Jesu	33
Sey mir doch gnädig, o mein Gott	137
Sieh hier bin ich, Ehren-König	458
Singen wir aus Herzens Grund	301
Solt ich meinem Gott nicht singen	320
So wahr ich lebe, spricht dein Gott	140
So wünsch ich nun ein' gute Nacht	185
Straff' mich nicht in deinem Zorn	134
T reuer Gott, ich muß dir klagen	149
V alet will ich dir geben	171
Vater im höchsten Throne	303
Vater unser im Himmelreich	121
Verleih' uns Frieden gnädiglich	233
Versuchet euch doch selbst	117
Vom Himmel hoch, da komm ich her	17
Vom Himmel kam der Engel	19
Von Gott will ich nicht lassen,	163
Unser Herrscher, unser König	220
Unveränderliches Wesen	341
W ach auf, mein Herz, die Nacht	74
Wach auf, mein Herz und singe	277
Wacht	

III. Register.

Wacht auf, ihr Christen alle	11
Wär Gott nicht mit uns diese Zeit	221
Warum betrübst du dich mein Herz	177
Warum sollt ich mich denn grämen	211
Warum wilt du doch für morgen	370
Waschet euch, ihr Volk der Sünden	153
Was frag ich nach der Welt,	162
Was fürchtest, du Feind Herodes, sehr	49
Was für Kummer, was für	217
Was giebst du denn, o meine Seele	377
Was kan ich doch für Danck	372
Was kan uns kommen an für	224
Was Lobes soll'n wir dir,	233
Was mein Gott will, das gescheh	167
Was sag ich dir, die mit viel tausend	379
Was sag ich dir, mein lieber Mann	461
Weg mein Herz mit den Gedanken	447
Weil nichts gemeiners ist als	243
Wend ab deinen Zorn, lieber Gott	306
Wenn erblick ich doch einmal	364
Wenn ich in Todes Nöthen bin	349
Wenn mein Stründlein vorhanden	246
Wenn wir in höchsten Nöthen	305
Werde munter mein Gemütche	284
Wer im Herzen will erfahren	350
Wer ist wohl wie du? Jesu,	32
Wer nur den lieben Gott läßt	168
Wie schön leucht'et uns der Morgenstern	226
Wie soll ich dich empfangen?	3
Wie wird doch so gering	51
Wir glauben all' an einen Gott	114
Wo Gott der Herr nicht bey uns	222
Wohl dem der in Gottes Furcht	187
Wohl dem Menschen, der nicht wandelt	187
Wo soll ich stehen hin,	146

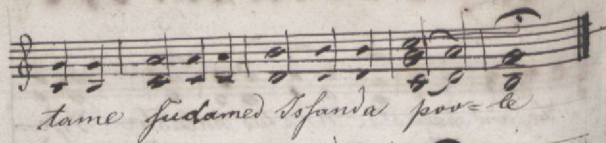
Zeuch uns nach dir 87
 Zion klagt mit Angst und Schmerzen 231

Gott allein die Ehre!

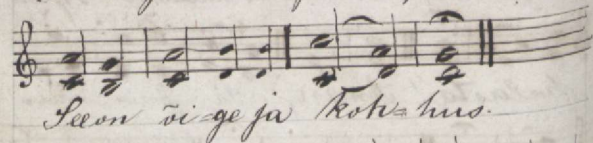
Vastolaulu

Isäni halasta! Kristus halasta! Isäni
halasta! Amen, Ja sinu mi-
muga Amen, Amen! Hallelu-
ja! Halleluja, Hallelu-
ja! Amen Amen Amen.
Vagawest ajast igaweste! Amen.
Amen, Amen, Amen.
Ja sinu waimuga. Meie tös

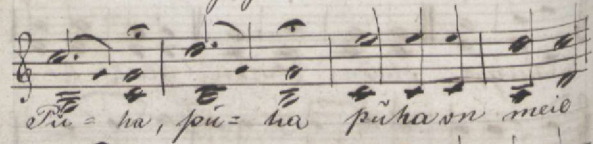
Halleluja

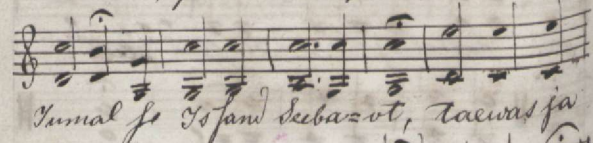
tamen Jumal meidän Isänsä poika

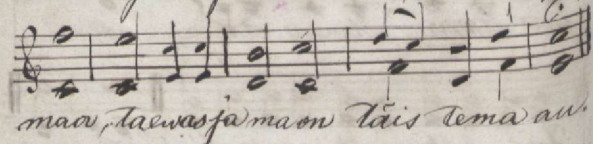
Se on oi-gel ja koku-huus.

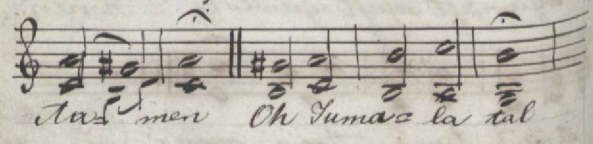
Tu-ha, jou-ha pühäön meil

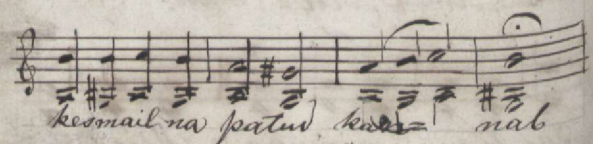
Jumal ja Isänsä Seba-ot, taivas ja

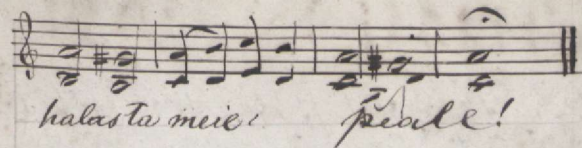
maan, taivas ja maan täis tema au.

Aa-men Oh Jumal la tal

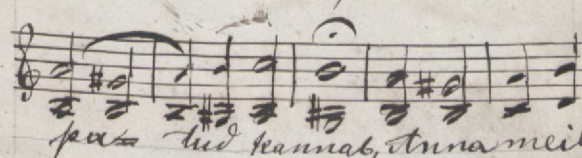
keomail na patu kuu-nab

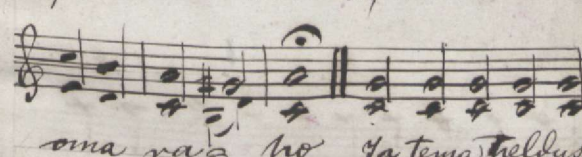
halasta meid pealle!

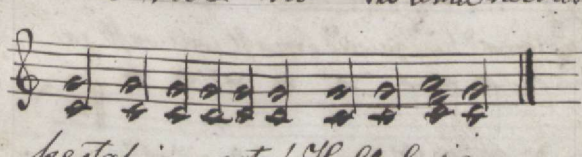
Oh Jumala tal, kes mailma

pa-tu tu kannat, Anna meile

oma ra-a no ta tema hellsus

kestab igaweste! Halleluja

Aa-men Amen Amen

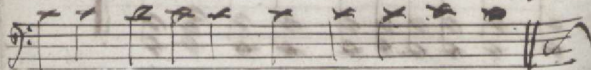
Aa-men

Lepp.

Oh Jeesus minu walu 5-1
Moelu Kristus 200 (15) 9.
Oh kuni on fad

Nemad hingawad omaft waeuast ja

nende teud k iivad nende j iell.

F
w

N 469 N 74 w 1.5.9

N 450

N 200 N 51 w 1.5.9.

N 192.